

5th August 1966]

IV.—MOTION EXPRESSING WANT OF CONFIDENCE  
IN THE MINISTRY—*cont.*

MR. SPEAKER : To-day also a large number of hon. Members want to speak. But I can call upon only five or six hon. Members more to speak, if they can finish their speeches exactly within five minutes. Then I will call upon the hon. Deputy Leader of the Opposition, the hon. Member, Sri Kalyanasundaram and the Hon. Chief Minister and they will take about three or four hours.

திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சிகளின் சார்பில் எங்கள் கட்சித் தலைவர் நாவலர் நெடுஞ் செழியன் அவர்களால் 'இந்த மந்திரி சபை மீது நம்பிக்கையில்லை' என்று கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆளும் கட்சி சார்பில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து, இங்கே பேசிய நண்பர்கள் அத்தனைபேரும் "இவ்வளவு தானா குற்றச் சாட்டுகள், இந்தக் குற்றச் சாட்டுக்களுக்குத்தானா நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம்" என்று இரண்டு நாளாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசியதைப் பார்க்கிற நேரத்திலே உள்ளபடியே எனக்கு வருத்தம் ஏற்படவில்லை. அவர்களே மிக்க வருத்தத்தோடு குறிப்பிடுகிறார்கள் என்றும், "ஏராளமான குற்றங்கள் இருக்கின்றனவே, அவற்றையெல்லாம் ஏன் எடுத்துச் சொல்லவில்லை" என்ற தோரணையில், "இவைகள்தானா? இவைகள்தானா?" என்று தாங்கள் அடக்கிவைத்திருக்கும் பெருமூச்சை வெளிவிட்டார்கள் என்றும் எண்ணிக் கொண்டேன் (சிரிப்பு). காங்கிரஸ் கட்சியிலே அங்கம் வகிக்கும் அநேகருக்கு இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று மனதாரச் எண்ணம் இருந்தாலும் கூட, கட்சிக் கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கி, அதன் காரணமாக, வெளிப்படையாகக் காட்டமுடியாமல் தவிக்கிறார்கள் என்பது நன்று வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அதற்கு மிக, மிக எடுத்துக்காட்டாக, காங்கிரஸ் தலைவரின் தேர்தல் கடவுளாக இருக்கும் பெரியார் ராமசாமி அவர்களே, இந்த மந்திரி சபை மீது நம்பிக்கையில்லை என்று 10-5-1966-ம் நாளை துக்க நாளாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்று சொல்லி, துக்க நாள் கொண்டாடிவிட்டு, மறுநாளே காங்கிரஸ் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் கொண்ட கூட்டத்தில் பேசினார்கள். அதிலிருந்தே புரிந்துவிட்டது. அந்தத் துக்க நாளை காங்கிரஸ் சட்டசபை உறுப்பினர்களே, காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களே, மறைமுகமாக ஆதரித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம். பெரியார் அவர்கள், முதலமைச்சர் அவர்களுடைய மந்திரிசபையைப் பற்றித் துக்க நாள் கொண்டாட வேண்டும் என்று அறிக்கைவிட்ட நேரத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். "காங்கிரசின் பேரில் மக்களுக்கு வெறுப்பு ஏற்பட்டு, வரும் தேர்தலில் காங்கிரஸ் தோற்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பக்தவத்சலம் பல காரியங்களைச் செய்கிறார்" என்று பெரியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உள்ளபடியே காங்கிரசை வாழவைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பெரியார் அவர்கள் அரும்பாடு பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், அதற்காக அவர்கள் பின்னால் இன்றையதினம் காங்கிரசிலே



[திரு. மு. கருணாநிதி] [5th August 1966]

இருக்கும் பலர் போய்க்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், காங்கிரஸ் வரும் தேர்தலில் தோற்கடிக்கப்படவேண்டும் என்ற கெட்ட எண்ணத்தோடு முதல் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் இப்படிப்பட்ட காரியங்களிலே ஈடுபடுகிறார் என்று பெரியார் அவர்கள் கூறிவிட்ட பிறகு, உள்ளபடியே உண்மையான காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இந்த மந்திரிசபை மீது நம்பிக்கை இருக்குமா? என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு விடவில்லை பெரியார் அவர்கள். துக்க தினத் தீர்மான மாக ஒரு வாசகம் அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். காமராஜ் முதலமைச்சர் பதவியை விட்டு விலகி, தமது இடத்தில் பக்தவத்சலத்தை முதலமைச்சராக வைத்துவிட்டுப் போனது மாபெரும்—அதற்கு மேல் நா லெவில்லை—அவர்கள் சொல்வார்கள் இவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளுவார்கள் என்றாலும்—அவர் சொன்னார், 'மாபெரும் முட்டாள்தனமாகும்' என்று. பெரியார் அவர்கள் தன்னுடைய பத்திரிகை மூலமாகவும், வேறு ஏடுகள் மூலமாகவும், துக்க தினத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, பெரியார் அவர்களே, காங்கிரசுக்குத் தேர்தல் நேரத்திலே தீவிரமாக வேலை செய்யக்கூடிய பெரியார் அவர்களே, இந்த மந்திரிசபையின் மீது நம்பிக்கை இல்லை, துக்கதினமாகக் கொண்டாட வேண்டும், இந்த ஆட்சி அகற்றப்பட்டே தீரவேண்டும் என்று காரசாரமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். "அவர்கள் நாத்திகப் பெரியார், ஆகவே இப்படிப் பேசினார்" என்று வாதிக்கக்கூடும். காங்கிரஸ் பிரசாரத்திற்காக திரு. காமராஜ் அவர்களாலும், மற்றவர்களாலும் தயாரிக்கப்பட்ட ஆஸ்திகப் பழமான திரு. கிருபான்ந்த வாரியார் அவர்களும், இந்தக் காங்கிரஸ் ஆட்சி அகற்றப்பட வேண்டும் என்று அண்மைக் காலமாகப் பேசிக்கொண்டு வருகிறார். ஆக, இங்கே அமர்ந்திருக்கிற எதிர்க்கட்சிகள் மாத்திரமல்லாமல், வெளியிலே இருக்கிற, காங்கிரஸை ஆதிக்கக்கூடியவர்களும் கூட, இந்த ஆட்சி அகற்றப்படவேண்டும் என்பதிலே கண்ணுங்கருத்து மாக, வெகு அக்கறையோடு இன்றையதினம் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

முக்கியமாக, ஜனநாயகம், ஜனநாயகம் என்று பேசிக் கொண்டு வருகிற இந்த அரசு, ஜனநாயகத்தின் முக்கிய இலட்சனமாகவுள்ள எதிர்க்கட்சிகளுக்குத் தரப்படவேண்டிய மதிப்பையும் மரியாதையையும் அளிக்கின்றதா என்ற கேள்வியை நான் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். உடனே, சில நண்பர்கள் கேட்கலாம், "நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களை, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களை இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பவில்லையா?" என்று. அவரை இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பியதையோ அல்லது என்னை மலேயாவிற்கு அனுப்பாமல் தடை செய்ததையோ வைத்துக்கொண்டு ஜனநாயகத்தை எடை போட்டுவிட முடியாது. இங்கிலாந்திற்குச் சென்று சுற்றிப் பார்த்த நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களே கூட, அங்கே எதிர்க்கட்சிகள் எப்படி நடத்தப்படுகின்றன, இங்கே எதிர்க்கட்சி எப்படி நடத்தப்படுகிறது

5th August 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

என்று மிக்க வேதனையோடு அப்போதே குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்பதையும் இந்த மன்றத்தினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ஜனநாயகம் செயல்படவில்லை என்பதற்கு இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றவர்களும் பல்வேறு உதாரணங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். தொகுதிகளிலே வெற்றி பெற்றிருக்கிற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், ஆங்காங்கு அமைக்கப்படுகின்ற கல்லூரிக் குழுக்களிலே கூட இடம் பெற முடியவில்லை என்ற சோகச் செய்திகள் இங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. என்னைப் பொறுத்தவரையில், தஞ்சாவூரில் மக்களுடைய பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற நான், அங்கே இருக்கின்ற கல்லூரிக் குழுவிலே இணைக்கப்படாமல், திருவையாறுச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர், காங்கிரஸ்காரர் என்ற காரணத்தால், அந்தக் கல்லூரிக் குழுவிலே இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

ஜனநாயகத்தில், எதிர்க்கட்சிகள் அமைதியான முறையில், ஆர்ப்பாட்டம் செய்யலாம், கிளர்ச்சிகள் நடத்தலாம், கறுப்புக் கொடி காட்டுவது போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் ஈடுபடலாம் என்று உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்த ஜனநாயக உரிமையைக் கோளத்தில் இருக்கின்ற அரசு கடைபிடித்திருக்கிறது. இந்தியாவின் மதிப்பிற்குரிய பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் கோளத்திற்கு வந்த நேரத்தில், அங்கே கறுப்புக் கொடி காட்டிய கம்யூனிஸ்டுத் தோழர்கள் யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை. ஆனால், அவர்கள் இங்கே வருவதற்கு முன்பாகவே, தமிழ்நாட்டில் உள்ள கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி மெம்பர்கள் ஏறத்தாழ 1,400 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இந்திரா காந்தி அவர்களே கூட, தமிழ்நாட்டுக்கு வந்த பிறகு சொன்னார்கள், “இவர்களை யெல்லாம் கைது செய்திருக்கத் தேவையில்லை. கோளத்தில் விட்டு விட்டதைப் போலவே இங்கும் விட்டு விட்டிருக்கலாம்” என்ற கருத்தைப் பிரதமர் அவர்களே கூட குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, கறுப்புக் கொடி காட்டும் நிகழ்ச்சியில் இந்தியாவின் பிரதமருக்கும், நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் கூட இப்படிப்பட்ட கருத்து வேறுபாடு இருந்திருக்கிறது. ஆளும் கட்சிக்கு எதிராக எதிர்க்கட்சி கறுப்புக் கொடி காட்டினால் இப்படியெல்லாம் அடக்கு முறையைப் பயன்படுத்துவது உண்டு. ஆனால், எதிர்க்கட்சிக்கு ஆளும் கட்சி கறுப்புக் கொடி காட்டுகிறது. நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், நான் மிகவும் உயர்வு செலுத்துகிற, அன்பு செலுத்துகிற, மதிப்பு செலுத்துகிற கைத்தறி நெசவாளர் களைப்பற்றி ஏதோ ஒன்றைச் சொன்னேன் என்று கற்பனையாகக் கயிறு திரிக்கப்பட்டு, அந்த வகையிலே எல்லா இடங்களிலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் கறுப்புக்கொடி காட்டினார்கள். அந்த நிகழ்ச்சிகளிலே ஒன்றாக, மதுரை மாவட்டத்தில் நான் சுற்றுப் பயணம் செய்தபோது, சின்னாப்பட்டியிலே உள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபட்டார்கள். மாலை ஏழு மணிக்குக் கறுப்புக் கொடி என்றால், காலை 9 மணிக்கு திண்டுக்கல் டிராவலர்ஸ் பங்களாவில் நான் தங்கியிருந்தபோது போலீஸ் அதிகாரி லாங்கிடன் என்பவர் என்னைச் சந்தித்து,



[திரு. மு. கருணாநிதி] [5th August 1966]

“இன்று கறுப்புக் கொடி காட்டுகிறார்கள், நாங்கள் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிறோம். அவர்கள் எங்களைப் பாதுகாப்பு கேட்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இவர்கள் பாதுகாப்பு அளிக்கிறார்களாம். அது மாத்திரம் அல்ல என்னிடத்தில் வேண்டுகோள் விடுத்தார்; “அவர்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டுகின்ற இடம் பார்த்து நீங்கள் வரவேண்டும்; வேறு வழியாக வந்து விடக்கூடாது” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அவர்களிடத்தில் சொன்னேன்—“இப்படிப்பட்ட எதிர்ப்புகளையெல்லாம் சமாளித்து நாங்கள் பழக்கப்பட்டவர்கள் தான், ஆகவே, அந்த வழியாகவே வருகிறேன்” என்று சொல்லி, குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அந்த வழியாகச் சென்றேன். இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், ஆளுங்கட்சிக்கு எதிராக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கருப்புக் கொடி காட்டுகிறதென்றால், அவர்களில் 1,400 பேர்கள் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். அதே நேரத்தில், எதிர்க்கட்சிக்கு ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டுகிறார்கள். அவர்கள் கைது செய்யப்படவில்லை; அது அடக்கப்படவில்லை. ஒரு சமயம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம்—இவர்கள் 1,400 பேர்கள்; ஆகவே, கைது செய்தேன். அவர்கள் 40, 50 பேர்கள் தானே? ஆகவே, கைது செய்யவில்லை என்று குறிப்பிட்டலாம். ஆனால், எங்களுக்குள்ள மகிழ்ச்சியெல்லாம், இப்போதே ஆளுங்கட்சியினர் தயாராகிக் கொள்ளுகிறார்கள் கறுப்புக் கொடி காட்ட என்பது தான். இவர்கள் ஆளும் கட்சியாக வருவார்கள்; நாம் அப்போது கறுப்புக் கொடி காட்ட வேண்டும் என்பதற்கு இப்போதே ஒத்திகைப் பார்த்துக் கொள்ளுகிறார்களோ, என்னவோ நாங்கள் அதையெல்லாம் இன்றையதினம் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

ஜனநாயகம் இந்த ஆட்சியிலே பேணிப் பாதுகாக்கப்படவில்லை, கொலை செய்யப்படுகிறது என்பதற்கு, அருப்புக்கோட்டை, நெல்லை நகர மன்றங்கள் கலைக்கப்பட்டதை மன்றத்திலே பேசிய தலைவரும், மற்றவர்களும் வெகு விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீதி மன்றத்தின் முன் இருக்கின்ற காரணத்தால், நெல்லை, அருப்புக்கோட்டை பற்றிய விவரங்களுக்கு நான் செல்ல விரும்பவில்லை. தலைவர் அவர்கள், இங்கே வேறு பல நகரசபைகளைப்பற்றிப் பல எடுத்துக்காட்டுகளையெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். மேற்கொண்டு பல விவரங்களை அந்த நகரசபைகளைப்பற்றி இந்த மன்றத்தின் முன் வைத்து, ஜனநாயகம் நெல்லை நகர மன்றத்தைப் பொறுத்தும், அருப்புக்கோட்டை நகர மன்றத்தைப் பொறுத்தும் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதே, அதுதான் எங்களுடைய ஜனநாயகப் பாணி என்று அமைச்சரவை கூறுமேயானால், அந்த ஜனநாயகப் பாணி நான் இங்கே எடுத்துக்காட்டுகின்ற இந்த நகர மன்றங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏன் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை என்பதை இங்கே நான் வெகு தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இராணிப்பேட்டை நகர சபையை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். அதில் ஒரு காண்ட்ராக்ட் விடப்பட்டது. பொதுவாக, ரூ. 1,500-க்கு மேற்பட்ட காண்டிராக்டர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் டென்டர் மூலம்

5th August 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

வீடப்படவேண்டும், ஸீல் போட்ட டென்டர்கள் தருவிக்கப்பட வேண்டும். 12,000 ரூபாய் காண்டிராக்ட். இந்த 12,000 ரூபாய் காண்டிராக்ட் ஒருவருக்கே தரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒருவருக்கே தந்தால், சந்தேகப்படுவார்கள் அல்லவா? ஸீல் போட்ட டென்டர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்றால், வேறு பலரும் அந்தக் காண்டிராக்டுக்குப் போட்டா போட்டியாக வரக் கூடும் என்ற பயத்தின் காரணமாக, ஒரே ஆளுக்கு ஒரே கட்டடத்தை பல பருதிகளாகப் பிரித்துக்கொடுத்தார்கள். 12 கடைக்கு ரூ. 1,750. அதே கட்டடத்தில் இன்னொரு 12 கடை கட்ட ரூ. 1,750; அதே கட்டடத்தில் இன்னொரு 12 கடை கட்ட ரூ. 1,500. இன்னொரு 12 கடை கட்ட ரூ. 1,500; இன்னொரு 12 கடை கட்ட ரூ. 1,500; அதே கட்டடத்தில் ஸ்டால்கள் கட்ட ரூ. 750 இரண்டு ஓட்டல்கள் கட்ட ரூ. 1,750; இரண்டு ஸ்டால்கள் கட்ட ரூ. 1,500; என்ற முறையில் இப்படி மாற்றப்பட்ட, வகா கான் என்ற காண்டிராக்டருக்கு ஏறத்தாழ ரூ. 12,000-க்கு காண்டிராக்ட் விடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பல மோசடிகள் இராணிப்பேட்டை நகர மன்றத்தில் நடைபெற்றன என்ற காரணத்திற்காக, ஆறு நகர மன்ற உறுப்பினர்கள் கூடி 28-12-1964 அன்று ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு அதை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்மானம் எழுதப்பட்ட மினிட் புக் அங்கே கிழித்து எறியப்பட்டது. அது சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு அந்த ஆறு உறுப்பினர்கள் கையெழுத்திட்டுக் கடிதம் எழுதினார்கள். சர்க்காரிடமிருந்து கமிஷனுக்கு விளக்கம் கேட்டு கடிதம் போயிற்று. அதற்குக் கமிஷனர் எழுதினார், 15-ந் தேதி அன்று, 28-ம் தேதிக்கு கட்டடத்தைக் கட்ட வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்ட விஷயம் மினிட் புக்கிலே இருக்கிறது. பிறகு 30-ந் தேதியன்று, அதுபற்றி பிரச்சினை சபையிலே பேசப்பட்டிருக்கிறது. “இவ்வளவும் சொல்லிவிட்டு, நான் மொத்தமாகச் சொல்லுகிறேன் நான் அந்தச் சபையிலே துழைகிற நேரத்தில் அந்த நகரசபை ‘பெல்மல் கண்டிஷன்’ இல், அதாவது மிகக் குழப்பமான நிலையில் இருந்தது” என்று கமிஷனர் அவர்கள் சர்க்காருக்குப் பதில் எழுதியிருக்கிறார். 10-5-1965 அன்று அந்தப் பதில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. “நான் துழைகிற நேரத்தில் அந்த நகரசபை குழப்பமான நிலையில் இருந்தது” என்று கமிஷனர் எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மோசடிகள் நடைபெற்ற பிறகும், இந்த ஜனநாயகப் பாணி ஏன் இராணிப்பேட்டை நகராட்சி மன்றத்தை தொடவில்லை? என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

நேற்றையதினம் கனம் உறுப்பினர் திருமதி குழந்தையம்மாள் பேசுகிற நேரத்தில், “திருநெல்வேலி நகரசபை உறுப்பினர்களுக்குச் சொல் புத்தியும் கிடையாது, சொந்த புத்தியும் கிடையாது” என்று சொன்னார்கள். ‘சொற்புத்தியும் கிடையாது, சொந்த புத்தியும் கிடையாது’ என்று சொன்ன பிறகு, வேறு எங்கெங்கே இருக்கிறது என்று தேடிப்பார்த்தேன். சேலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியின் நகரசபை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நகரசபையில் ஒரு தீர்மானம் போட்டார்கள். நகரசபைத் தலைவர் ராம கிருஷ்ணன் படத்தை திறந்து வைப்பது என்றும், அவர் பேரிலே ஒரு மன்றத்தை ஏற்படுத்துவது என்றும் தீர்மானம் போட்டார்கள்.



[திரு. மு. கருணாநிதி] • [5th August 1966]

அப்போதே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. மெய்யப்பன் என்பவர் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அரசாங்கம் 1792 எண்ணுள்ள ஜி.ஓ. போட்டிருக்கிறது. அந்த ஜி.ஓ. 13-8-1963-இல் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஜி.ஓ.ப்படி ஒரு தலைவருடைய படத்தை அவருடைய காலத்திலேயே திறந்து வைப்பது என்பது கூடாது. ஒரு தலைவருடைய படத்தை அவருக்குப் பின்னே வருகிற தலைவர் காலத்தில் வேண்டுமானால், திறந்து வைக்கலாம், என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். சேர்மன் அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இப்போதைக்கு வேண்டுமானால் அவர் பெயராலே மன்றத்தை வைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு ஒரு திருத்தப் பிரேரணை கொடுத்தார்கள். அந்தத் திருத்தப் பிரேரணை தோற்கடிக்கப்பட்டது. அந்தத் திருத்தப் பிரேரணையில் லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய படத்தைத் திறந்து வைக்கலாம் என்றுதான் கோரப்பட்டது. அதைத் தோற்கடித்துவிட்டார்கள். நல்ல காரியம் செய்திருக்கிறார்கள். அதைத் தோற்கடித்துவிட்டு நகரசபைத் தலைவர் படத்தைத் திறந்து வைக்கவேண்டுமென்று காங்கிரஸ்காரர் தர்மலிங்கம் அவர்கள் கொடுத்திருந்த தீர்மானத்தையே மறுபடியும் எடுத்துக்கொண்டு சபையில் 19 வோட்டுகளில் வெற்றிபெறச் செய்து நிறைவேற்றி யிருக்கிறார்கள். முதலிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழரின் ஆட்சேபணையை சேர்மன் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இருந்தும் மறுபடியும் நகரசபைத் தலைவரின் படத்தைத் திறந்து வைப்பது என்ற பழைய தீர்மானத்தையே எடுத்துக் கொண்டு நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சொல்லுங்கள் யாருக்குச் சொந்த புத்தியும் இல்லை, சொற்புத்தியும் இல்லை என்று சொற்புத்தியைக் கூடக் கேட்காமல் காரியங்களைச் செய்தார்கள் என்றால் அதற்கு என்ன காரணம்? 'இங்கு இருப்பது காங்கிரஸ் கட்சியின் நகரசபை. ஆகவே ஆபத்து வராது' என்பதைத் தவிர வேறு என்ன காரணம்?

நெல்லை நகரசபையினர் எம்பிளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஜைக் கேட்காமல் ஒரு ஆணை நியமித்ததுதான் குற்றம். அது சரியா, இல்லையா என்கிற பிரச்சனைக்குப் போகவில்லை. அது நீதி மன்றத்தில் இருக்கிற விஷயம். ஆனால் இந்தச் செய்தி மே மாதம் 29-ஆம் தேதி பத்திரிகையில் வந்தது. கும்பகோணம் நகரசபையில் எம்பிளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஜைக் கேட்காமல் 32 பேர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும், 'ஒருவரை நியமித்தால்தான் குற்றம். முப்பத்திரண்டு பேர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த நகரசபை இருக்கலாம்' என்று குறிப்பிடலாம். எம்பிளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஜைக் கலக்காமல் 32 பேர்களை வேலைக்கு அமர்த்தி அதற்குப் பிறகு, கமிஷனர் அவர்கள், 'நீங்கள் எல்லாம் வேலையிழக்க வேண்டும்' என்று உத்தரவு பிறப்பித்து, அதற்குப் பிறகு அப்பாயின்ட்மெண்டுக் கமிட்டியில் வைத்து 'இனி அவர்கள் எங்கே வேலைக்குப் போக முடியும்? அவர்களுக்கு வயதாகிவிட்டது—வயதானவர்களையும் கூட நியமித்திருக்கிறார்கள்—ஆகவே, இந்த நிலைமையே நீடிக்க வேண்டும்' என்பதாக அரசாங்கத்திற்கு மனுப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் செய்தியும் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது.

5th August 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அதுமாத்நிரம் அல்ல. திருநெல்வேலிக்குச் சொல்லப்பட்ட காரணங்கள் தூத்துக்குடியிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைக்குக்கூட விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாக 98 குறிப்புக்கள் ஜூன் 30-ம் தேதி வைக்கப்பட்டன. அவற்றில் 48 தான் சாச்சைக்கு வந்தன. அதற்கு 9 தடவை ஓட்டெடுப்பு நடந்தது, தலைவர் கட்சிக்கு 15 ஓட்டும், எதிர்க்கட்சிக்கு 16 ஓட்டும் கிடைத்தன. இப்படி 9 முறை தலைவர் கட்சித் தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்பது தடவையும் தலைவர் கட்சிக்கு 15 ஓட்டுதான். எதிர்க்கட்சிக்கு 16 ஓட்டும் கிடைத்தன. அதற்குப் பிறகு கூட்டத்தை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் கொண்டு வந்தத் தீர்மானத்திற்கு 16 ஓட்டும், நடத்த வேண்டுமென்ற தலைவர் கட்சிக்கு 15 ஓட்டும் கிடைத்தது. இருந்தும், போலீஸ் பாதுகாப்புடன் கூட்டம் நடத்தப்பட்டது ஏன்? இரண்டு நாளைக்கு முன்பு தலைவர் இல்லை. துணைத் தலைவர் இல்லை. உறுப்பினர் தலைமையில் நகராறு-பாதுகாபட்டாபிஷேகம் வரையில் தூத்துக்குடி நகரசபையின் நிலைமை போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து, நெல்லைக்குப் பக்கத்தில் 3 ஆவது மைலில் இருப்பது நான் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த பாளையங்கோட்டை அந்தப் பாளையங்கோட்டை நகரசபை எந்த லட்சனத்தில் இருக்கிறது? அதனுடைய ஆடிட் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். 1963-64-வது ஆண்டுக்கான அந்த நகராட்சிக் கணக்கை ஆடிட் செய்தபோது பல ஆட்சேபங்கள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பயணச் செலவு முன் பணத்தில் கணக்குச் சரிசெய்யப்படாதது, ரூ33 ரூபாய், அதில் தலைவர் மகாராஜன் பின்னை மாத்நிரம் 4-7-1962-ல் 200 ரூபாய், 14-7-1963-இல் 150 ரூபாய் கணக்குத் தரவேண்டும். ஆடிட் நடந்த 3 மாத கால அளவும் அந்தக் கணக்குத் தரப்படவில்லை. இன்னும் நகராட்சியில் தொலைபேசி இருக்கிறது. அதைப் பொறுத்தவரையில் ஜனநாயக சோஷலிசம் சரியான முறையில் பின்பற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். பாளையங்கோட்டை நகரசபைக்குச் சொந்தமான தொலைபேசியில் நிறைய டிராங்க்கால் போடப்பட்டிருக்கின்றன. டிராங்க்கால் கட்டணம் ஆடிட் செய்யப்படும்வரை உரியவர்களிடமிருந்து பெறப்படவில்லை. நகரசபைச் சேர்மன் பெயரில் டிராங்க்கால் புக் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரூன் பெயரில் புக் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்லவர் பெயரில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மானேஜர் பெயரில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அத்தனை பேர்களும் டிராங்க்கால் போட்டிருக்கிறார்கள். அது மாத்நிரம் அல்ல. அந்தத் தொலைபேசி மூலம் டிராங்க்கால் போட்டதற்காக தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் பெயரில் இன்னும் 160 ரூபாய் பாக்கி இருப்பதாக அந்த ஆடிட் ரிப்போர்ட்டிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இருக்கிற பாளையங்கோட்டை நகராட்சி மன்றம் கலைக்கப்பட்டதா? அங்கே நடப்பது காங்கிரஸ் கட்சி நகரசபை. அந்தப் பக்கம் இந்தக் காங்கிரஸ் அரசின் பார்வை செல்லாமல், அருப்புக்கோட்டைக்கும், நெல்லைக்கும் ஓடுவானேன் என்பதை நாம் இந்த நேரத்தில்



[திரு. மு. கருணாநிதி] [5th August 1966]

தெரிந்து கொள்ள முடியும். இப்படி ஜனநாயகத்திற்கு முரணாக நடைபெற்று வருகிற காரியங்களில் இன்னும் இரண்டு காரியங்களை இந்தத் தலைப்பில் எடுத்துச் சொல்ல நினைக்கிறேன்.

தேர்தலில் உதய சூரியனுக்கு ஓட்டுப் போடுங்கள் என்று சினிமா ஸ்டைலில் போடப்பட்டது—இவர்கள் மாட்டுச் சின்னத்திற்கு ஓட்டு போடுங்கள் என்பதற்கு இரண்டாயிரம் அடிக்கே படம் எடுத்தார்கள். அதில் யார் யாரை எப்படிச் சிண்டல் செய்யவேண்டும் என்பதாக—என்னைக்கூட ஓர் உருவகப்படுத்தி சிண்டல் செய்து படம் எடுத்தார்கள். ஆனால் ஒரு சிலை—அறிஞர் அண்ணாவின் உதய சூரியனுக்கு ஓட்டுப் போடுங்கள் என்பதாகத் தயாரித்து திருப்பூர் சினிமாத் தியேட்டர் ஒன்றிலே ஓடியது. அந்தப் பகுதி தாசில்தார் அவசரம் அவசரமாக ஓடி, அந்த சினிமா சிலைடைப் பறிமுதல் செய்து, அந்த சினிமா சிலைடைப் போடக் கூடாது என்று தடுத்தார்கள். சினிமா சிலை ஒன்றுக்குத்தானே இந்தத் தடை? சென்னை யிலே திருவள்ளூர் சிலையைத் திறந்து வைக்க இந்திய குடியரசுத் தலைவர் வந்திருந்தார்கள். இதையொட்டி பல விழாக்களிலே அவர் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள் எல்லாம் படமாக எடுக்கப்பட்டன. ஆனால் அந்த படத்திலே இந்திய குடியரசுத் தலைவர் திருவள்ளூர் சிலையைத் திறந்து வைத்த காட்சி வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. திருவள்ளூர் காட்சி மாத்திரம் சினிமாப் படமாக வரவில்லை. காரணம் என்ன? சென்னை மாநகராட்சி திருவள்ளூர் சிலையைத் திறந்து வைக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தது. ஆகவே, அந்த விழாவில் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரோடு கூட சென்னை மாநகராட்சித் தலைவர் மைனர் மோஸஸ் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் படத்தைக் காட்டினால் 'குடியரசுத் தலைவருக்குப் பக்கத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. மோஸஸ் இருக்கிறார், பார், பார்' என மக்கள் சுட்டிப் பேசித் கொள்ள முடியும் என்றே விடப்பட்டிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரை விடவேண்டும் என்பதற்காக திருவள்ளூர் சிலையும்கூட விடப்பட்டுவிட்டது. இதிலிருந்தே ஜனநாயக முறை எப்படிக்கையாளப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கலாம்.

நாவலர் அவர்கள் 'இந்த அரசு உணவு நிலையைச் சீராக்கவும், விவசாய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவும் தவறிவிட்டது' என்ற கருத்தை இந்தச் சபைமுன் வைத்த நேரத்தில் அதனை மறுத்து அருமைச் சகோதரி குழந்தையம்மாள் அவர்கள் மிக ஆவேசமாகப் பேசினார்கள். 'விவசாயிகள் வசதி பெறவில்லை என்று நிலைக் கண்ணீர் வடிக்காதீர்கள். விவசாயிகள் தேர்தலில் உங்களை தலை குனிய வைப்பார்கள்' என்று சவால் விட்டார்கள். கனம் அம்மையார் அவர்களுக்கும், இந்த மன்றத்திற்கும் கோயம்ப்புத்தூரைச் சார்ந்த ஓர் உறுப்பினர் இதே மன்றத்தில் பேசிய பேச்சை படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்னால் இந்தச் சபையே அனுதாபப்படும் என்று சொல்லலாம். அங்கு அதிகமான அளவில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு மிக இன்றியமையாதது தண்ணீர். இவர்களுக்கு

5th August 1966]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

விவசாயம் செய்வதற்கு எந்தவிதத்தில் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்பதை நான் சொல்லக் கூடிய நிகழ்ச்சியிலிருந்து தெர்ந்து கொள்ளலாம். காலை ஐந்து மணியிலிருந்தே பள்ளிக்கூடத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய குழந்தைகள் எல்லாம் தலையில் பாளையை வைத்துக் கொண்டு குடி தண்ணீருக்காக மணிக்கணக்காகக் காத்து நிற்க வேண்டும். பல கிராமங்களில் பிப்ரவரி மாதத்தில் இருந்தே குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கிடையாது. குடி தண்ணீருக்கே இந்த நிலைமை என்றால், விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் எங்கே கிடைக்கும்,

விவசாயத்திற்கு உதவியாக பல சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி நாம் செலவு செய்து வருகிறோம். இதற்காக பல எஞ்சினியர்களை எல்லாம் வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் வேலை எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்று பார்த்தால், ஒவ்வொரு ஆண்டும் சில குளம் குட்டைகளை எடுத்து அதற்காக எஸ்டிமேட் போட்டு போர்ட் ஆபீசுக்கு அனுப்புகிறார்கள். இவ்விதம் அனுப்பி ஆறு மாதங்களுக்குப் பின்னால் அல்லது ஒரு வருடத்திற்குப் பின்னால் திரும்பி கோயம்புத்தூருக்கே வந்துவிடுகிறது. இப்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும் எஸ்டிமேட் போடுவதும், போர்ட் ஆபீசுக்கு அனுப்புவதும், திரும்பி அனுப்பப்படுவதும் தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்றால் எப்படி விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆக, ஏழு ஆண்டுகளாக இவ்விதமாகத்தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர, வறண்ட பிரதேசமாக இருக்கக் கூடிய என் பகுதிகளுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் கிடைக்கவில்லை.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் அதிகப்படியான அளவில் பருத்தி விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பருத்திச் சாகுபடியில் ஏற்படுகின்ற புழு பூச்சிகளை அடியோடு ஒழிப்பதற்காக நம்முடைய விவசாய இலாகா என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன். பருத்தியில் புழு விழுந்துவிட்டால், இதைப்பற்றி உடனே அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்தவுடன் 24 மணி நேரத்திற்குள்ளாக 3 ஜீப்புகள் வருகின்றன. அதற்கு அடுத்த நாள் 2 ஜீப்புகள் வருகின்றன. கடைசியில் ஒருவருமே வரமாட்டார்கள். இதற்காகக் கொடுக்கப்படும் மருந்தை கலக்கிப் பார்க்கும்போது அதில் உள்ள 100 புழுக்களும் மேலே மிதந்து வந்துவிடுகின்றன. நூற்று விடும்போது இந்தப் புழு விழுந்துவிட்டால், இதற்காக ஒரு ஏக்கருக்கு 500 ரூபாய் வரை கடன் வாங்கி செலவு செய்தவைகள் எல்லாம் வினாகிவிடுகிறது. பின்னால் 6 மாதங்களுக்கு இதற்கான வட்டியைக் கூட கொடுக்க முடியாமல் விவசாயிகள் திணறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சபையில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளிடமிருந்து கூட்டுறவு சொஸைடி மூலமாக பால் வாங்குகிறார்கள். அங்கே வாங்கப்படுகிற விலைக்கும் டவுனில் விற்கப்படுகிற விலைக்கும் பார்த்தால் 18 நயா பைசா வித்தியாசம் இருக்கிறது. விவசாயிகளுடைய ரத்தத்தைப் பிழிந்து குறைந்த விலைக்கு அவர்களிடமிருந்து பால் வாங்கிக்



[திரு. மு. கருணாநிதி] [5th August 1966]

10-00 கொண்டு வந்து, நகரத்தில் இருக்கிறவர்களுக்காவது நல்ல பால்  
a.m. கிடைக்கிறதா என்றால் தண்ணீர்பால் தான் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. விவசாயிகள் சாபத்திற்கு ஆளாகக் கூடாது. இப்படிப் பேசியவர் அதே திருமதி குழந்தையம்மாள் அவர்கள்தான், இதே மன்றத்தில் 1964-லே பேசியிருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் விவசாயிகளுக்குப் போதுமான நன்மைகள் செய்யப்படவில்லை, அவர்களுடைய குறைகள் கவனிக்கப்படவில்லை என்று இங்கே பேசியதும் அந்த அம்மையார் அவர்கள், அப்படிச் சொன்னால் நீங்கள் எல்லாம் விவசாய மக்கள் முன் தலைகுனிந்து நிற்கவேண்டும், அவர்கள் உங்களுக்கு ஓட்டுப் போட மாட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

விவசாயிகளுடைய நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்பதுபற்றி பொருளாதார நிபுணர் டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் ராஜபாளையத்தில் 3-7-1966-ம் தேதி நடந்த வியாபாரிகள் சங்கத்தில் “நமது நாட்டில் விவசாயத் துறையிலானும் சரி; தொழில் வளர்ச்சித் துறையிலானும் சரி; தன்னிறைவுபெறும் அளவுகூட முன்னேறவில்லை” என்றும் “நாட்டின் நிர்வாகம் சரியாக இல்லை, வருடக் கணக்கில் முடிவுபெறாத ‘பைல்’ களும் இருக்கின்றன” என்றும் கூறியிருக்கிறார்.

தென்காசியில் காங்கிரஸ் கட்சி ஒரு தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகமல்ல, சுதந்திரக் கட்சியல்ல, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியல்ல, சோஷலிஸ்ட் கட்சியல்ல, காங்கிரஸ் கட்சியே போட்டு அனுப்பியிருக்கிறது. “தென்காசி தாலுக்காவில் மக்கள் வேலைவாய்ப்பின்றி பெரிதும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உணவு தானிய ரேஷன் கடைகளில் போதிய உணவு தானியமிருந்தாலும், அதை வாங்க மக்களிடம் பணவசதி இல்லை” என்ற அளவில் ஜூலை 6-ஆம் தேதி ஒரு தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். கனம் உள்துறை அமைச்சர் சொல்லலாம், பணம் குவிந்து கிடக்கிறது; டர்லின் ஷர்ட் எல்லாம் போடுகிறார்கள். காரிலே போகிறார்கள்; கருணாநிதி காரிலே போகிறார்; அண்ணாதுரை காரில் போகிறார்; நெடுஞ்செழியன் காரில் போகிறார்; மதியழகன் காரில் போகிறார் பார்த்தீர்களா என்று எல்லாம் கூறுவார்கள். ஆனால் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்றால் அங்கேயிருக்கின்ற தென்காசி தாலுக்கா காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. ரத்தினசாமி நாடார் “உணவுதானிய ரேஷன் கடைகளில் போதிய உணவு தானியமிருந்தாலும் அதை வாங்க மக்களிடம் பணவசதி இல்லை. பெரும்பாலோர் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். உடனடியாக அந்தக் கிராமங்களில் கஞ்சித்தொட்டி திறந்து பசிப் பிணியைப் போக்கவேண்டுமென அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறது” என்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார். அதைச் செய்யப்போகிறார்களோ, இல்லையோ. கஞ்சித்தொட்டி காங்கிரஸ் என்று சொன்னால் அதை வரவேற்கிறார்களோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது.

இவ்வளவு ஏன்? நடுநிலைமையில் இருக்கின்ற மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்கள் குருவிக்குளம் யூனியனைச் சேர்ந்த உமையத் தலைவன்பட்டி விழாவில் பேசுகின்றபோது “சர்க்காரில் மாடு

5th August 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பிடிக்க, கிணறு வெட்ட, கடன் வாங்குவதில் பாதிக்கு மேல் செலவாகிறது, பல இடங்களில் தல்லமுறையில் நடைபெறவில்லை, விவசாயிகள் வாழவில்லை, நன்மையடைய முடியவில்லை, இந்த நிலை மாறவேண்டும்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அளவில் இந்த நிலைமை மாறவேண்டும் என்றுதான் சொல்லமுடியும். நாம் இந்த ஆட்சி மாறவேண்டும் என்று சொல்லமுடியும். ஆனால் அவர்கள் நிலைமையில் அவர்கள் அப்படித்தான் கூறவேண்டும்.

சோழநாடு சோறுடைத்து என்று சொல்வார்கள். தஞ்சையை நெற்களஞ்சியம் என்று சொல்வார்கள். நெற்களஞ்சியமான தஞ்சை பஞ்சத்திலே அடிபட்டுக் கிடக்கிறது. மாயூரத்தில் ரேஷன் கார்டு முறை இருந்து வருகிறது, அதுபற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டிலே பற்றாக்குறையில்லை, உணவு நிலைமை நாகங்கள் சமாளிக்கவில்லையா என்றெல்லாம் கேட்பார்கள். எங்கே சமாளித்தார்கள்? பட்டினி கிடந்து செத்தாலும் சாவோம், மானத்தை இழக்க மாட்டோம் என்று அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் கூறிய ஐந்தாவது நாளே மானத்தை இழக்க மத்திய அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அமெரிக்காவுக்கு மடிப்பிச்சை எடுக்கப் போனாரே! இந்திய மக்களை நான் பட்டினி போடமாட்டேன் என்று அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜான்சன் தான் கூறியிருக்கிறார், திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களோ அல்லது நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களோ சொல்லவேண்டியதை அமெரிக்க ஜனாதிபதி சொல்லியிருக்கின்றார். அதேபோல் அமெரிக்கத் தூதர் திரு. செஸ்டர் பெளல்ஸ் அமெரிக்காவில் 14 பேர்களுக்கு ஒரு விவசாயி இந்திய மக்களுக்காக வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்றும், கோள மாநில அளவைப்போல் உள்ள ஒரு மாகாணம் அமெரிக்காவில் இந்தியாவுக்காக உணவு உற்பத்தி செய்கிறது என்றும் கூறியிருக்கிறார். ஏன் இந்த நிலைமை? மாயூரத்தில் நியாயவிலைக் கடைகளுக்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு வார்டுக்கு 5 மூட்டை விதம் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு லிட்டர்தான் ஒரு நாளைக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது, அந்தக் குடும்பத்தில் நான்கு பேர்கள் இருந்தாலும் சரி, இரண்டு பேர்கள் இருந்தாலும் சரி ஒரு லிட்டர்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. சோஷலிசம் அல்லவா? இதை வாங்கிக்கொண்டு அங்கிருக்கின்ற மக்கள் படுகின்ற அவதியை நானே கண்ணாலே கண்டேன். ஒரு வார்டுக்கு ஐந்து மூட்டைகள்தான் கொடுக்கப்படுகின்றன. அந்த வார்டு 500 பேர்களைக் கொண்ட வார்டாக இருக்கலாம், அல்லது இரட்டை மெம்பர் தொகுதியாகக் கூட இருக்கலாம், எப்படியிருந்தாலும் கொடுக்கப்படுவது ஐந்து மூட்டைகள்தான். ஏன் இப்படிக்குறைத்துக் கொடுக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், அவர்கள் எங்களுக்கு உத்தரவு இப்படித்தான் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஜனநாயக சோஷலிசம் செயல்படுகிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்.

உணவு நிலை இவ்வாறு இருக்கிறது, கல்வி நிலை எவ்வாறு இருக்கிறது? மருத்துவக் கல்லூரிபற்றியெல்லாம் நண்பர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சி. என் தொகுதியைச் சேர்ந்த குமாரி பிஸ்பால் இன்டக்ரேட்டட்



[திரு. மு. கருணாநிதி] [5th August 1966]

எம்.பி., பி.எஸ். சேருவதற்குக் கோரி ஒரு விண்ணப்பம் செய்தார். மனு எண் : 2080. 1966 ஜூனிலே விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார். அவர் முதல் வகுப்பிலே தேறியிருக்கின்றார். ரசாயனம் D+ இயற்கை விஞ்ஞானம் A+ பெளதீகம் B+ வாங்கியிருக்கிறார். சரபோஜி கல்லூரியிலே என்.ஸி.ஸி. மாணவி. அவருக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. இப்படிப் பலபேர்களுக்கு A+A பெற்றவர்களுக்கும் கூட கிடைக்கவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் ஒருவர் C, C+ தான் பெற்றிருக்கிறார். பி.யூ.சி-யில் இரண்டாம் முறையில் தேறியவர். அவருக்கு இண்டர்வ்யூ கூட கொடுக்கப்படமாட்டாது. ஆனால், அவருக்கு இடம் கிடைத்திருக்கிறது. அவர் பெயர் அருணாசலம். அவர் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவரல்ல, நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். காரணம் அவர் பழைய எம்.பி.யின் மகன். 'நிரூபிப்பாயா? என்று கேட்பார்கள். அப்படி யென்றால், ஒவ்வொரு ஆண்டும் மருத்துவப் படிப்புக்குச் சேர்க்கப்பட்டவர்களின் பட்டியலை இந்த மன்றத்திலே வைப்புகள். யார், யார், எந்தந்தெந்தக் காரணங்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள், யார், யார் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்று பார்ப்போம். ஆகவே, அதை மாசமறுவற்ற தன்மையிலே இந்த மன்றத்திற்குக் கொடுங்கள். அதை விட்டுவிட்டு, 'நிரூபிப்பாயா?' என்று கேட்டால் மாத்திரம் போதாது. நிரூபிப்பதற்கு எந்தவிதாம வாய்ப்பும் வசதியும் பெற்றிருக்காத எதிர்க்கட்சி என்ற காரணத்தாலே, குற்றங்கள் எல்லாம் குற்றங்கள் அல்ல என்று ஆகிவிட முடியாது. குற்றங்கள் குற்றங்கள்தான். C+ பெற்ற மாணவனுக்குக் கூட, பி.யூ.சி-யில் முதல்முறை தோல்வியுற்று இரண்டாம் முறை தேறியவருக்குக் கூட இடம் கிடைத்திருக்கிறது என்றால் புகை இருக்கிறது. ஆகவே நெருப்பு இருக்கத்தான் செய்யும். இதைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அதிகாரங்கள் துர்விநியோகப்படுத்தப்படுகின்றன என்ற இந்தக் காரணமும் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்திற்கு ஒரு காரணமாக அமைகின்றது.

அரசு வேறு, கட்சி வேறு. ஆனால், கட்சி நலனோடு காரியங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. கீழ்வேளூர் என்ற ஊரில் தேர்தல்பற்றி ஒரு நோட்டீஸ் அச்சடித்து இருக்கிறார்கள். அதிலே கூர்ந்தி படம், தேசிய கொடி, இரண்டு பக்கங்களிலும் அசோகச் சக்கரம், இப்படி இருப்பதால் காங்கிரஸ் கட்சிதான் சர்க்கார் கட்சி என்று நினைத்துக்கொண்டு, சர்க்காரே வோட்டுக் கேட்கிறார்கள் என்று பயப்படுகின்ற அளவுக்கு அரசு, கட்சி என்ற வேறுபாடு இல்லாத அளவில் நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன.

கல்விப் பணி மனைகளில் அரசியலே நுழைதல் கூடாது என்பது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அருமையான வாதம் ஆகும். ஆனால் அதே சமயத்திலே முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். கவர்ன்மெண்ட் ஆர்ட்ஸ் காலேஜுக்கு இதுவரை காங்கிரஸ் எம்.எல்.சி. யாக இருந்த வித்வான் முத்துக்கண்ணப்பன் அவர்களை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனைக் கேட்காமல்கூட நேரடியாகவே நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர் இப்பொழுதும்

5th August 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

காங்கிரஸ் உறுப்பினர்தான். அரசியல், கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்குள் நுழையக்கூடாது என்ற முதலமைச்சர் அவர்களுடைய வாதம் இந்த நியமனத்தின் மூலம் பொடிப்பொடியாக்கப்பட்டுவிட்டது.

மந்திரிகள் எதையும் செய்யலாம் என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டு கூறவிரும்புகிறேன். எதையும் செய்யலாம் என்ற அந்தக் காரியத்தில்கூட அமைச்சர்களுக்குள்ளே ஒற்றுமை கிடையாது. கவர்ன்மெண்ட் பிரஸ்களை ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலும் வைக்க வேண்டுமென்றிருந்தது. ஆனால் சிக்கனத்தைக் கடைப் பிடிக்கின்ற நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை சென்னை, திருச்சி என்ற அளவோடு நிறுத்திக் கொண்டார்கள். தென் ஆற்காட்டிற்கு ஒரு அரசாங்க அச்சகம் நிறுவப்படுகிறது. தென் ஆற்காடு என்றால் கடலூரில்தான் நிறுவப்படும் என்று கருதப் பட்டது. ஆனால், அந்த ஊர் மந்திரியினுடைய ஊர் அல்லவே, அந்தப் பாவத்தைச் செய்யவில்லையே, ஆகவே விருத்தாசலம் என்ற பெரிய நகரத்தில் நிறுவுகிறார்கள். பத்து, பதினைந்து லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டுக் கட்டப்படுகின்ற பெரிய நிறுவனம் அது. ஏற்கனவே அங்கே இருக்கிற ஓட்டை உடைசல் பிரஸ்களுக்குக்கூட இப்பொழுது வேலை கிடைக்கவில்லை. திரு. பூவராகன் கெட்டிக்காரர், ஆகையால் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கொண்டே 'நீங்களே திறந்துவைப்புகள்' என்று சொல்லி யிருக்கிறார் . . .

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : பதினைந்து, பதினாறு லட்சம் செலவில்லை. ஏற்கனவே பட்டுஷெட்டில் மூன்று இடங்களில் வைக்க வேண்டுமென்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சேலத்திலே ஒன்றும், திருச்சியிலே ஒன்றும், தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே ஒன்றும் வைக்கப்பட்டது. சென்னையில் மவுண்ட்ரோடிலே மொத்தமாக இருந்த அச்சகத்தைப் பிரித்து 4, 5 இடங்களிலே வைக்கவேண்டுமென்று இங்கே தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் அவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மு. கருணாநிதி : ஆகவேதான் பத்து லட்சமோ, பதினைந்து லட்சமோ என்று குறிப்பாகச் சொன்னேன். திருச்சி மாவட்டத் திலே திருச்சியிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; சேலம் மாவட்டத் திலே சேலத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே மட்டும் விருத்தாசலத்திலே வைக்கப்படுவானேன் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியே தவிர, வேறு அல்ல. அந்தப் பிரஸ்களை வைப்பதற்கு ஒதுக்கிய இடம் இருக்கிறதே அது, தேர்தலிலே மிகவும் பயன்படக்கூடிய ஒருவரிடம் இருந்து, அந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, இப்போதே அச்சாரமாக அந்த இடத்தை அவர்களிடமிருந்து பெற்றிருக்கிறார்கள். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் அதிகாரம் இந்த வகையில் நுஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான்.

ஸ்டேட் கோவாப்பரேட்டிவ் பாங்குக்கு மாநிலம் டிமுலிதி விருந்தும் மொத்தம் 15 டைரக்டர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். இதிலே 13 பேர் 11 மாவட்டங்களில் இருந்து 10,000 உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஸ்டேட் கோவாப்பரேட்டிவ்



[திரு மு. கருணாநிதி] [5th August 1966]

பாங்கு டைரக்டர்களாக வருகிறார்கள். மிச்சம் இரண்டு பேர்கள் பதின்மூன்று பேரைப் பத்தாயிரம் பேர் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்; அதே சமயத்தில் மிச்சமிருக்கும் இரண்டு உறுப்பினர்கள் 109 தனிப்பட்ட உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி 10,000 பேரால் 13 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற அதே நேரத்தில் 109 பேரால் இரண்டு பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருவது முறையல்ல என்று கருதி, கூட்டுறவு ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் ஒரு உத்தரவு போட்டார்கள். 1965 நவம்பர் மாதத்தில் கூட்டுறவு ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள், 'இரண்டு பேர் அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டாம்; ஒருவர் போதும்' என்று ஒரு உத்தரவு போட்டார். வழக்கமாக இருக்கின்ற அந்த இரண்டு பிரதிநிதிகளிலே ஒருவர் காங்கிரஸ்காரர்; இன்னொருவர் முக்கால் காங்கிரஸ்காரர், திரு. காம ராஜர் அவர்களுடைய நிழலாக இருப்பவர். இந்த இரண்டு பேர்களுத்தான் அந்த இரண்டு இடத்திற்கு வரப் போகிறார்கள். ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் உத்தரவு வந்ததும் அந்த இரண்டு பேரும் யாரைப் போய்ப் பார்த்தார்களோ, யார் யாரைக் கேட்டார்களோ தெரியவில்லை. கூட்டுறவு ரிஜிஸ்ட்ரார் நவம்பரில் உத்தரவு போடுகிறார். டிசம்பரில் அதே உத்தரவு திரும்பப் பெறப்பட்டு 'இல்லை, இல்லை, இரண்டு பேர்கள் இருக்கவேண்டும்' என்ற அளவுக்கு உத்தரவு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு நிர்வாகத்தில் கட்சி தலையிடுகிறது; கட்சியின் தலைமை குறுக்கிடுகிறது. இதற்கு இன்னும் பல ஆதாரங்களைச் சொல்ல முடியும். சேலம், ஆத்தூர், அனாசி போன்ற இடங்களில் வர்த்தக நிலையங்களைச் சோதனை நடைபெற்று, இன்னும் பெரிய புள்ளிகள் தாக்கப்படுவார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டவுடன் விற்பனை வரிச் சோதனையே நிறுத்தப் படவில்லையா? இது அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம் அல்லவா? அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யும் இந்த மந்திரிசபையின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்பதை அழுத்தத் திருத்தமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாங்கள் மந்திரிகளின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்வது ஒரு புறம் இருக்க, மந்திரிகள் ஒருவருக்கொருவர் நம்புகிறார்களா என்றால் அவர்களுக்குள்ளாகவே நம்பிக்கையின்மை இருக்கிறது. ரூபாய் நாணய மதிப்புக் குறைப்பைக் குறிப்பிட்டு கனம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? 'மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள் கிடைக்கவும், விலைவாசி ஏறுவதைத் தடுக்கவும் பயன்படும்; இதனால் மக்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படாது' என்று மதிப்புக்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உடனே கனம் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களும் ஒரு அமைச்சர் தான். 'ரூபாய் மதிப்பைக் குறைப்பது அரசியல் ரீதியிலும், பொருளாதார ரீதியிலும் புத்திசாலித்தனமான முடிவு அல்ல' என்று கூறியிருக்கிறார். அவர் கொஞ்சம் நாகரிகமாகப் பேசக்கூடியவர்; பெரியாரைப் போல் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தமாட்டார்; 'புத்திசாலித்தனமான முடிவு அல்ல' என்று கூறியிருக்கிறார். 'சாதகங்களைவிடப் பாதகமே அதிகம்' என்று கூறியிருக்கிறார். மந்திரிகளுக்குள்ளேயே ஒருவருக்கொருவர் நம்பிக்கை கிடையாது.

5th August 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இதே திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களைப்பற்றி ஒரு ஏடு தாறு மாறாக எழுதிற்று; எவ்வளவோ குற்றச்சாட்டுகளைக் கொட்டிக் காட்டிற்று. அதே ஏட்டில் ஐந்து வாரங்களுக்குப் பிறகு கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அழகான பேட்டி இரண்டு பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அது மந்திரிகளுக்கிடையே ஒருவருக்கொருவர் நம்பிக்கை இல்லையென்பதைத் தானே காட்டுகிறது. ஒருவருக்கொருவர் மட்டுமல்ல, அவர்களுக்குள்ளே நம்பிக்கை இல்லை.

திரு. புவராகன் அவர்கள் சிறை இலாகா மந்திரி; மீன் இலாகா மந்திரியும் கூட. மீன் இலாகா மந்திரி படகுகள் கட்டுவதற்காகக் கட்டைகள் வாங்குகிறார்; மிச்சமிருக்கும் கட்டைகளை ஏலம் விடுகிறார். அதை ஒருவர் 20 ரூபாய்க்கு ஏலத்திற்கு எடுக்கிறார்; அவ்வாறு அந்தக் கட்டைகளை ஏலத்திற்கு எடுத்தவர் அதை அப்படியே சிறைச்சாலைக்கு விறகாகக் கொடுக்கிறார். ரூபாய் 20-க்கு ஏலத்திற்கு எடுத்து சிறைச்சாலைக்கு 80 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கிறார். இந்த மந்திரிசபையிலே ஒரு மந்திரி இன்னொரு மந்திரியை நம்பவில்லை; ஒரே மந்திரி தன்னையே நம்பவில்லை. இவ்வாறு 20 ரூபாய்க்கு விற்ற அதே கட்டைகளை 80 ரூபாய்க்குச் சிறைச்சாலைக்காக வாங்குகிறார்.

நாவலர் அவர்கள் ஆட்சி மொழிபற்றிக் கூறினார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு, 'சட்டம் வந்தால் ஏற்றுக் கொள்வீர்களா?' என்று கேட்டார். பிறக்கப் போவது, பிள்ளையா? பெண்ணா? இரண்டுமில்லையா? பெறுவீர்களா—தெரியவில்லை. மாதம் பத்து முடிந்து பல மாதமாகிறது. மாட்டைத் தண்ணீரில் போட்டுக் கொண்டா விலை பேசுவது? சட்டம் வந்தால் ஏற்றுக் கொள்வீர்களா என்று கேட்டார்கள். சட்டத்திலே எது வரப் போகிறது?

இதே முதலமைச்சர் அவர்கள், இந்த நாடு ரணகளமான நேரத்தில், பிணங்கள் விழுந்த நேரத்தில், மாணவர்களுடைய மார்புகள் துப்பாக்கிக் குண்டுகளால் துளைக்கப்பட்ட நேரத்தில், பிஞ்சுக் குழந்தைகள் துப்பாக்கி ரவைகளால் பிய்த்து எறியப்பட்ட நேரத்தில், என்ன பேசினார்கள்? “ஆங்கிலமும் இந்தியும் நிரந்தர ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கலாம்” என்று பேசினார். இவ்வாறு கூறிவிட்டு, “இந்த என்னுடைய யோசனையைக் கல்கத்தாவில் பேசிய மத்திய அமைச்சர் திரு. சி. எஸ். வரவேற்றுள்ளார்” என்று முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்தார். நீங்கள் கொண்டு வருகிற ஆட்சி மொழிச் சட்டத் திருத்தத்திலே இந்தக் கருத்து இடம் பெறுமா? முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்குப் பதில் சொல்லியே தீர வேண்டும். ஆனால் இது சட்டத்திலே இடம் பெறுது என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. ஆகவேதான் இந்த மந்திரி சபை மீது நம்பிக்கை இல்லையென்று சொல்லுகிறோம் நாங்கள்.

இதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். டில்லிக்குச் சென்ற முதலமைச்சர் அவர்கள், மத்திய சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வில் இந்தி கட்டாயத் தேர்வை ஒப்புக்கொண்டு



[திரு. மு. கருணாநிதி] [5th August 1966]

வந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் மீது எப்படி நம்பிக்கை வைப்பது? சென்ற ஆண்டு போராட்டம் ஏற்பட்ட நேரத்தில், ரத்தச் சகதியில் தமிழக மக்கள் வீசி எறியப்பட்ட நேரத்தில், 'இந்தியும் ஆங்கிலமும் நிரந்தரமாக ஆட்சி மொழியாக இருப்பதை விரும்புகிறேன். இந்தக் கருத்தை, கல்கத்தாவில் பேசிய திரு. சி. எஸ். அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்று மகிழ்ச்சிப் புன்னகையோடு தெரிவித்தார். ஆனால் இப்போதோ மத்திய சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சையில் இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக ஏற்றுக் கொண்டு திரும்பியிருக்கிறார்கள். எப்படி இவர்களை நம்ப முடியும்?

“விடைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்துவதில் நாம் தோற்று விட்டோம் என்று நாங்கள் அல்ல, இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் மிக அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். “மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் விளைவாகத் தேசிய வருமானம் கணிசமாக உயர்ந்திருக்கிறது; ஆனால் அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் பலன்கள் சாதாரண ஏழை மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை” என்று திரு. காமராஜர் பேசியிருக்கிறார்.

இந்தப் பலன்கள் சாதாரண ஏழை மக்களுக்குக் கிடைக்காத காரணத்தால்தான் ஜூலை மாதம் 29-ம் தேதி இந்த உலகத்தில் இரண்டு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. உலகம் என்று நான் சொல்லக் காரணம், இந்தியாவின் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் ரஷ்யாவிலே சுற்றுப் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ரஷ்யாவுக்கு மட்டுமல்ல, அமெரிக்காவுக்குப் போகட்டும், ஜப்பானுக்குச் செல்லட்டும். அவர் வெளி நாடுகளிலே வெற்றி உலா வருகிறார் என்றால், ஒரு தமிழனுக்குக் கிடைக்கிற பெருமையைக் கண்டு நாங்கள் மன மகிழ்வு அடைகிறோம். அவர் அங்கு ஒரு விவசாயப் பண்ணையைப் பார்வையிட்ட நேரத்தில் ஒரு விவசாயப் பெண் ‘எங்கள் நாட்டைப் போல் உங்கள் நாட்டிலும் பெண்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களா?’ என்று கேட்டார்கள். ‘எங்கள் நாட்டில் பெண்களுக்குப் பெருமையளிக்கிறோம்; அதன் காரணமாகத்தான் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் பிரதமராக இருக்கிறார்கள்’ என்று திரு. காமராஜர் கூறியிருக்கிறார். இவ்வாறு பெண்ணுக்குப் பெருமையளிக்கும் துணைக் கண்டத்தில், குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் வறுமை இல்லை, வாட்டம் இல்லை, தற்கொலைச் சாவுகள் என்று கூறப்படுவனவெல்லாம் கற்பனைக் கதைகள் என்று ஆளும் கட்சியினர் பேசுகிறார்கள். இந்தத் தமிழ் மண்ணில், குரோம்பேட்டையில் தங்கவேலு நாயகருடைய மனைவி பாஞ்சாலம்மா, மகள் இன்பவடிவேல்; சக்தி வடிவேல், மகள் அமுதவல்லி; கனகவல்லி—இவர்கள் பிழைப்புக்கு வழி இல்லாமல் இருந்த சைக்கிளை விற்று, கடைசியாக வேறு வழி இல்லாமல், வறுமை மேலிட்டு, வாட்டம் தேங்கிய விழியோடு, பாஞ்சாலம்மா மூன்று குழந்தைகளுடன் ரயில்வே கேட்டுக்கு அருகில் வந்து ஒளிந்து நின்று, ரயில் வருகின்ற நேரத்தில் எட்டு வயது இன்ப வடிவேல், ஐந்து வயது நிரம்பிய அமுதவல்லி,

5th August 1966] [திரு மு. கருணாநிதி]

சின்னஞ்சிறு குழந்தை கனகவல்லி ஆகியோருடன் தண்டவாளத்தை நோக்கிப் பாய்ந்தவுடன் அவர்கள் சில்லி சில்லியாகப் பிடித்தெறியப்பட்டனர். கைகள் கால்கள் சின்னாபின்னம் செய்யப் பட்டன. வாழவேண்டுமென்று கணவன் கரம்பிடித்தவன், தன்னுடைய குழந்தைகள் எதிர்காலத்தில் ஏற்றம் பெறவேண்டுமென்று கொஞ்சி மகிழ்ந்தவன், தன்னுடைய வயிற்றிலே சுமந்து பெற்றாத்தினங்களைத் தானே ரயிலடியில் தள்ளி தானும் விழுந்து இறந்திருக்கிறார். ஒரு பையனுடைய மூளை மட்டும் தனியாகச் சிதறிக் கிடந்ததாம். ஒருவேளை அவன் அதை ஆட்சியாளர்களுக்காக விட்டுப் போயிருப்பான்.

இப்படிப்பட்ட அக்கிரமங்கள் இந்தப் பதினெட்டாண்டுக் காலத்தில் நடைபெற்றிருக்கின்றன. புள்ளிவிவரங்களைக் காட்டிப் பயன் இல்லை, திட்டங்களை வைத்துப் பயன் இல்லை, அணைக்கட்டுக் களைக் காட்டிப் பயன் இல்லை. ஏழை மக்களின் முகத்தைக் காட்டுங்கள், அதில் புன்சிரிப்பு இருக்கிறதா? ஏழைகள் சொல்கிறார்கள், அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கையிலே இல்லை என்று. அதைத்தான் நாங்கள் எதிரொலிக்கிறோம் என்று கூறி விடைபெறுகிறேன்.

\* டாக்டர் பா. நடராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த நம்பிக்கையிலலாத் தீர்மானத்தை நான் முற்றிலும் வரவேற்கிறேன். எதிர்கட்சித் தலைவர்கள் இம்மாதிரி தீர்மானங்களைக் கொண்டு வருவது அவர்களுடைய உரிமை. அது ஜனநாயகத்தின் தர்மம். அவர்கள் அவர்களது குறைகளை, குறைபாடுகள் என்று அவர்கள் கருதுவதை, எடுத்துச் சொல்வதற்காகத்தான் சட்டசபை என்று வைத்திருக்கிறோம், எதிர்க்கட்சி என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு இது ஒரு சவால். அவை உண்மையில் குறைபாடுகளா இல்லையா என்பதை இது விளக்கிவிடும். இப்படி விளக்கிவிடுவது நமக்கு நல்லது. பிறகு இவற்றையெல்லாம் மறைத்து வைத்துக்கொண்டு, நாம் பதில் சொல்லாத நிலையில் தேர்தல் சமயத்தில் மக்களிடம் சென்று இல்லாததையும், பொல்லாததையும், நல்லதையும், கெட்டதையும் வைத்துப் பிரசாரம் செய்வதற்கு இடமில்லாமல் இப்படி ஒரு தீர்மானம் வருவதால், இதை நான் வரவேற்கிறேன். நமக்கு இது நல்லதொரு சந்தர்ப்பம். நம்மிடையே கோழைகளாக இருக்கிறவர்களுக்கும், அச்சமுடையவர்களுக்கும் இது ஒரு சவாலாகும். மற்போர் செய்வதற்கு இது நல்லதொரு வாய்ப்பாகும். தாவலர் திரு. நெடுஞ் செழியன் அவர்கள் நம் நம்புகளுக்கு நல்லதொரு ஊக்கத்தை ஊட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களது நம்பிக்கையிலலாத் தீர்மானத்தினால் அவர்கள் நமக்கு ஒரு நம்பிக்கையை ஊட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களது பிரசாரத்தைக் கேட்டு ஆளும் கட்சியின் பிரசாரக் குறைவைக் கண்டு, ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் சிலர் தேர்தலில் என்னவாகுமோ என்று நினைப்பவர்களுக்கு இந்த நம்பிக்கையிலலாத் தீர்மானம் ஒரு புது வேகத்தை, நம்பிக்கையை



[டாக்டர் பா. நடராஜன்]

[5th August 1966]

ஊட்டுகிறது. அவர்கள் இத் தீர்மானத்தால் நமக்கு துணை செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு நாம் நன்றியுடையவர்களாக இருக்கிறோம்.

அவர்கள் ஆழமாக இல்லாத பல தீர்மானங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவை ஆழமுடையதாகயிருந்தால், ஒரு குற்றச்சாட்டுச் சொன்னாலே போதும், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில், ஒன்றாக இருந்தால் பயன் இல்லை என்று எட்டுக் குற்றச்சாட்டுகளை அடுக்கியிருக்கிறார்கள். அத்தீர்மானத்தில் வேகம் இல்லாததால் வரிசைக்கிரமப்படுத்தியாவது வேகத்தைக் காட்டலாம் என்ற நம்பிக்கையில் இத்தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆழமாக இல்லாவிட்டாலும் நீளமாக வைத்திருக்கிறார்கள். எதிர்கட்சியினர் பேசும்போது ஆத்திரமாகப் பேசினார்கள். எப்போது நியாயம் இல்லையோ அப்போது ஆத்திரத்தால்தான் அதை மறைக்கவேண்டியிருக்கும், அதை எடு செய்ய ஆத்திரப்படவேண்டியதுதான். ஆகவே, அதைப்பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. அவர்கள் கூறியிருக்கும் குற்றச்சாட்டுகளில் ஏதாவது சாரம் இருக்கிறதா? நம் மனச்சாட்சிக்கு அவை குற்றங்களா என்று பார்த்து, குற்றமாக இருந்தால் அதைத் திருத்திக் கொள்வதற்கும், அப்படியில்லாவிட்டால் நம் கட்சியின் நியாயத்தை உலகிற்குத் தெரியப்படுத்தவும் இது ஒரு அருமை யான வாய்ப்பு. யாமாயணம், பாரதம், இவற்றிலிருந்து பிரம்மாஸ்திரம், நாராயணஸ்திரம் போன்றவை இருந்தாக அறிகிறோம். அந்த அஸ்திரங்களை விட்டால் பின்னர் வேறு எந்த அஸ்திரமும் போடக் கூடாது. அந்த முறையில் அவை வேகமாக இருக்கவேண்டும். அந்த அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து அவை எதிரிகளைத் தாக்கத் தவறி விட்டால், போட்டவர்களையே அது விழுங்கிவிடும். அப்படியிருக்க வேண்டும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம். வள்ளுவர் கூட அந்தக் காலத்தில் இதைப்பற்றி யோசித்துக் கூறியிருக்கிறார்:

“சொல்லுக சொல்லிப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லே  
வெல்லுஞ்சொ லின்மையறிந்து”.

இத்தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று திரு. சுவாமி நாதன் அவர்கள், அவர்கள்பால் உள்ள கருணையால் கூறினார்கள். நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. எதிரிகளாகவே போர் அணி வகுத்து வருகிறார்கள். எட்டுக் கருவிகளோடு புறப்பட்டிருக்கிறார்கள். வில், அம்பு, கத்தி, கடாரி, வேல், வாள் போன்றவற்றை வைத்துக் கொண்டு தப்பட்டை அடித்து, கொம்பு ஊதி முக்கட்டுப் படை யாகத் திரண்டு வருகிறார்கள். அப்படி வருபவர்களை நாம் ஏன் தடுக்கவேண்டும்? போர் செய்யட்டும், பார்ப்போம். மக்கள் அது பற்றி முடிவு செய்வார்கள் என்ற முறையில் அதை வரவேற்கிறேன்.

அவர்கள் சாட்டியிருக்கும் எட்டுக் குற்றச்சாட்டுகளில் முதலில் கூறியிருப்பது, விலைவாசியேற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தவறி விட்டது என்பதாகும். இதுபற்றிச் சொல்லப் போனால் இரண்டு மணி நேரத்திற்கு மேல் ஆகும். கனம் சபா

5th August 1966] [டாக்டர் பா. நடராஜன்]

நாயகர் அவர்கள் அவ்வளவு நேரம் தரப்போகிறார்களா? விலை வாசிப் பிரச்சனைபற்றிப் பலமுறை இங்கு விவாதித்திருக்கிறோம். விலைவாசி ஏற்றம் எப்படி வந்தது? இரண்டு யுத்தங்கள் ஏற்பட்டன; சைனாவோடும், பாகிஸ்தானோடும் யுத்தம் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. மூன்று ஆண்டுகளாக மழை இல்லை. வறட்சி ஏற்பட்டுவிட்டது. உணவுப் பொருள்களில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுவிட்டது. இவற்றினால் எல்லாம் விலைவாசி ஏறிப்போய் விட்டது. விலைவாசி மேலும் ஏறும். சேலம் உருக்காலையை ஏன் அமைத்துத் தாவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு எங்கே பணம் இருக்கிறது? பணம் வேண்டுமானால் நாம் அதிகமாக வரி போட வேண்டும். நம் சேமிப்பை அதிகரித்துக் கொள்ளவேண்டும். நம் தேவைகளைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும், இல்லாவிட்டால் நோட் அடிக்க வேண்டியதுதான். சேலம் உருக்காலை வேண்டுமென்று ஒரு பக்கத்தில் சொல்கிறார்கள். மறுபக்கத்தில், “வரி போடுகிறார்கள், வரி போடுகிறார்கள், விலைவாசி ஏறுகிறது” என்று சொல்கிறார்கள். நாம் விலைவாசியை ஏற்றிக் கொண்டிருக்கிறோமா? பெரிய திட்டங்கள் போடுகிறோம். “கடன் வாங்குகிறார்கள், கடன் வாங்குகிறார்கள்” என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி வாங்கவேண்டுமென்ற ஆசையாலா செய்கிறோம்? நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நம் நாட்டில் இருந்து வந்திருக்கிற வறுமையை ஒழிக்க பதின்னெட்டு ஆண்டுகளாக முயன்று கொண்டிருக்கிறோம். ஓரளவு நாம் முன்னேறிக்கொண்டும் இருக்கிறோம். பெரிய பெரிய திட்டங்களைப் போட்டுத்தான் நாம் வெற்றி கண்டிருக்கிறோம். இப்போது தேசிய வருமானத்தில் 10 சதவிகிதம் சேமிப்பு இருக்கிறது. 20 சதவிகிதம் தேசிய வருமானச் சேமிப்பு வரும் காலத்தில்தான் ஒரு நாடு வளர்ச்சி அடையக் கூடும். உழைப்பு, கடும் உழைப்பு, சேமிப்பு, தியாகம், கட்டுப்பாடு இவை இருந்தால்தான் நாட்டில் வறுமை ஒழிந்து, பொருளாதார சுபிட்சம் வருமே தவிர “வரி போடுகிறார்களே, வரி போடுகிறார்களே” என்று சொல்லிக் கொண்டு போனால், “விலை ஏறுகிறது, விலை ஏறுகிறது” என்று சொல்லிக்கொண்டு போனால் ஒரு நாளும் நாம் பொருளாதார சுதந்திரம் அடையப் போவதில்லை. எதிர்க்கட்சிகளுக்கு ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. “பார், பார் பஞ்சாபைப் பார்” “தர்மவீரரின் தர்பாரைப் பார்”, “நம்பூ திரிப்பாட்டைப் பார்” என்று கூறுகிறார்கள். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதா? கட்டுப்படுத்தலாம். ஆனால் ஜனநாயகம் என்பது பயத்தாலும் நயத்தாலும் ஆளும் முறை.

“கடிதோச்சி மெல்ல எறிக, நெடிதாக்கம்  
நீங்காமை வேண்டு பவர்”.

என்று வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். சர்வாதிகார மனப்பான்மையினால்தான் “பஞ்சாபைப் பார், பஞ்சாபைப் பார்” என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஜனநாயக மனப்பான்மை இல்லை என்ற நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் போய்கொண்டிருந்தால் விரைவில் ஜனநாயகம் கலைந்து சர்வாதிகார ஆட்சி ஏற்படத் துணை செய்கிறார்கள் என்ற பழிக்கு எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் ஆளாவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.



[டாக்டர் பா. நடராஜன்]

[5th August 1966]

அடுத்தபடியாக அவர்கள் சொல்லியிருப்பது . . .

10-30 a.m. 'failure of the Government to improve the food position in the State and to give fillip to agriculture by providing adequate facilities and impetus to the agriculturists'.

விவசாயிகளுக்குப் போதுமான அளவு கடன் கொடுக்கவில்லை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டு. 1951-ல் இந்த மாநிலத்தோடு ஆந்திரா, மலபார் எல்லாம் சேர்ந்திருந்தபோது எவ்வளவு கடன் கொடுக்கப்பட்டது என்கின்ற புள்ளிவிவரத்தைக் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டேன். அப்போது 7 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்று தமிழ்நாடு தனியாக இருக்கின்ற இந்த நிலையில், 49 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. நிலைமை இப்படியிருக்க, விவசாயிகளுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும்? கிணறுகள் ஒன்றும் வெட்டிக் கொடுக்கவில்லையா? பம்பு செட்டுகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவில்லையா? ஏதோ இவற்றை எல்லாம் அமல் நடத்துவதில் சிறிது காலதாமதம் ஆகலாம், இதற்காக நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானமா? நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவருவது என்று சொன்னால், மந்திரிகள் ஏதாவது தவறுகள் செய்திருக்க வேண்டும் அல்லது மந்திரிகள் ஏதாவது முறைதவறி நடந்திருக்க வேண்டும், அப்படி ஒன்றும் இல்லையே இங்கு. ஏதோ கிணறு வெட்டுவதற்கு ஒரு மாத காலம் ஆகலாம், இரண்டு மாத காலம் ஆகலாம், லோன் கொடுப்பதற்குச் சிறிது கால தாமதமாகலாம். இதற்கெல்லாம் நாம் இருக்கிறோம், அங்கங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகளிடத்தில் சொன்னால் சீக்கிரமாக நடத்திக்கொடுப்பார்கள். நாம் மக்களுடைய தேவையை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதற்காகத்தானே இருக்கிறோம். அப்படிச் செய்தால்தானே நம் தொகுதி மக்களோடு தொடர்பு கொண்டிருக்க முடியும். ஆகவே, இதில் பெரிய தவறு ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

அடுத்து . . .

'failure of the Government to make satisfactory arrangements for the selection of candidates to the technical courses especially the Medical Courses',

என்பது. இதில் சென்னையில் மட்டும் தேர்தல் வைத்தார்கள், மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு மற்ற இடங்களிலும் ஏன் வைக்கக்கூடாது? ஏன் திருச்சிராப்பள்ளியில் வைக்கவில்லை? ஏன் மதுரையில் வைக்கவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். என்ஜினியரிங்கல்லுரிக்கு மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு அப்படிப் பல இடங்களில் வைத்திருந்தார்களே, ஏன் இதற்கும் வைத்திருக்கக்கூடாது என்பதுதான். இதற்காக மந்திரிசபை மாறவேண்டியதில்லை, இந்த மந்திரிசபை போய் வேறு மந்திரிசபை வந்தால் உடனடியாக இப்படி வைத்துவிடப் போவதில்லை. ஏன் சென்னையில் மட்டும் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள் என்றால், மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் கமிட்டியில் இருந்தவர்கள் எல்லாம் மருத்துவ நிபுணர்கள், இவர்கள் ஒவ்வொருவரும்,

5th August 1966]

[டாக்டர் பா. நடராஜன்]

பெரும் ஆஸ்பத்திரிகளில் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர்கள். இவர்களுடைய நேரடிக் கண்ணோட்டத்தில் பெரும் ஆஸ்பத்திரிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்டவர்கள் ஒரு மாத காலம் வெளியூர்களில் சுற்றினால் இங்குள்ள வேலைகள் எல்லாம் தயங்கிக் (முடங்கி) கிடக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட இடைஞ்சல்கள் வரவேண்டாம் என்று கருதித்தான் சென்னையில் மட்டும் மருத்துவ மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அலுவலை அமைத்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்தார்கள் என்று நான்கருதுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் என்ன கருதுகிறார்களோ எனக்குத் தெரியாது. மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக இவர்கள் ஊரெல்லாம் சுற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று சொல்வது தவறு. டெல்லிக்குச் சில சந்தர்ப்பங்களில் மாணவர்கள் போகிறார்கள், ரயில்வே சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்தல் நடந்தால் அப்போது டெல்லிக்குப் போகிறார்கள். இதற்காக அந்த அரசாங்கத்தினுடைய நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்வதா? மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்றால், மனுச் செய்து கொண்ட மாணவர்கள் இங்கு வருகிறார்கள். அவர்களைப் பார்த்துச் சோதனை செய்து தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

இதில் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்றைய தினம் கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்க வருத்தமாக இருந்தது. ஒரு அதிகாரி லஞ்சம் வாங்கியிருப்பதாக அதிகாரியைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். இவர்கள் அதிகாரியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, இந்தச் சபையில் இடம் பெறாத அந்த அதிகாரி இங்கு அதற்குப் பதில் சொல்வதற்கான வாய்ப்பு இல்லை. அதிகாரிகளைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், விஜிலென்ஸ் கமிஷன் வைத்திருக்கிறோம். அவர்களிடத்தில் சொல்லலாம். அப்படியில்லாமல் இப்படிப்பட்ட இடங்களில் அதிகாரிகளைப்பற்றித் தாக்கிப் பேசும்போது அவர்கள் கோழைகளாக ஆகிவிடுகிறார்கள். அமைச்சர்கள் மிகுதிக்கண் சென்றால் மேலே எடுத்துக்கூற ஆற்றல் அற்றவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். இதனால் யாருக்கு நஷ்டம் என்றால், எதிர்க்கட்சிக்கு. ஆனால் கட்சியைவிட எதிர்க்கட்சிக்குத்தான் இதனால் நஷ்டம். அதிகாரிகளைப்பற்றி மந்திரிகளிடத்தில் சொல்லி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். நாம் இன்றைக்கு 18 ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டை ஆண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னால், நமக்கு அடிப்படையாக இருந்தது, நம்முடைய அதிகார வர்க்கம். அது உறுதியாக இருந்தது, 'லா அன்ட் ஆர்டர்'-ஐக் காப்பாற்றியது என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது.

அடுத்து எஃகு ஆலையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி நான் முன்பே சொல்லிவிட்டேன். அது வந்தால் என்ன, வராவிட்டால் உங்களுக்கு என்ன? "உங்களுக்கு" என்றால் கனம் சபாநாயகர் அவர்களைக் குறிப்பிடவில்லை, எதிர்க்கட்சிகளைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். அவர்கள் பெரிய தொழில்கள், பெரும் திட்டங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். பெரும் திட்டங்கள்



[டாக்டர் பா. நடராஜன்]

[5th August 1966]

வரும்போது அந்த இடங்களில் கூலி ஏறும், விலைவாசி ஏறும், அப்படிப்பட்ட நிலை வந்தால், “உருக்காலை வந்துவிட்டது, விலைவாசி அதிகமாக ஏறிவிட்டது” என்று சொல்ல ஆரம்பித்து விடுவார்கள். இன்னும் நான்காவது திட்டம் பிறக்கவே இல்லை. நகல் கட்டத்தில்தான் இருக்கிறது. குழந்தை கர்ப்பத்தில் இருக்கும்போதே, குழந்தை பிறக்கவில்லையே, பிறக்கவில்லையே என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் என்ன அர்த்தம்? அப்படி வேண்டும் என்றால் ‘ஸிஸைரின்’ தான் செய்யவேண்டும். மருத்துவக் கல்லூரி அட்மிஷன் விஷயத்தில் ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் சொல்வது என்ன வென்றால், இதற்கு எதிர்க்கட்சி எம்.எல்.ஏ.-க்கள் என்று மட்டுமல்ல, எல்லா எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கும் பொறுப்பு உண்டு என்றுதான் சொல்லுகிறேன். எம்.எல்.ஏ. என்றிருந்தால், அவர்கள் தொகுதியிலிருந்து பத்துப் பேர்கள் வருகிறார்கள், எப்படியாவது மருத்துவக் கல்லூரிக்கு இடம் வாங்கிக் கொடுங்கள் என்று வருகிறார்கள், நாமும் சீட்டுக் கொடுக்கிறோம், இதை இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. இப்படிக் கொடுத்தாலும் அதில் இரண்டு பேர்களுக்கு இடம் கிடைக்கிறது, கிடைத்தவர்கள் ஒன்றும் சொல்ல மாட்டார்கள், சிலர் வேண்டுமென்றால் வேறு விதமாகச் சொல்லக்கூடும், எம்.எல்.ஏ.-க்கு இவ்வளவு ரூபாய் கொடுத்தேன், அவர் மந்திரிக்கு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டாமா, கமிட்டி மெம்பருக்குக் கொடுக்க வேண்டாமா என்றெல்லாம் சொல்லலாம். இப்படிப்பட்ட அபாண்டமான பழியைப் பொறுக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. ஜனநாயகத்தில் வோட்டுகளை வாங்கித்தான் ராஜ்யேண்டியதிருப்பதால், இன்றைய நிலையில் இப்படியெல்லாம் சொல்லத்தான் செய்வார்கள். இதற்காக நம்மிடம் வருகின்றவர்களிடம் “என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது” என்று திருப்பி அனுப்ப முடியுமா? அப்படிச் சொன்னால், “இதற்காகவா உங்களை எம்.எல்.ஏ.-வாக அனுப்பினோம்?” என்று கேட்பார்கள். எந்தக் கட்சி எம்.எல்.ஏ.-க்களாக இருந்தாலும் இதுதான் நிலைமை. ஜனநாயகத்தில் இது தவிர்க்க முடியாத நிலைமை. இதற்கு நம்மை நாமே ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, அதிகாரிகளைக் குறை கூறுவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, நகர மன்றங்களைக் கலைத்ததைக் குறிப்பிட்டு நம்பர் 6-என்று குற்றஞ்சாட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயம் ஸப்ஜூடிஸ்ஸாக இருக்கிறது. ஆகவே, இதைப்பற்றி அதிகமாக நான் பேசவேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். இதில் நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், மந்திரி ஒரு தவறு செய்து விட்டார், அதாவது அருப்புக்கோட்டை, திருநெல்வேலி நகரசபைகளைக் கலைப்பதற்கு முன்னால், சென்னை கார்ப்பரேஷனைக் கலைத்திருக்கவேண்டும். . . . (ஆளும் கட்சிப் பக்கத்திலிருந்து ஆரவாரம்.) நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், கார்ப்பரேஷன் ஆட்சி எப்படியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டுமென்று தான். எங்கள் வீட்டின் முன்னால் வந்து பாருங்கள். ஸ்பர் டாங்க் ரோட் நம்பர் 1-ல் இருக்கிறது, எதிரிலே குப்பைகள் அப்படியே

5th August 1966]

[டாக்டர் பா. நடராஜன்]

குவிக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்றன, முன்னால் ஒரு பப்ளிக் கக்கஸ், அதையும் குப்பையைக் கொட்டி பிளாக் செய்து வைத்திருப்பதால், பக்கத்திலுள்ள இடங்களை எல்லாம் அசத்தப்படுத்துகிறார்கள். இந்த லட்சணத்தில் அருகில் சத்தியமூர்த்தி பாரக் வேறு இருக்கிறது. பாதையிலேயே வரட்டி தட்டும் தொழிற்காலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பெண்கள் பள்ளிக்கூடம் ஒன்றும் அங்கே இருக்கிறது. இத்தனை சுகந்த வாசனைகளுக்கிடையில்தான் இந்தப் பள்ளிக்கூடம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. இந்த இலட்சணத்தில் கார்பரேஷன் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது சென்னை நகரத்தில். மற்றப்படி கலைக்கப்பட்ட நகரசபைகள் சம்பந்தமான விவரங்கள் ஸப்ஜகுவைஸாக இருப்பதால் நான் கூடுதலாக ஒன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை.

இன்னொரு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லியிருப்பது, இந்தி மொழி விஷயம். இன்னும் இதைப்பற்றிப் பேசிப்பேசிச் சளைக்கவில்லை. “சட்டம் வந்தாலும் அதை எதிர்த்துக்கொண்டுதான் இருப்போம்” என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியென்றால் சட்டம் வருவதைப்பற்றி இவர்கள் ஏன் கவலைப்படவேண்டும் என்று தெரியவில்லை. “சட்டம் வந்தால் அதை எதிர்ப்போம்” என்றால், சட்டம் வந்தாலும், வாஸிலலை என்றாலும் இவர்கள் அதைப்பற்றி ஏன் அக்கறை கொள்ளவேண்டும்?

மோத்தத்தில் எட்டு மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள் என்று நினைத்துத்தான் எட்டுக் குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எட்டுத் திசைகளிலும் இருந்து பாணம் விடுவதாக அவர்கள் நினைப்பதாக இருக்கலாம். ஜோஸ்யத்தைப் பார்த்து எட்டு என்பது ‘லக்கி’ நம்பர் என்று நினைத்துத்தான் இப்படி எட்டு விஷயங்களைச் சொல்லியிருப்பார்கள் போலிருக்கிறது (சிரிப்பு). எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இது வருகிற தேர்தலின் வெற்றிக்கு அவ்வுபந்தனம் என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மொழி விஷயத்தில் அதற்குரிய சட்டம் வரும், சட்டம் வந்த பிறகு அது வேண்டியதில்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லட்டும். அது பின்னால் பார்க்கவேண்டிய விஷயம்.

அடுத்தபடியாக, தமிழைக் கல்லூரிகளில் போதனா மொழியாகக் கட்டாயமாக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். இதற்காக அரசாங்கம் உத்தரவாதத்தையும் ஊக்கத்தையும் கொடுக்கத் தவறி விட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிறப்பாக எங்கள் நகர் கோவில் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், தமிழ் மீடியத்தை அதிகமான மாணவர்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், ஒரு விஷயத்தை நாம் கவனிக்கவேண்டும். தமிழ் மீடியத்தை எடுத்துப் படிக்கின்ற பையன், படித்து முடிந்த பின்னால், வடநாட்டில் எங்கேயாவது போய் வேலை பார்க்க முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும். தமிழ் மீடியத்தில்தான் பையன் படிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், பின்னால் அதன் மூலம் அவனுடைய வாழ்க்கை சின்னாபின்னப் படுத்தப்படுமானால், அதற்கு யார் பொறுப்பு ஏற்க முடியும்?



[டாக்டர் பா. நடராஜன்]

[5th August 1966]

ஆகவேதான் அரசாங்கம் தமிழ் மீடியம் என்பதைத் தங்கள் விருப்பப்படி மாணவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ் மீடியத்தில் 50 மாணவர்களுக்குமேல் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமாக மாணவர்கள் சேரவேண்டும் என்றால், தமிழ்ப் பற்றுள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், அங்கத்தினர்கள் இவர்கள் எல்லாம் மாணவர்களிடத்தில் சென்று, தமிழ் மீடியத்தில் சேருங்கள், சேருங்கள் என்று எங்களோடு சேர்ந்து சொல்ல வேண்டும். அப்படியில்லாமல் இதற்காக நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவருவதில் என்ன அர்த்தமிருக்கிறது?

கடைசியாக, ஒரு நிமிஷத்தில் ஒரு சிறு கதை சொல்லுகிறேன்

கனம் சபாநாயகர் : ஒரு நிமிஷக் கதையா?

டாக்டர் பா. நடராஜன் : ஒரு காலத்தில், புராணக் காலத்தில், ஒரு பிரளயம் வந்தது. அப்படி வந்தபோது, எல்லா உயிர்களும் அழியும் நிலையில் இருந்தது. நோவா என்பவர் ஒவ்வொரு உயிரிலும் ஒரு ஷோடியை ஒரு பேழையில் அடைத்துத் தன்னிரல் மிதக்கவிட வேண்டுமென்று அவற்றைச் சேர்த்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது ஒட்டக இனம் மட்டும் மூன்று ஒட்டகங்களாக வந்தன. அப்போது நோவா, 'நீங்கள் ஏன் மூன்று பேர்களாக வந்தீர்கள்? இரண்டு பேர்களைத்தானே சேர்க்கலாம்?' என்று கேட்டார். அதற்கு ஒரு ஒட்டகம் சொன்னது: 'நான் என்ன ஒட்டகம் தெரியுமா? ஊசியின் காதுக்குள்ளே ஒட்டகம் போனாலும் பணக்காரர்கள் சொர்க்கத்திற்குப் போக முடியாது என்று சொன்ன ஒட்டகம்' என்றது. அடுத்து இன்னொரு ஒட்டகத்தைப் பார்த்து, 'நீ என்ன ஒட்டகம்?' என்று நோவா கேட்டபோது, அது 'ஒட்டகத்திற்கு இடம் கொடுத்தால் எப்படி என்ற கதை இருக்கிறதே, அந்த ஒட்டகம் நான்' என்று சொல்லியது. மூன்றாவது ஒட்டகத்தைப் பார்த்து 'நீ என்ன ஒட்டகம்?' என்று கேட்டார். அப்போது அது 'பாலைவனக் கப்பல்' என்று சொல்லுவார்களே, அந்த ஒட்டகம் நான்' என்று சொல்லியது. 'மூன்று பேர்களும் இலக்கியப் புகழ் பெற்றவர்களாக இருக்கிறீர்கள். 'இலக்கியத்தில் மரபாக இருக்க நீங்கள் மூன்று பேர்களும் கூட்டாக ஏறிப் போங்கள்' என்று நோவா சொன்னமாதிரி இந்த முக்கூட்டு அணியும் அதன் தீர்மானமும் இருக்கிறது. இதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Chiranjeevulu Naidu will speak. He should take only five minutes.

\* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, I would like to say a few words on the no-confidence motion which has become a routine subject for discussion before this House.

Regarding soaring prices, it is a matter with which people are very much concerned. Consumers are finding it difficult to purchase essential commodities and it is the duty of the Government

5th August 1966] [Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

to see to it that they get them at reasonable prices. As a producer I say that I feel jubilant when I sell groundnut at the rate of seventy rupees and I feel bitter when I purchase groundnut cake at forty-five rupees. Similar is the case with regard to edible oils and other commodities. The soaring prices are being attacked even by the producer, who is selling his raw commodity at a higher price, whenever he has to purchase paying a very high price for the converted commodity. We are thinking that Government is responsible for this. Government is responsible so far as imported commodities are concerned. So far as the commodities which are produced within the country and which are purchased by the ryots are concerned we should co-operate with the Government in controlling their prices.

Regarding assistance, much assistance is being given to agriculturists. But there may not be timely assistance. But I see that Government have been giving assistance both in cash and kind. In intensive agricultural development areas, fertiliser is given. When we are in off-season, we sell it to merchants. When we want it, we are forced to pay a higher rate. It is with co-operation that we will be able to carry on with the things that are available. Assistance has been given to agriculturists. But there may be defects in implementation for which the Government alone are not responsible.

Regarding supersession of municipal councils, I am not in favour of supersession of institutions unless there are grave charges. So also no-confidence motion should not be moved unless the Council of Ministers had committed such grave mistakes as are beyond rectification or as could not be tolerated. I do not see any mistakes of a grave nature committed by the Council of Ministers.

Regarding language policy, sufficient discussion has taken place in this House and I am sure the State Government will try to satisfy the feelings of the people of the South. I hope the Central Government will give careful consideration to the matter and enact legislation. There is enough time. I am sure the Central Government will take all steps to safeguard the interests of the South.

Regarding the general complaint that the Ministers show favouritism and nepotism, I most respectfully submit that they have got a conscience. We are aware of ministries in several other States where such allegations are made. Our Ministers have got a reputation for character, honesty and integrity. Whenever an appointment is made to a high position, we try to find out to which community the officer belongs and to which community the particular Minister concerned belongs. We try to connect relationship by sound. I would like to remind the hon. Members that when Sri S. K. Dey was appointed, doubts were entertained as to whether he was a foreigner and Shri Jawaharlal Nehru had to clarify that he was a Bengalee. We have to see the realities and see how far the Ministers are responsible for the acts complained of



[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [5th August 1966]

Our Government has got a history, has got a national outlook and has made sacrifices for the cause of the nation. When an interpretation regarding Ramayana discourses conducted by certain persons was asked, the Hon. Chief Minister said that there was no provision in the Indian Penal Code under which action could be taken against those who offended the religious sentiments of other people. I am very much worried about demoralisation setting in among the younger generation. Is it not the duty of the Government to prevent such things? I am sure that the Ministry under the leadership of the Hon. Chief Minister, who has got a history and tradition and who hails from a family which has got reputation and character, will be able to deliver the goods to this State and the Nation. I am sure the State Government and the Central Government will deliver the goods and strive towards the upliftment of the State and the country as a whole. Thank you, Sir.

**திரு. முனு. ஆதி :** மதிப்புக்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆரம்பிக்கிறேன். இந்த அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்லுவதற்கு எனக்கு முன்னாலே பேசிய பல எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப் போல நானும் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாதவரம் பால் பண்ணை ஏற்கனவே நஷ்டத்தில் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது என்று அமைச்சரால் சொல்லப்பட்டது. இதில் 12 கூலர்களைச் சென்னையில் வைக்க ரூ. 2,87,000-க்கு வாங்கிய யந்திரங்கள் துருப்பிடித்துப் போகும் அளவுக்கு, இயங்கும் அளவுக்கு இல்லாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. ஏன் அப்படி இருக்கிறது என்றால், வைக்க இடம் இல்லை, அக்காமடேஷன் இல்லை என்ற இந்தக் காரணத்தினால் 12 கூலர்கள், ரூ. 2,87,000 மதிப்புள்ள யந்திரங்கள் பாழாகப் போகின்றன என்பதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரும்போது, இப்படிப்பட்ட நிர்வாக ஊழலைக் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது.

இதே போல, கல்வி இலாகாவில் நடந்திருக்கிற பிரச்சனை. வெளி நாடுகள், ஸ்விட்ஸர்லாந்து, ஆஸ்டிரேலியாவிலிருந்து, வெள்ளைப் பேப்பர் ஏழைக் குழந்தைகளுக்குப் பாடப் புத்தகங்களை அச்சிட்டு இலவசமாகக் கொடுப்பதற்காக ரூ. 54 லட்சத்திற்குப் பேப்பர் வந்தது. ரூ. 21 லட்சம் மதிப்புள்ள பேப்பரில் அச்சிட்டு அதை ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவசமாகத் தராமல் விலைக்கு விற்கப் பட்டது. முப்பத்தி மூன்று லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள மிகுதிப் பேப்பர் எங்கே இருக்கிறது என்று தணிக்கை அதிகாரிகள் கேட்டு சொந்தத்திற்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்டதா என்றால், பயன்படுத்தப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு வெளி நாட்டவர் கொடுத்த காசுதங்களை அச்சிட்டு விலைக்கு விற்ப்பிருக்கிறார்கள் என்றால் வெளி நாட்டவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்கள் என்று இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

5th August 1966] [திரு. முனு. ஆதி]

அதே போன்று திருநெல்வேலியில் ஹரிஜன மக்களுக்காக 20 வீடுகள் 15,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள வீடுகள் கட்டப்பட்டன. அவைகளுள் 10-12 வீடுகள் இடிந்து விழுந்து விட்டன. கலெக்டர் அவர்கள் டிவிஷனல் என்ஜினியரை அழைத்துக் காட்டி விழுந்ததற்கான காரணத்தைக் கேட்கும்போது, 'சிமென்ட் கலப்படம் சரியில்லை, அதனால் தான் விழுந்துவிட்டன' என்று சொன்னார். இதற்கு மாற்று யோசனை என்ன, மாற்று மார்க்கம் என்ன என்று கேட்ட போது, 'மேலும் ரூ. 22,000 ஒதுக்கினால் கட்டடத்தைக் கட்டித் தரலாம்' என்று டிவிஷனல் என்ஜினியர் சொல்லியிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் தனிக்கை அறிக்கை மூலமாகப் பார்த்தும்போது ஆயிரக் கணக்கான ஊழல்களானது ரூ. 9,24,00,000 அளவுக்கு ஆட்சேபக் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. எங்கே பணம் போயிற்று? இப்படி இருக்கும்போது எங்கே நம்பிக்கை இருக்கும் என்று கேட்கிறேன். இதே மன்றத்தில் 23-3-1966-ல் யூனியமங்கலம் பஞ்சாயத்து தலைவர் திரு. அம்பிகாபதி என்பவரின் ஊழல் பற்றி பேசியிருக்கிறேன். நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. கலெக்டர் அவர்கள் 11-6-1966 தேதியில் பரிசீலனை செய்து ஐ.பி.சி. 175 பிரிவுப் படி கைது செய்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. பிறகு திரு. காமராஜ் அவர்கள் சொல்லியதாலும், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களைப் பாராட்டிப் பேசியதாலும், ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்காமல் அவர்களை அப்படியே விட்டுவிட்டார்கள்.

அதே போன்று வேலூரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக மகாநாடு நடந்தது. ஃபுவி லைசென்ஸ் போலீஸ் சூபரின்டென்டெண்டு கொடுக்க முடியாது என்று மறுத்துவிட்டார். 31-7-1966-ல் காமராஜ் அவர்களுடைய பிறந்த நாள் விழா கொண்டாடப் பட்டது. எல்லா காங்கிரஸ்காரர்களும் ஒரு பஸ்ஸில் ஏறிக் கொண்டு, உட்கார்ந்து கொண்டு, ஒலிபெருக்கி வைத்துக் கொண்டு எங்களைத் தாக்கியே பேசிக்கொண்டு போனார்கள். போலீஸ் காரர்கள் தலையிடவில்லை. போலீஸ் சூபரின்டென்டெண்டு எங்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கவில்லை, அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த கழகத் தோழர் ஆலந்தூர் பாலன் கல்லடிப்பட்டு தகராறு நடந்திருக்கிறது. விடுபுருந்து அடித்திருக்கிறார்கள். எந்தவிதமான பாதுகாப்பு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

திருப்போளூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆபீசில் செங்கற்பட்டு ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டி ஊழியர் கூட்டம் நடந்திருக்கிறது. கட்சிக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடைவேளி இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஜனநாயகத்தை பாதிக்கக்கூடிய வகையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஊழியர் கூட்டம் திருப்போளூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆபீசில் செங்கற்பட்டு ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. ராமசுவாமி முதலியார் நடத்தியிருக்கிறார்கள். திரு. ஓ. வி. அளகேசனும் கலந்து கொண்டிருக்கிறார். மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும், காங்கிரஸுக்கும் வேறுபாடில்லை என்று தானே நினைப்பார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது).



[5th August 1966]

\* திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை இந்தச் சபை முன்பு வைக்கலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, இந்த சர்க்கார் பிற்பட்ட மக்களுக்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்து, அவர்களை இந்த நாட்டில் மற்ற சமூகத்தினரைப்போல் சரிநிகர் சமமாக வாழ வைக்கவில்லை என்பதைப் பற்றி அழுத்தம் திருத்தமாக கொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக உழைப்பாளர் பொது நலக் கட்சி அதன் முக்கியத்துவத்தைத்தான் எடுத்துக்கொண்டு, இன்றைக்கு சர்க்காரோடு போராடிக்கொண்டு வருகிறது. காங்கிரஸ்காரர்கள் 18 ஆண்டுகாலமாக நாட்டை ஆண்டு வருகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 60 சத விகிதம், பிற்பட்ட மக்களும், 20 சத விகிதம் ஆகியிராவிட மக்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உத்தியோகத் துறையிலும் சரி, மந்திரி சபையிலும் சரி, பெருவாரியாக இருந்து மக்களுக்கு சேவை செய்யக் கூடிய ஒரு நிலைமையில் இருந்தபோதிலும் கூட, குறிப்பாக முற்போக்கு இனத்தினர்தான் இந்த நாட்டில் உள்ள எல்லாவிதமான வசதிகளையும் அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட மக்களுக்கு நியாயமாகவும், உரிமையோடும் கிடைக்க வேண்டிய வசதிகள் கிடைக்காமல் இருந்துகொண்டிருக்கிற நிலைமை தான் இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் சமீபத்தில் சலவைத் தொழிலாளர்கள் மகாநாடு திரு. காமராசர் அவர்களின் முன்னிலையில் வெகு விமரிசையாக நடந்தது. கிட்டத்தட்ட 30,000 பேர்கள் கூடினார்கள். குறிப்பாக செங்கோட்டையிலும், கன்யாகுமரியிலும் இவர்கள் ஷெட்யூல்டு வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இங்கேயும் ஷெட்யூல்டு வகுப்பில் சேர்க்க வேண்டும் என்று இப்பொழுது மாத்திரமல்ல, 1956-லிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வப்பொழுது சொன்னபொழுது திரு. காமராஜர் அவர்களும் 'இது கவனிக்கப்படும்' என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது 1966-ல் 10 வருஷங்கள் சென்றும், அதே சமாதானம் தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். 'கவனிக்கப்படும், நானும் சிபார்சு செய்கிறேன்' என்ற அதே அடிப்படையில் தான் நிலைமை இருக்கிறது. நமக்கெல்லாம் தெரியும். ஏதோ ஒருவருக்கு திரு. எத்திராஜ் அவர்களுக்கு எம்.எல்.சி. பதவி கொடுத்ததுவிட்டு, அத்தனை பேர்களையும், சலவைத் தொழிலாளர்களையும், பிற்பட்ட மக்களை பயன்படுத்திக்கொள்கிற நிலைமை இருந்து வருகிறது. அவர்களுக்கு ரூ. 50 இஸ்திரி பெட்டி வாங்குவதற்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதையும் சிறுசச் சிறுசு வசூல் செய்யக்கூடிய நிலைமை தான் இருக்கிறது. இந்த நாட்டிலுள்ள அத்தனை பிற்பட்ட மக்களும் வஞ்சிக்கப்பட்டு, நசுக்கப்பட்டு, புறக்கணிக்கப்பட்டு நடை பிணங்களாக இந்த நாட்டில் வாழ்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் நிர்வாகத் துறையில் எடுத்துக் கொண்டால், வைத்தியக் கல்லூரி மாணவர் தேர்வுக் குழுத் தலைவர் திரு. பி. எம். சுந்தரவதன முதலியார், என்ஜினியரிங் கல்லூரி மாணவர் தேர்வுக் குழுத் தலைவர் திரு. முத்தையா முதலியார், கால்நடை வைத்தியக் கல்லூரி மாணவர் தேர்வுக் குழுத் தலைவர் திரு. முருகேச முதலி

5th August 1966] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

யார், விவசாயக் கல்லூரி மாணவர் தேர்வுக் குழு தலைவர் திரு. ஏ. கே. சப்பையா முதலியார், கல்வி இலாகா தலைமை டைரக்டர் திரு. நெ. து. சுந்தரவடிவேலு முதலியார், தமிழ்நாடு மின்சார போர்ட் தலைவர் திரு. அப்பாதுரை முதலியார், மடாலய இலாகா ஆணையாளர் திரு. சாரங்கபாணி முதலியார், தமிழ்நாடு இறக்குமதி ஏற்றுமதி கண்ட்ரோலர் திரு. சபாநாயக முதலியார், தமிழ்நாடு ரெவின்யூ இலாகா காரியதரிசி திரு. கார்த்திகேய முதலியார், கைத்தறி டைரக்டர் திரு. மகாதேவ முதலியார், சர்வகலாசாலை துணை வேந்தர் திரு. ஏ. லட்சுமணசுவாமி முதலியார், செங்கற்பட்டு மாவட்ட லைப்ரரி தலைவர் திரு. புருஷோத்தம முதலியார், மாகாண லைப்ரரி தலைவர் திரு. சப்பாராய முதலியார், செங்கற்பட்டு மத்திய கோவாப்பரேடிவ் பாங்கு தலைவர் திரு. எல்லப்ப முதலியார், தமிழ்நாடு கூட்டுறவு யூனியன் நிர்வாகஸ்தர் திரு. நடேச முதலியார், தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர்கள் சங்கத் தலைவர் திரு. நாச்சிமுத்து முதலியார், மத்திய அடமான பாங்கு தலைவர் திரு. என். எஸ். ராமலிங்க முதலியார், செங்கற்பட்டு மாவட்ட கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டித் தலைவர் திரு. ராமகிருஷ்ண முதலியார், செங்கற்பட்டு மாவட்ட மார்கெட்டிங் சொசைட்டித் தலைவர் திரு. முத்து முதலியார். இப்படி சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

\* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கை யில்லாத தீர்மான நாடகத்தின் கடைசி நாள் இது. நம்முடைய சட்டமன்றத்தில் மட்டுமல்ல. அடுத்த வருடம் தேர்தல் வருடம். ஆகவே, டெல்லி பாராளுமன்றத்திலும், பல மாகாணங்களின் சட்டமன்றங்களிலும் அவர்கள் முன்கூட்டியே இதற்கெல்லாம் ஏற்பாடு செய்து வகுத்துக் கொண்ட திட்டம் இது. அது எங்கும் சரிவா நடத்தப்பட்டு வருகிறது. சோஷலிஸ்ட் கட்சி இந்த நாட்டிலே 19 கட்சிகள் இருக்கின்றன. இன்னும் எவ்வளவு இருக்குமோ என்னவோ ரூபகத்தில் எழுதிப்பார்த்ததில் 19 வருகிறது. தமிழ் நாட்டிலே சமீபத்த சோஷலிஸ்ட் கட்சி உறுப் பினர் அவர்கள் தான் எடுத்துக்கொண்ட பாத்நிரத்தை நன்றாக நடித்து வெற்றி பெற்று விட்டார். டெல்லியில் திரு. லோகியா அவர்கள் எப்படிச் செய்தாரோ அதைத் தொடர்ந்து இவரும் இங்கே செய்தார் என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் ஒரு சாபத்தைக் கூட நேற்று கொடுத்தார்கள். அது தான் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது. 'இந்தாட்டில் எப்படி எப்படியெல்லாம் ஏற்படப்போகிறதோ, நீங்கள் ஐக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். லெனின் அவர்கள் ரஷ்யாவில் சார் ஆர சாட்சி மாற வேண்டும் என்று பேசிக்கொண்டு வருகிறபொழுது ஒரு பெரிய எழுத்தாளர், அறிஞர் என்று அந்த நாட்டில் சொல்லப் படுபவர் திரு. பாலியோலக் அதைக் கேலி செய்து கொண்டு வந்த தாக ஒரு புத்தகத்தில் படித்தேன்; தலைக்கிறுக்கு. சில சமயம் பைத்தியக்காரனின் பிதற்றல் ரசமாயிருக்கும் என்று எழுதியிருக் கிறார். புரட்சியில் லெனின் வெற்றி பெற்ற பிறகு அவர் பிரான்சுக் குப் போய் விடுகிறார். அவர் அங்கிருந்து என்ன எழுதினார் என்றால் 'அழு, என் புண்ய பூமியே அழு; நீ இருட்டில் புகுக்கிறாய்'



[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [5th August 1966]

நீ சாவாய்' அப்படிச் சொன்னார். அந்த மாதிரி சொன்னார் சோஷலிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர் இந்த சட்ட மன்றத்தில். ரஷ்யா சாகவில்லை, ரஷ்யா சந்திர மண்டலத்திற்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

என் மீது மட்டுமல்ல, ஸ்தாபனத்தின் மீது குறை சொன்னார்கள். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பாரியங்கோட்டை நகர சபைக்கும் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவருக்கும் ஒரு தொடர்பு என்று சொன்னார். தொலை பேசி எந்த இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் சரியாக புரிந்துகொள்ளவில்லை. நான் சவால் விடுகிறேன். அங்கு போய், தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் மூலம் நான் அந்த பாக்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஆதாரங்கள் கொடுக்க முடியுமா? அந்த மாதிரி ஆதாரங்களுடன் பாக்கியை சட்டி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) ஆடிட்டர் சொல்லி பிரயோசனமில்லை. ஆடிட்டருக்கு பதில் சொல்லவேண்டியவர்கள் நிர்வாகத்தினர். கமிஷனர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். ஆடிட்டர் ஆட்சேபணை கிளப்புகிறார்கள். எந்த வகையில் பாக்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஆதாரம் கொடுக்க வேண்டியவர்கள் நிர்வாகிகள். பிரயாணிகள் தங்கும் விடுதி அது. அங்கே இருக்கிறது தொலை பேசி. அவர்கள் நினைப்பது, பேசுகிற பேச்சு தோணை இவைகளைப் பார்த்தால் ஏதோ அந்தக் காரியாலயத்தில் இருக்கக்கூடிய தொலை பேசியை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு இருப்பது போல், பேசுகிறார்களே. அங்கே விடுதியில் எட்டு பேர்கள் இறங்க வசதி இருக்கிறது. 1963 ஏப்ரல்-மே இரண்டு மாதங்களுடைய வரவு செலவுக் கணக்கு எடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் வரவழைத்து வைத்திருக்கிறேன். அந்தக் கணக்குப்படி, டெலிபோனுக்கும், டி.பி.-க்கும், மொத்தமாக ரூ. 500-க்கும் அதிகமாகத் தொகை கொடுத்துக் கணக்குத் தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. எட்டு பேர்கள் தங்கும் இடத்தில் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர்தான் டெலிபோனை உபயோகித்தார் என்கிற விவரத்தைக் சபைக்குக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். பாக்கிகள் ஏற்பட்டு இருக்கலாம். அதற்காக காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர் இருந்தார் என்று குறிப்பிடுவது சரியாகாது. தொகைகள் கொடுக்காமல் இல்லை.

இன்னொன்றும் சொல்லுகிறேன். எதிர்க்கட்சியின் உப தலைவர் ரூ. 160-க்கும் அதிகமாக பாக்கியிருப்பதாக ஆடிட்டரால் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது என்றும், அது தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் பாக்கி என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். என்ஸிடம் தகவல் வந்திருக்கிறது, உள்நாள் டிரங்க் கால், மற்றவைகளுக்கு பாக்கி ரூபாய் 52.80 என்று. அப்படியே தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் தொலை பேசியில் பேசியிருந்து, அந்தத் தொகை பாக்கியாக இருந்தாலும், குடி முழுகிப் போனது என்ன? அங்கே பலர் இறங்குகிறார்கள் . . . . .

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, one minute.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அரை நிமிஷம் கூடக் கொடுக்க முடியாது. கண்டிப்பாக முடியாது, தலைவர் சொன்னால் ஒழிய.

5th August 1966]

SRI K. A. MATHIALAGN : On a point of order, Sir.

MR. SPEAKER : No point of order. Let the hon. Member resume his seat.

(Many hon. Members belonging to the Opposition rose in their seats on points of order.)

MR. SPEAKER : So many hon. Members getting up and shouting is not a point of order. Let them please resume their seats.

SRI S. MADHAVAN : Sir, on a point of order.

MR. SPEAKER : Let the hon. Member please sit down.

So many hon. Members getting up and shouting is not a point of order. Therefore, there does not arise any point of order.

SRI K. A. MATHIALAGAN : On a point of order, Sir.

MR. SPEAKER : Let the hon. Member please resume his seat. Let there be order first and then the hon. Member can raise the point of order.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது சம்பந்தமாக உண்மைக்கு மாறான விஷயங்களை அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார்கள். திரு. நடேச நாடார் என்கிற அஸிஸ்டெண்ட் எக்ஸாமினர் ஆஃப் லோகல் பண்ட் அகௌண்ட்ஸ் இங்கே தன் ரிப்போர்ட்டைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன்படி ரூபாய் 160 பாக்கி, திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு, டி.என்.ஸி.ஸி. பிரசிடெண்ட் கட்ட வேண்டும். It is highly irregular என்று குறிப்பிட்டிருக்கும் இந்த தஸ்தாவை இதை மன்றத்தில் தாக்கல் செய்கிறேன் (ஒரு பேப்பரைக் கொடுக்க வந்தார்).

MR. SPEAKER : It is not a point of order and I am not prepared to receive it.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, he is presenting misleading facts to the House.

MR. SPEAKER : I decide that it is not a point of order.

Let the hon. Member, Sri Krishnaswami Naidu, continue his speech.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கமிஷனர் ஆபீசிலே தேடி எடுக்கப்பட்ட பழைய காகிதங்கள் என்னிடம் இதோ இருக்கின்றன . . .

கனம் சபாநாயகர் : அதெல்லாம் வேண்டியதில்லை. அங்கத்தினர் பதிலைமட்டும் சொன்னால் போதும்.

(Some noise was heard in the House)

MR. SPEAKER : If hon. Members make noise, it is highly irregular.



[5th August 1966

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ஆகவே, இவர்கள் குறிப்பிட்ட தொகைகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கலாம், அல்லது பாக்கியாகவும் இருக்கலாம். பாக்கியே இருந்தாலும் குடி முழுக்கிப் போவது என்ன? ஏதோ இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே புழுதியைத் தூற்றிவிடுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கூட்டுறவு ஆலைக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்தது பற்றிக் கேள்வி நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். . .

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I am raising another point of order. Can I raise a point of order or not? Have I got the right to raise it or not?

MR. SPEAKER : But I am not allowing the hon. Member to raise the point of order.

(Some voices : We have got every right to raise points of order.)

SRI S. MADHAVAN : According to the Rules, I am entitled to raise the point of order.

MR. SPEAKER : I am not allowing any hon. Member to disturb the House.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது தேர்தல் சமயம். ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஏதாவது தூற்றி விடுவது என்று சொல்கிறார்கள். பத்திரிகைகளும், பொது மக்களும் அவரவர்களுக்கு தோன்றிய வகையில் கற்பனை செய்து கொள்ளட்டும் என்றுதான் செய்கிறார்கள்.

SRI S. MADHAVAN : On a point of order, Sir.

SRI K. A. MATHIALAGAN : On a point of order, Sir.

SRI K. S. MANI : On a point of order, Sir.

MR. SPEAKER : Only with the permission of the Speaker, an hon. Member can raise a point of order.

SRI S. MADHAVAN : Sir, I want your permission. The hon. Member (Sri R. Krishnaswami Naidu) has mentioned my name. I have not put that question.

MR. SPEAKER : சரி. ஒரு பெயரைச் சொன்ன உடனேயே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரை ரெய்ஸ் பண்ண முடியாது.

If the hon. Members are really sincere in their desire to raise a point of order, first there should be perfect silence in the House according to the Rules. That is the first point of order which every one, any democrat, any sincere M.L.A. must keep up, then get the permission of the Speaker and then put the question.

SRI P. U. SHANMUGHAM : Sir, how are we to get your permission?

5th August 1966]

MR. SPEAKER : Some of you must shout ? Is that the way to get the permission of the Speaker?

SRI P. U. SHANMUGHAM : Kindly excuse us, Sir.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : We are really obeying the Chair.

Now, I want to raise a point of order. I raised it first.

MR. SPEAKER : The hon. Member has not raised it first. The hon. Member, Sri Mathialagan has raised it first.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பும் உரிமை அங்கத்தினர்களுக்கு உண்டு; அவற்றின் மேல் தீர்ப்புக் கொடுக்கும் உரிமை சபாநாயகர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, யாராவது ஒரு அங்கத்தினருக்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : There are also precedents that if any hon. Member raises a point of order unnecessarily, the Speaker can stop it.

SRI K. A. MATHIALAGAN : How can the Hon. Speaker presuppose that it is unnecessary ?

கனம் சபாநாயகர் : அதைப்பற்றி டூல்ஸ் கமிட்டியிலே டிஸ்கஸ் பண்ணலாம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, may I make a submission ? I am not raising a point of order.

\*கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சில அங்கத்தினர்களைக் குறிப்பிட்டால், அப்படிப் பட்ட மெம்பர்களுக்கு பின்னால் பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் சொல்ல சந்தர்ப்பம் கொடுக்கலாம்.

MR. SPEAKER : That is right. That I have done several times. Why this hubbub ?

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் சொன்னது போல, பெயர்களைச் சொல்லி நான் பதிலுக்கு குற்றம் சாட்டவில்லை.

MR. SPEAKER : The hon. Member should not make the personal allegation and he also should not be carried away by emotion and go on dilating on that point. Time is already over.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : என்னுடைய டயத்தைக் கெடுத்து விட்டார்கள். இந்த எதிர்க் கட்சிகள் வரப்போகிற தோர்தலை மனதில் வைத்து, முன் கூட்டியே ஒவ்வொருவர் மீதும் குறிப்பிட்ட குற்றங்கள் இருப்பதாகக் கூறினால், அதன் மூலமாக பொதுமக்களுடைய கருத்தில் அவர்கள் மீது அதிருப்தி ஏற்படும் என்கிற தோரணையில் இப்பொழுது செயல் பட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.



[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [5th August 1966]

எந்த வகையிலும் லட்சியம், கொள்கை, திட்டம் ஒன்றும் இல்லாமல், இவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை எதிர்க்க வருகிறார்கள். பத்தொன்பது ஆண்டு காலத்துக்குப் பிறகும் இன்னும் ஒரு எதிர்க் கட்சியை உருவாக்க இயலாத இவர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சிமீது நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு லட்சியமும், ஒரு கொள்கையும், ஒரு திட்டமும் இல்லாத இவர்கள் கடந்த காலத்தில் செயல் பட்டு வந்ததும் நமக்குத் தெரியும்; இப்பொழுது செயல் படுவதும் தெரியும்; இவர்கள் சட்ட சபையில் செயல் படுகிற விதமும் தெரியும்; இப்பொழுது இரண்டு மூன்று நாட்களாக இவர்கள் நடந்துகொள்ளும் விதத்தையும் யோசிக்கும் போது காங்கிரஸுக்குப் பதிலாக இவர்கள் அரசாட்சிக்கு வருவார்கள் என்ற அறிகுறி எதுவும் இல்லை என்பதைச் சொல்லி முடிக்கிறேன்.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : I want to raise a point of order. I am seeking your Honour's permission.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri Karunanithi, will now make his personal explanation.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, பாளையங்கோட்டை நகர சபை டி.பி. யிலிருந்து டிரங்க் கால்கள் போட்டு—அது பங்களாவிலிருந்து போட்டதோ ஆபீசிலிருந்து போட்டதோ—அந்த கால்களுக்கு, அங்கே உள்ள ப்யூன்கள், மானேஜர் பட்லர் இவர்களெல்லாம் ஒவ்வொரு தொகை தரவேண்டும் என்றும், அதில் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு, பிரசிடெண்ட். டி.என்.ஸி.ஸி, போட்டிருக்கும் கால்களுக்கு மொத்தம் ரூபாய் 160.80 கட்டவேண்டும் என்றும் போட்டிருக்கிறது. தனிக்கை செய்த ஆடிட்டர் திரு. பத்மநாபன் என்பவர் இதைக் கொடுத்திருக்கிறார். அவர்கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார். அதிலே திரு. நடேச நாடார், அஸிஸ்டெண்ட் எக்ஸாமினர், அவர்களும் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது உத்தமர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களுக்குக் களங்கம் ஏற்படக்கூடாதே இந்தக் கணக்கை வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் என்ற கவலையோடு நகர சபையைக் கலைக்க வேண்டாமா என்று கேட்டேன். அதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று இதையும் கொடுக்கிறேன். (ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுக்கப்பட்டது.)

(திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு தன் இடத்தில் எழுந்தார்கள்.)

கனம் சபாநாயகர் : பதில் ஒன்றும் வேண்டாம்.

\* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை முழு மூச்சோடு எதிர்த்து ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் பேச ஆசைப் படுகிறேன். நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவந்த எதிர்க் கட்சியினர், உண்மையிலேயே கொள்கை அளவில் நாங்கள் தவறு செய்துவிட்டோம், அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை தவறு என்று சுட்டிக்காட்டினால் பரவாயில்லை. இங்கே கொடுத்திருக்கிற தீர்மானங்களைப் பார்த்தால், சத்தில்லாத தீர்மானங்களாகத்தான்,

5th August 1966] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

சத்து இல்லாத எண்ணிக்கைகளாகத்தான் இருக்கின்றன. அதற்கு மேல், பேசுகின்றவர்கள் என்ன பேசினார்கள் என்று பார்த்தால், தீர்மானத்தில் கொடுக்கப்பட்ட விஷயங்களைக் கூடப் பேசாமல், பைப் திருட்டுப் போய் விட்டது, அந்த நகரசபையில் அது போயிற்று, இங்கே ஒரு போலீஸ்காரர் கேஸ் எடுக்கவில்லை, ஆபீசர் அதைச் செய்யவில்லை என்று இப்படியாகத்தான் சொன்னார்கள். “ட்ரிவியல் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் மாட்டர்” என்று சொல்லக்கூடிய வகையில், நிர்வாகத்தில் அங்கங்கே நடக்கக்கூடிய சிறு சிறு தவறுகளை எல்லாம் அக்கப்போராகப் பேசிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே அவர்கள் எவ்வளவு நம்பிக்கை கைக்கு உகந்தவர்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் உறுப்பினர்கள் சொன்னது போல, தேர்தல் நெருங்கி வரும் சமயத்தில், அவர்களுடைய ஆத்திரத்தை வெளியிடும் வகையில் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து பேசுவதும் மிக மிக வரவேற்கத்தக்கதே. காரணம், அவர்களுடைய ஸ்மைம், ஆவியை விட்டு விட்டால், மக்கள் மத்தியில் போகும்போது, இந்த ஆவி, இந்தச் சத்து கூட இல்லாமல் போய்விடும் என்பதை அவர்களே வெகு சீக்கிரத்தில் புரிந்துகொள்ளுவார்கள். அது மட்டுமல்ல. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த எதிர்க்கட்சியினருக்கு நம்மைக் காட்டிலும் நிர்வாகத் திறமை இருக்குமானால், உண்மையிலேயே நாம் ஓரளவு அவர்களுடைய வாதத்தைப்பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இவர்களுக்கு இருக்கின்ற ஒரு சிறு இடங்கறிலே நிர்வாகம் செய்கின்ற திறமையைப் பார்த்தால், அந்தோ, பரிதாபம், இவர்களுக்கு இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவருவதற்குக் கூட திராணி இருக்கிறதா என்று உண்மையிலேயே வருத்தப்படக் கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, நான் சென்னை நகரசபையைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நகரபை நகரசபையாகக் காட்சியளிக்கிறது. பொழுது விடிந்து மாலை முடிவதற்குள்ளே எத்தனை திருட்டுகள்? எத்தனை ஊழல்கள்? நமக்குத் தெரியவில்லையா, ஊழல்களாக உருக்கொண்டிருக்கிறது சென்னை நகரசபை. காலையில் செய்தித்தானேத் திறந்தால், அங்கே வைக்கோல் திருட்டுப் போயிற்று, இங்கே கார் திருட்டுப் போயிற்று, அங்கே டயர் திருட்டுப் போயிற்று, இங்கே லாரி திருட்டுப் போயிற்று, அங்கே எலெக்ட்ரிக் வயர் திருட்டுப் போயிற்று என்று செய்திகள் வெளி வருவதைப் பார்க்கும்போது, இந்த எதிர்க்கட்சி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுக்கக் கூட லாயக்குள்ளதா என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. இந்த அரசாங்கம் நெல்லை நகரசபையைக் கலைத்ததைக் காட்டிலும், முதலில் சென்னை நகரசபையைக் கலைத்திருந்தால் உண்மையிலேயே சென்னை நகரத்தில் உள்ள இருபது லட்சம் மக்களும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்தி யிருப்பார்கள். கிண்டிக்கு அருகில் இருக்கும் ஒரு ஆஸ்பத்திரியில் கம்பவுண்டர் கொடுத்த மருந்தில் விஷம் இருந்த காரணத்தால், அதைக் குடித்த மூன்று பேர் மயங்கி விழுந்து ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அளவிலே அடித்தளத்திற்குக்



[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [5th August 1966]

கீழே போயிருக்கும் நிர்வாகத்தை நடத்தும் கட்சி நம்மைப் பார்த்து, நிர்வாகத்தில் தவறிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால், அவர்களை உண்மையிலேயே மக்கள் எப்படி எடை போடுவார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அதற்கு மேலாக அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், அங்கே திருட்டுப் போயிற்று, இங்கே திருட்டுப் போயிற்று என்கிறார்கள். வரவு செலவுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்படுகிற பணம் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பாழ்படுத்தப்பட்டது என்றால், அது உடனே அக்கவுண்டன்ட்-ஜெனரலுடைய கவனத்திற்குப் போகிறது. அங்கிருந்து பொதுக் கணக்குக் கமிட்டிக்கு வருகிறது. அந்தப் பொதுக் கணக்குக் கமிட்டிக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள்தான் நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளாகத் தலைவராக இருந்து வருகிறார்கள். அப்படி நிர்வாகத்தில் ஊழல் பகிரங்கமாக நடத்தப்படுமானால், அவராகவே, உடனே இங்கே கொண்டுவந்து பொதுக்கணக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பியிருக்கலாம். பொதுக் கணக்குக் கமிட்டியின் தலைவர் திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்களுடைய கட்சி அங்கத்தினர்கள் இருக்கும்போது, அந்த நிர்வாக ஊழலை சரிவாகக் கவனிக்கத் தவறிவிட்டதென்றால், அது அவருடைய திறமைக் குறைவைக் காட்டுகிறதே தவிர, எங்களுடைய திறமைக் குறைவைக் காட்டவில்லை என்று மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பொதுக் கணக்குக் கமிட்டி என்று வைத்து, ஜனநாயக சம்பிரதாயப்படி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதற்குத் தலைமை எகிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்போது, அங்கே இருக்கின்ற அவர்கள் எங்கே தவறு நடக்கிறது என்றாலும் அதைத் திருத்த வேண்டும். தவறு நடந்துவிடக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் அமைந்திருக்கிறோமே தவிர, தவறுகளை மறைத்து வைத்துக் கொண்டு நிர்வாகத்தை ஊழலோடு நடத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்குக் கிடையாது. அப்படியிருக்கும் போது, அவர்களுடைய தலைவரிடம் சொல்லி, நிர்வாகக் குறைவுகளை நேர்மைப் படுத்தக்கூடிய வழி இல்லை என்றால், அதை வைத்துக்கொண்டு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவிந்து பேசக்கூடிய அளவுக்கு வருகிறார்கள். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் எப்படித் கொண்டுவிருவது என்கிற அரசியல் பாடமே கூட அவர்கள் கற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அரசியல் அரிச்சுவடிப் பயிற்சிக்குக் கூட இல்லை யென்றால் எங்கேயிருந்து பெரிய நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவா முடியும்?

அடுத்தபடியாக, எங்களைப் பார்த்து, “உங்கள் ஆட்சியில் பஞ்சம் பட்டினி இருக்கிறது” என்று சொல்கிறார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் நூறு ஆண்டு ஆட்சியில் முப்பது முறை பஞ்சம் வந்தது. மூன்றரை கோடி மக்கள் மாண்டார்கள். இக்கனாமிக் ஹிஸ்டரி ஆப் இண்டியாவைப் புரட்டிப் பார்க்கட்டும். இந்தியாவின் பொருளாதாரச் சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பார்க்கட்டும். மூன்றரை கோடி மக்கள் மாண்டதைக்கூட எதிர்த்துப் பேசுவதற்கு மூச்சு இல்லாத இவர்கள், முதுகெலும்பு இல்லாத இவர்கள், மூன்று

5th August 1966] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

பேர்கள் எங்கோ செத்துவிட்டார்கள் என்று முக்கால் மணி நேரம் பேசுகின்றார்கள். அடுத்தடுத்து அந்நியர் ஆக்கிரமிப்பு மூன்று ஆண்டு பருவ மழை குறைவு. மக்கள் உற்பத்தி ஆண்டுக்கு ஒரு கோடி டன் அதிகரித்துக் கொண்டேபோகிறது. இத்தனையையும் வைத்துக் கொண்டு நாங்கள் இவ்வளவு சமாளித்து 17 ஆண்டு சரித் திரத்தில் பஞ்சமே வராமல் தடுத்திருக்கிறோம், அது ஒன்றே போதும் மக்கள் எங்கள் மீது நம்பிக்கை வைப்பதற்கு என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் ஆரவாரம்.) நாங்கள் கஞ்சித் தொட்டி வைத்தால் இவர்கள் வந்தால் கழுநீர்த் தொட்டி வைப்பார்கள். எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி, பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்து, விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொண்டு இருக்கிறோம். பெரிய வளர்ந்த நாடு ரஷ்ய நாடு. அதுவே கனடாவிலிருந்து கோதுமை கடன் வாங்குகிறது. அமெரிக்காவிலிருந்து கோதுமை வாங்குகிறது. அப்படியிருக்க பெரிய பேச்சாக இவர்கள் இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எழு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் பூர்த்தி செய்துவிட்ட பெரிய சோஷலிச நாடு, பெரிய வல்லரசு; அது தங்களுடைய நாட்டு மக்களுக்கு கனடாவிலிருந்து கோதுமை கடன் வாங்குகிறது. அப்படியிருக்க, நம் நாட்டில் பஞ்சத்தைத் தடுப்பதற்கு, பட்டினியைத் தடுப்பதற்கு, ஒரு இந்தியனும் சாகக்கூடாது என்ற காரணத்திற்காக, அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு கோடிக்கணக்காகப் பணத்தைச் செலவிட்டு, முழு மூச்சோடு வேலை செய்துகொண்டிருக்கும்போது, எங்களுக்கு ஆதரவுதான் தரவில்லையென்றாலும், அபாண்டமாகச் சொல்லாமலாவது இருக்க வேண்டாமா? அல்லது உண்மையையாவது மறைத்துப் பேசாமல் இருக்க வேண்டாமா? இப்படிப் பேசுகிறவர்களை, எவ்வளவு நல்லவர்கள், எவ்வளவு நல்ல மனச்சாட்சி இவர்களுக்கு இருக்கிறது, எவ்வளவு நீதி இவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை மக்கள் அண்மையில் முடிவு கட்டி விடுவார்கள். அந்த முடிவை 1967-இல் பார்க்கத்தான் போகிறார்கள். நிர்வாகத்தைப்பற்றி அங்கே தவறு, இங்கே தவறு என்று குறை கூறுவதைப் பார்க்கச் சிரிப்பு வருகிறது. என்னுடைய சகோதரி திருமதி குழந்தையம்மாள் பேசியதை கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் அழகாகப் படித்துக் காட்டினார்கள். நான் கேட்கிறேன்—இவர்கள் 18 ஆண்டுகளில் கடைப் பிடித்த கொள்கைகளில் எத்தனை பல்டி போட்டிருக்கிறார்கள்? அதைப் புரட்டிப் பார்ப்பதுதானே? 1964-இல் அம்மைபார் அப்படி பேசினிட்டார், இன்றைக்கு இப்படிப் பேசினிட்டார் என்கிறார்களே, இவர்களுடைய 18 ஆண்டுக் காலத்தில் கடைப் பிடித்த லட்சியம் என்ன ஆயிற்று? அவர்கள் பரப்பிக்கொண்டிருந்த கொள்கை இன்றைக்கு எப்படி மாறியிருக்கிறது? இவர்களுடைய கொள்கையை, மூச்சுக் காற்றாகக் கொண்டிருந்த பிரச்சினையைக் காற்றிலே பறக்க விட்டுவிட்டு, 18 ஆண்டுகளில் 18 பல்டிகள் போட்டுவிட்டு, 1964-இல் அப்படிப் பேசினிட்டார்கள், இன்றைக்கு இப்படிப் பேசினிட்டார்கள் என்று இதற்காக ஒரு



[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [5th August 1966]

பேச்சு, இதற்காக ஒரு கைதட்டல். அவர்கள் கொண்டுவந்திருப்பது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் அல்ல, அது நையாண்டித் தீர்மானம் தான் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் ஆரவாரம்.)

அடுத்தபடியாக வரும்போது, அதிகாரிகளைப்பற்றிப் பேசினார்கள். சென்ற சட்டசபையில் உறுப்பினராக இருந்த, இதே எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த திரு. அன்பழகன் அவர்கள் அப்படித் தான் திரு. ராஜரத்ன முதலியார் என்கிற அதிகாரியைப்பற்றி அவதூறு சொன்னார்கள். உடனே, அதற்கென்று நீதிபதி திரு. பி. என் ராமசாமி அவர்களை நியமித்து அதுபற்றி விசாரிக்கச் சொல்லியது அரசாங்கம். திரு. அன்பழகன் அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் போயிற்று. நல்ல முதுகெலும்பு படைத்தவராயின் டி.பி.டபிள்யூ (1) ஆகச் சென்று, அந்த அதிகாரியைப்பற்றிச் சொன்ன குற்றச்சாட்டுகளை 'ப்ரூவ்' பண்ணியிருக்கவேண்டும். நோட்டீஸ் போனால், வீட்டில் ஒளிந்துகொண்டு, வரமாட்டேன் என்று சொன்ன முதுகெலும்பு அற்றவரைக் கொண்டுள்ள கட்சியினர் மீண்டும் மீண்டும் இங்கே அதிகாரிகளைக் குறித்து . . .

திரு. மு. கருணாநிதி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். திரு. அன்பழகன் ஒளிந்துகொண்டார்கள் என்றெல்லாம் சபையிலே பேசுவது ஒழுங்கல்ல என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: திரு. அன்பழகன் அவர்கள் இங்கே இல்லை.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: திரு. அன்பழகன் அவர்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே இருந்தபோது, அவரையே கேட்டு, “நான் வீட்டிலேயே இருந்தேன், எனக்குத் தெரியாது” என்று அவரே சொல்லியிருக்கிறார். சட்டசபை நடவடிக்கைகளில் அது பதிவாயிருக்கிறது. கனம் திரு. கருணாநிதி அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம். அதற்கு நான் என்ன செய்ய முடியும்? இப்படி எந்த அதிகாரி மீதாவது யார் அவதூறு சொன்னாலும், அதை அவர் நிரூபிக்கவேண்டும். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் மீது அவதூறு சொன்ன திரு. லேபரோஸ் காந்தி அவர்கள், திரு. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்களுக்கு எதிராகவேகூட சாட்டி சொல்லவில்லையா? அப்படி இருக்கும்போது, ஒரு எம்.எல்.ஏ-வாக இருக்கக்கூடிய ஒருவர், பலார் ரூமர்வை வைத்துக் கொண்டு, காற்று வாக்கிலே சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகளை இங்கே பேசிவிட்டு, எடு பிடி என்று ஓடிப்போவது என்றால் என்ன அர்த்தம்? ஆந்திர சட்டசபையில் . . .

(கனம் எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்களும், கனம் உறுப்பினர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்களும், மற்றும் கனம் உறுப்பினர்கள் சிலரும் ஒரே சமயத்தில் எழுந்திருந்தார்கள்.)

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார.

கனம் சபாநாயகர்: கனம் உறுப்பினர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்புகிறேன் என்கிறார். கனம்

5th August 1966] [கனம் சபாநாயகர்]

எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும் எழுந்து நிற்குர். எல்லோரும் ஒரே சமயத்தில் எழுந்திருந்தால், நான் யாரைக் கூப்பிடுவது?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஒரு பிரச்சினை என்றால் அப்படித் தான் எழுந்திருப்பார்கள்.

கனம் சபாநாயகர் : அத்தனை பேர்களும் ஒரே சமயத்தில் எழுந்திருந்தால் என்ன செய்வது?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது பெரிய தப்பு என்று சொல்லு கிறீர்களா?

கனம் சபாநாயகர் : கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகனுக்குப் பக்கத்தில்தான் நிற்கிறார். யாராவது ஒருவர் உட்கார வேண்டும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : சகோதரி திருமதி அனந்தநாயகி அவர் கள் பேசுகிற நேரத்தில், “திரு. அன்பழகன் அவர்கள் பேசும் போது பாஸார் மொழியிலே பேசினார்கள்” என்று குறிப்பிட டார்கள். எம்.எல்.ஏ. ஒருவர் போதுவாக பாஸார் மொழியிலே . . .

கனம் சபாநாயகர் : “பாஸார் ரூமர்ஸ்-ஸை வைத்துக்கொண்டு”, அதாவது “பாஸார் வதந்திகளை வைத்துக்கொண்டு” என்ற பொருளில் கனம் உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசினார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : திருமதி அம்மையார் அவர்கள் குறிப் பிட்டது போல், திரு. அன்பழகன் அம்மாதிரி வார்த்தைகளை இங்கே சொல்லவில்லை. சாட்சி சொல்லுவதற்கு திரு. அன்பழகன் அவர்கள் வராததற்கான காரணத்தை இந்த மன்றத்தில் அவரே சொன்னதாக திருமதி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். திரு. அன்பழகன் அப்படித் காரணம் சொன்னதாக திரு. அம்மை யார் அவர்கள் சொன்னது உண்மைக்கு முரணானது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. T. KOSALRAM : On a point of order, Sir. Always some Members are raising point of order without any point.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அம்மையார் அவர்கள், “பாஸாரிலே பேசுகிற மாதிரி இந்த மன்றத்தில் வந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்” என்று குறிப்பிட்டார் கள். அது அங்கத்தினர்களை இழிவுபடுத்துவதோடு கூட, அங்கத் தினர்கள் பேசுகிற இந்த மன்றத்திற்கே இழுக்குத் தேடித் தரப் படுகிற அர்த்தத்தைத் தருகிற ஒன்றாகும் என்பதைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : “பாஸார் ரூமர்ஸ்”-ஸை வைத்துக்கொண்டு பேசுவதாகச் சொன்னார்கள்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I am entitled to a per-sonal explanation.



[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [5th August 1966]

கனம் தலைவர் அவர்களே, பலாரிலே பேசுகின்ற ஆதாரமற்ற செய்திகளை, வீதிகளிலே பேசப்படுகின்ற பேச்சுக்களை, காற்று வாக்கிலே சொல்லப்படுகிறவற்றை இங்கே வந்து பேசுவதுதான் தவறு என்று சொன்னேன். அவர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொண்டால் நான் என்ன செய்வது? நான் சொன்னதில் எந்தவிதத் தவறும் கிடையாது.

**கனம் சபாநாயகர் :** இதுவரைக்கும் பார்த்தால் எந்தவிதமான தவறும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நிறையப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆளும் தரப்பில் இருந்தும் சிலர் பேசுவார்கள். அவர்கள் பேசுவதை, இவர்கள் அமைதியாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்ததைப்போல, ஆளும் தரப்பில் இருந்து பேசுகின்றவர்களுடைய பேச்சுக்களையும் எதிர்த்தரப்பில் உள்ளவர்கள் அமைதியாகக் கேட்கவேண்டும். இன்னும் ஒரு மணி நேரம் அமைதியாக, கூச்சல் எழுப்பாமல் இருக்கக் கூடாதா? (திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் அவர்கள், கூச்சல் என்ற சொல்லை உபயோகப்படுத்தலாமா என்று குறுக்கிட்டார்) ஏன் சொல்லக் கூடாது? இப்போது இங்கே கூச்சல் போடவில்லையா? நான் ஒப்புகைச் சொல்வதில் என்ன தவறு? சபாநாயகருக்கு மட்டும் வாயைப் பூட்டி வைத்திருக்கிறார்களா? நான் இங்குள்ள எல்லோருக்கும் சொல்கிறேன். பேசுகின்றவர்களை பேச விடுங்கள். அவரவர்கள் அவரவர்களுடைய கருத்தை இங்கே தெரிவிக்க குறுக்கிடு இருக்கக் கூடாது. தவறாகப் பேசினால் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் தாங்கள்தான் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்கிறமாதிரி குறுக்கிடு ஆரம்பித்தால் என்ன செய்வது? முதலில் நமக்கு அவகாசம் இல்லை. சபை நடவடிக்கை ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டும். ஆகவே, ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்போது மற்றவர்கள் வினாகக் குறுக்கிடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் இரண்டு நிமிடங்கள் தான் தரப்படும்.

**திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி :** அந்த நிலையில் இப்படி அநிகாரிகள் மீது எந்த அங்கத்தினராவது அவதூறுகளை எழுப்பினால் அதை நிரூபிக்கவும் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியின்றி வினா அவதூறுகளை சொல்லி விட்டுப்போவதனால் பயன் இல்லை. பொறுப்பற்ற வகையில் தவறான செய்திகளைப் பரப்புவது அவர்களுக்கும் நல்லதல்ல, நாட்டுக்கும் நல்லதல்ல. குறைகள் இருந்தால் அவற்றை நிவர்த்திக்கவேண்டும் என்பதாகச் சட்ட சபையில் வந்து அதை எடுத்துச் சொல்லாம. அதை விட்டுத் தவறான செய்திகளை, குற்றச்சாட்டுகளை பொறுப்பற்ற முறையில் இங்கே வந்து எடுத்துச் சொல்வதோடு, மக்கள் மத்தியிலும் பரவச் செய்வது, வினா குழப்பத்தை ஏற்படுத்துவது எதிர்க்கட்சிகளுக்கு நல்லதல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(மனியடிக்கப்பட்டது).

**திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே . . .

**திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் :** எழுந்தார்.

5th August 1966]

**கனம் சபாநாயகர் :** இன்னும் பேசப் பெயர் கொடுத்துள்ள அங்கத்தினர்கள் 15 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் எல்லோரையும் பேச அழைப்பது என்பது குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முடியாத காரியமாகும். இப்போது திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

**திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் பேசுகின்றேன். என்னோடு சேர்த்து இதுவரை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து பேசியிருக்கக்கூடியவர்கள் 16 பேர்கள் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்தும் 16 பேர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள், முதல் அமைச்சரைத் தவிர. இனிதான் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு பதில் அளிக்க இருக்கிறார்கள். ஆக இதுவரைக்கும் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பவர்களுக்கும், எதிர்ப்பவர்களுக்கும் சமமான உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு இணங்கினால்களே, அதற்காகவும் பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(கனம் உதவிசபாநாயகர் தலைமை)

முதலில் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்துப் பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் இதை தேர்தல் ஸ்டைண்ட் என்றும், வெறும் அரசியல் நோக்கத்திற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்றும் நையாண்டியாகக் கூடச் சொன்னார்கள். (திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் குறுக்கீடு) சொல்வதற்கு உரிமை உண்டு. நையாண்டி செய்தார்கள். நையாண்டி தீர்மானம் என்று கூடக் கூறினார்கள். நம்முடைய சட்டசபைச் சம்பிரதாயத்தில் எதிர்க்கட்சி நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதும், அதன் மீது பேசப்படுகிற விஷயங்களை ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பரிசீலனை செய்ய மறுப்பதும், உண்மை இருக்குமானால் அவற்றின் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதும் தான் நல்ல மரபு. அந்த நோக்கத்தோடுதான் இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் பல குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை எல்லாம் எடுத்து நிரூபிப்பது என்றால் அதற்கு போதுமான வாய்ப்புகள் எதிர்க்கட்சியினர்களுக்குக் கிடையாது. ஆளும் கட்சியினர்களுக்கு அவற்றை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்வதற்கும் வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன. உண்மை என்று கண்டவற்றின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவும் வசதிகள் இருக்கின்றன. எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் அங்கங்கே கேட்ட தகவல்களை இங்கே வந்து சொல்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துத் தப்பாக இருந்தால் அவை தப்பானவை என்று எடுத்து மறுப்பதற்குரிய வாய்ப்பு ஆளும் கட்சியினர்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் இந்த சட்ட மன்றத்தில் மட்டும் கொண்டு வரப்படவில்லை. பார்லிமெண்டிலும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குத்தான் அதுவும் முடிவு அடைந்திருக்கிறது. இதர மாநிலச் சட்டசபையில் பார்லிமெண்டில் நடந்ததுபோல நடக்க



[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [5th August 1966]

விடாமல் இதைச் சமாளித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைக்கு நிர்ப்பந்தப்படுத்தாமல் முதலிலேயே விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டதும் பாராட்டக் கூடியதுதான்.

இந்த நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் ஏன் வந்திருக்கிறது என்பதை ஆளும் கட்சியினர் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் எடுத்துக் கூறுவது குறைவாக இருக்கலாம். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டவர்கள் அவர்கள். கடந்த பத்தாண்டு, பதினாறு வருடங்களாக ஏகபோகமாகத் தொடர்ந்து அதிகாரத்தில் அவர்கள் இருந்து வருகிறபோது நாட்டில் இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ளதைப் போன்ற நெருக்கடி ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது? இரண்டு முறை பட்டயெடுப்பு ஏற்பட்டது என்றால் அது சமீபத்தில்தான். அதற்கும் கூட நாட்டு மக்கள் தாங்களாகவே முன் வந்து எல்லாவிதமான ஆதரவுகளையும் தந்திருக்கிறார்கள். கேட்ட வரியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நன்கொடைகளாக வேறு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கிறபோது இந்த அரசாங்கம் நாட்டு மக்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாமல் ஏன் போயிற்று? அப்படி இருக்கிறபோது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் ஏன் கொண்டு வரக்கூடாது? நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்தது தவறு என்று ஆளும் கட்சியினர் நினைக்கலாம். ஆனால் பார்லிமெண்டில் கொண்டு வந்தார்களே, அதைப் பற்றி வெளியில் உள்ள மக்கள் யாரும் தவறாக நினைக்க வில்லையே. எதிர்கட்சியினர் சிறுபான்மையாக இருப்பதனால் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் தோற்றுப் போகலாம். அது வேறு விஷயம். மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை இந்தச் சபையில் பிரதிபலிக்கச் செய்யத்தானே எதிர்க்கட்சிகள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு இந்தச் சபையில் எதிர்க்கட்சியினர் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதைப்பற்றி மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதை ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கோப்பப்படாமல் கொஞ்சம் பொறுமையாக ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். வெறும் போலீஸ் ரிப்போர்ட்டை மட்டும் நம்பிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. அவர்கள் உண்மையான குற்றவாளியைக் கண்டு பிடிக்க மாட்டார்கள். நிரபராதிகளைத்தான் குற்றவாளியாக்குவார்கள். உண்மையான தகவல்களைச் சேகரித்துக் கொடுக்கமாட்டார்கள். தவறான தகவல்களைத்தான் சேகரித்துக் கொடுப்பார்கள். இது பின்னால் நான் சொல்லக் கூடியவற்றில் இருந்தும் தெரியும். அமைச்சர் அவையில் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் கூட மதித்து நடந்துகொள்ள மாட்டார்கள். தங்கள் இலாக்காவுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் யாரோ அவர் சொன்னதையே எடுத்துக்கொண்டு போவார்கள். அவர்கள் தருகிற தகவல்களையே வைத்துக்கொண்டு போய்விடாமல் அமைச்சரவை உண்மையை ஆராய்ந்து தகுந்த முடிவுக்கு வர வேண்டும்.

நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் இந்தச் சபையில் கொண்டு வருவது ரொம்ப நிதானமான நடவடிக்கை. மற்ற மற்ற மாநிலங்களில் எதிர்க்கட்சிகள் எப்படி நடக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நம் மாநிலத்தில் எப்படி நடக்கிறது, வங்காள மாநிலத்

5th August 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

தில் என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்தால் இங்குள்ள எதிர்க்கட்சிகள் ரொம்ப நிதானமாக நடவடிக்கைகளில்தான் இறங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். எதிர்க்கட்சியினர்களால் ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம் பேர்களைத் திரட்டி ஆர்ப்பாட்டம், கதவடைப்பு என்பதாக எல்லாம் நடத்த முடியாதா? மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது இந்த மாநில எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் சட்டபூர்வமான ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. அந்த அடிப்படையில்தான் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தையும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு உறுப்பினர் ஜனநாயகத்திலே விலைவாசியை எப்படிக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று கேட்டார்கள்-பொருளாதார நிபுணர் என்று நினைக்கிறேன்—அவர்கள் பேசும் பொழுது நான் இங்கே இல்லை, அவர்கள் பேசியதை ஒலிபெருக்கி மூலம் நான் வேறு இடத்திலிருந்து கேட்டேன். அவர்கள் ஜனநாயகத்திலே விலைவாசியை எப்படிக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று கேட்டார்கள் . . .

11-30  
a.m.

டாக்டர் பா. நடராஜன் : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. பயத்தினாலும் நயத்தினாலும்தான் அதைச் செய்யவேண்டும். வெறும் மிரட்டலினால் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தால் பிறகு அது ஜனநாயக ஆட்சியாக இருக்காது, கொடுங்கோலாட்சியாகி விடும் என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : புலியினிடத்திலும், ஒநாயினிடத்திலும் நயத்தினாலே எப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும்? ஒநாயினிடமிருந்து அட்டைக் காப்பாற்றவேண்டுமானால் ஒரையை மிரட்டித்தான் விடுவிக்கவேண்டும். 95 பேர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக 5 பேர்களின் மேல் நடவடிக்கை எடுத்துத் தான் ஆகவேண்டும். 95 சத வீதத்தினரை 5 சத வீதத்தினருக்காக சிறையாக்கலாமா? அதுவா ஜனநாயகம்? அது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது. கொள்ளை லாபம் அடிக்கக்கூடியவர்கள், உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு முதலாளிகள் இவர்களுக்கெல்லாம் உதவி செய்கிற மாதிரி இவர்களுடன் இணைந்து இருப்பதால்தான், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டும், நெருக்கடியான நிலையைச் சமாளித்தோம் என்று கூறியும், பட்டினிச் சாவு, ரயிலிலே விழுந்து சாவதும், பொருளாதார நெருக்கடி, பிறகு சட்டமன்றத்தில் நெருக்கடி, பாராளுமன்றத்தில் நெருக்கடி என்றெல்லாம் ஏற்படுகின்றன. இது ஏன் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு ரஷ்யா நாடு கனடாவிலிருந்து கோதுமை இறக்குமதி செய்கிறது என்று ரஷ்யாவை இந்தச் சபையில் ஏன் இழுக்கவேண்டுமென்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இங்கே 48 கோடி மக்கள் இருக்கிறோம், 8½ லட்சம் டன் தான் உற்பத்தி செய்கிறோம். அங்கே இருபது கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 12½ லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நாம் அரிசி சாப்பிடுகிறோம். அதற்கு தொட்டுக்கொள்ள அப்பளம் அல்லது ஏதாவது வடகம் போன்றவற்றை வைத்துக்கொள்கிறோம். இன்னும் சஞ்சி சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு மிளகாய் அல்லது வெங்காயம் இருந்தால் போதும். பெரும்பாலும் அப்படித்தான் சாப்பிடுகிறார்கள். ஆனால்



[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [5th August 1966]

அங்கே ரஷ்ய நாட்டில் அவர்கள் பன்றி இறைச்சி அல்லது மாட்டு இறைச்சியைச் சாப்பிடுகிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் பன்றிக்கு, மாட்டுக்கு எல்லாம் கோதுமை உணவாகப் போடவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் அவர்கள் கோதுமையை வாங்குகிறார்கள். ஆகவே நாம் நம்முடைய குறைபாடுகளை மறைப்பதற்காக உலகத் தலே நமக்கு இருக்கும் ஒரே ஒரு நண்பனைக் கேவலமாகப் பேச வேண்டாம் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் . . .

**டாக்டர் பா. நடராஜன் :** Production problem has not been solved. நாற்பது ஆண்டுகளுக்குப்பிறகும், அவர்கள் நாற்பது ஆண்டுகளாக ட்ரை பண்ணியும், இன்னும் டிஸ்பிக்கல்டி இருக்கிறது என்பதைத்தான் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

**திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் :** அதற்காக கனடாவிலேயிருந்து இறக்குமதி செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லவேண்டாம். அவர்கள் விவரம் தெரிந்துகொள்வதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

**திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் :** ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் பெர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன், சார்.

**திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் :** அவரைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதற்கு நான் பதில் சொன்னேன். இதில் அவர்கள் பெர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷனுக்கு ஒன்றுமில்லை என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய உணவுப் பிரச்சனையை நாம்தான் தீர்க்க முடியும், ரஷ்யாவும் தீர்க்க முடியாது, அமெரிக்காவும் தீர்க்க முடியாது, வேறு எந்த நாடும் தீர்க்க முடியாது, நாம்தான் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய நாட்டிலேதான் மிகவும் கடுமையாக உழைக்கக்கூடிய விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். கடுமையாக உழைக்கக்கூடிய, எளிமையாக இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் இருக்கக்கூடிய இந்த நாட்டில் அவர்களை வைத்துக்கொண்டு சரியாகச் செய்யாமல் அரசாங்கம் இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் தன்னுடைய கொள்கையைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு முற்படாமல், தான் செய்தது எல்லாம் சரியென்று சொல்வதற்கு நியாயம் இல்லை. இதுவரை பேசியவர்கள் தனிப்பட்ட அமைச்சர்கள் யாரைப்பற்றியும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை என்று நினைக்கிறேன். கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய மனம் புண்பட்டுவிடாது நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசினார்கள். நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை எதிர்த்தவர்களும் அவர்களுடைய தியாகம், திறமை, உருக்குப்போன்ற உள்ளம் இவற்றை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி 'அப்படிப்பட்ட இவர்கள் மேல் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொள்வதெருவதற்கு என்ன தைரியம் வந்தது உங்களுக்கு?' என்று பேசினார்கள். ரொம்ப நியாயம். ஆனால் அப்படிச் சொல்கிற அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் என்ன செய்து இருக்கிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்காமல் முதலமைச்சர் அவர்களையும், உள்துறை அமைச்சர் அவர்களையும் காட்டி, கட்சியைவிட நாடு தான் எங்களுக்குப் பெரிது என்று பேசுவது . . .

5th August 1966]

**திரு. கே. டி. கோசல்ராம் :** மந்திரிசபை மீதுதான் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டுவந்தார்கள், அங்கத்தினர்கள் மேல் அல்ல.

**திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் :** நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் என்றால் காங்கிரஸ் மந்திரிசபைமீது என்றால் அத்தனை பேர்களும் என்றுதான் அர்த்தம்.

**திரு. கே. டி. கோசல்ராம் :** எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அப்படிக் கொடுக்கவில்லை.

**திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் :** மந்திரிசபை என்றால் மந்திரிசபை மட்டும்தான் என்று அர்த்தம் அல்ல காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய 18 ஆண்டுக்கால கொள்கையே இதன் மூலம் தாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துக்கொண்டால்தான் அது அவர்களுக்கு நல்லது. அப்படியில்லாமல் முதலமைச்சர்தான் பொறுப்பு அமைச்சர் ராமைய்யாதான் பெறுப்பு என்று சொல்லி அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கக்கூடாது. எல்லோரும்தான் பொறுப்பு.

11-40  
a.m.

**திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் :** அப்படியானால் தேர்தெடுத்த மக்களமீது நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்கிறாரா?

**திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் :** அது தேர்தலில்தான் தெரியும். தேர்தலில் அவர்கள் 46 லட்சம் வாக்குகள் பெற்று 130 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பாப்போர்ஷனேட் ரெப்ரசன்டேஷனாக இருந்தால், சரியான ஜனநாயக முறையில் தேர்தல் நடந்தால் அவர்கள் 96 பேர்கள்தான் வந்து உட்கார்ந்திருப்பார்கள். என் பின்னால் இன்னும் 16 பேர்கள் உட்கார்ந்திருப்பார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இன்னும் இரண்டு ஸ்தானங்கள் அதிகமாக வந்து இருக்கலாம். ஆளுங்கட்சிக்கு 46 சதவீதம் வந்திருப்பதால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய 96 ஸ்தானங்கள் போக மீதி எப்படி வந்தது என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். தேர்தல் கோளாறு காரணமா? மெஜாரிட்டி ஸ்தானங்கள் பெற்று ஆளுங்கட்சி அட்சி நடத்தினால் குழப்பம் இருக்காதா? 1962 தேர்தல் காலத்தில் மெஜாரிட்டி மக்களுடைய தேர்தல் இல்லை என்பதை தன்னிடக்கத்தோடு எல்லோரும் உணர்ந்தால் அது ஜனநாயகத்திற்கும் நல்லது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சமர்ப்பித்துக்கொள்கிறேன், இதைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடியவர்களுக்கு. இந்த மந்திரிசபையை அமைக்கும்பொழுது அனுபவத்தின் முதன்மை, இளமையின் துடிப்பு நிறைந்த மந்திரிசபையாக இது இருக்கும் என்று எல்லாம் சொல்லி இது எல்லாவற்றையும் சாதிக்கும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த மந்திரிசபை டில்லி மந்திரி சபையை மீறி ஒன்றும் செய்துவிடமுடியாது. இயந்திரத்தின் ஒரு அமைப்பு 'a cog in the wheel' என்று சொல்வார்களே, அதுபோன்றுதான் இது. ஒரு இயந்திரம்போன்ற அமைப்பிலே இது ஒரு பல் தான். இந்த மந்திரிசபை எப்படி நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். கட்சிதான் பெரிது என்று நினைக்கிறார்கள். தகுதி இருக்கிறதா, திறம் இருக்கிறதா என்று பார்த்து அவர்களே தாங்களாகவே விலகிக்கொள்ளத்



[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[5th August 1966]

கூடாதா? அவர்கள் என்ன, என்ன தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள்? முதலில் உட்கார்ந்திருக்கிற இரண்டு பேர்களைத் தவிர, அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள், ஆகிய மூன்று பேரைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாம் என்ன தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள், அவர்களைத் தவிர வேறு யாருக்கு அருகதை இருக்கிறது?

கனம் மன்றாடியார் அவர்கள் ராஜா மாதிரி இருப்பவர்; கம்பீரமான தோற்றம் உள்ளவர்; அவரைக் கொண்டு வந்து மந்திரியாகப் போட்டுச் சிரமப்படுத்தியிருக்க வேண்டாம். அவரே, 'வம்பு வேண்டாம்; காங்கிரசுக்கு வேண்டுமானால் பலம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்' என்று சொல்லி இதை விட்டிருக்கலாம். வேறு ஒருவருக்கு இதைக் கொடுத்திருக்கலாம். இப்படித்தான் ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கோயம்புத்தூர் வேளாளர் குடும்பத்தில் பிறந்தார் என்பதைத் தவிர வேறு என்ன தகுதி அவருக்கு இருக்கிறது? மந்திரி சபை எப்படி அமைந்திருக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி மனம் விட்டுப் பேசுகிறேன். இதிலே யாரும் வருத்தப்படுவதற்கில்லை. இப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் ஜாதியைக் காட்டினால் என்ன பொருள்? ஐந்து வருஷம் ஆகியும் எந்த ஒரு விஷயத்தையும் தெளிவாகச் சொல்ல, படித்துப் பேசப் பழகியிருக்கிறார்களா? அவர்களிடம் நான் எதற்கும் தனிப்பட்ட முறையில் போகவில்லை. அவர்களும் எனக்கு எதையும் மறுக்கவில்லை. நாடு பெரிது என்ற கவலை இருந்தால் அந்த மந்திரி சபை எப்படி இருக்க வேண்டும்? சில மந்திரிகள் விட்டிலிருந்து கொண்டே அதிகாரம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் மந்திரிகளின் பக்கத்தில் இருந்து கொண்டே அதிகாரிகளை மிரட்டுகிறார்கள். அதிகாரிகளைப் பயப்படச் செய்து காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கும் வரை ஆட்சியில் நம்பிக்கை ஏற்பட முடியுமா? திரு. கோசல்ராம் நான் சொல்வதை மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தமாதிரி நடக்கிறதா இல்லையா?

எந்தக் கமிட்டியாக இருந்தாலும் ஆளுங்கட்சியினரைத்தான் போடுகிறார்கள் என்று சிலர் சொன்னார்கள். அவ்வாறு போடாமல் இருப்பதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டும். எதிர்க்கட்சிகளுக்கு தயவு செய்து வேண்டவே வேண்டாம். அதிகாரிகளாக இருந்து நடக்கிற ஒரு சில கமிட்டிகள் ஒழுங்காக நடக்கின்றன. எஞ்சினியரிங் கல்லூரிக்குத் தேர்வைப் பொருத்தவரை கடந்த இரண்டு, மூன்று வருஷங்களாக எந்தவிதமான புகாரும் வரவில்லை. வைத்தியக் கல்லூரிக்கான தேர்வைப் பொருத்தவரை மட்டும் ஏன் இந்தமாதிரிப் புகார் வரவேண்டும்? இந்த முறை மட்டுமல்ல, போன முறையும் வந்தது; அதற்கு முன்பும் வந்தது. நான்-அபிஷியல் மெம்பர் இருவரை விலக்கியாயிற்று. இப்போது அபிஷியலைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் டாக்டராகப் பழகி விட்ட காரணத்தால், வைத்தியம் செய்து நோயாளிகளோடு அனுபவம் ஏற்பட்ட காரணத்தால் இப்படி ஏற்படுகிறதா? நிறைய 'டவுன்ஸ்' இருக்கிறார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் நான் புகார் கொடுத்திருக்கிறேன். பப்ளிக்காக இங்கே சொல்லி விட்டால் ஆதாரமில்லாமல் போய்விடும். சில குடும்பங்களுக்கு

5th August 1966]

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

நிறைய 'டவுட்கள்' இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கன்னம்மா ஹோட்டலில்தான் தங்குகிறார்கள். அவர்கள் பணமா அது? ஊரார் பணந்தானே! அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்தும் அவர்கள் ஏமாற்றினார்களா அல்லது இவர்கள் பணம் கொடுத்ததாகச் சொல்லி ஏமாற்றுகிறார்களா? இரண்டும் இருக்கலாம். பொது வாழ்வில் இந்த நிலை நீடித்தால், இந்தக் கட்சி போய் இன்னொரு கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் பெரும் அபாயம் இருக்கிறது. யார் பெயரை வேண்டுமானாலும் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. பலாப்பழத்தைச் சுற்றித்தான் ஈ மொய்க்கும். அமைச்சர்கள் பெயர், அதிகாரிகள் பெயர், செல்வாக்குள்ள எம்.எல்.ஏ.-க்கள் ஆகியோருடைய பெயரைப் பயன்படுத்துவார்கள். இதிலே சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டியது ரொம்ப அவசியம்.

இந்த அரசாங்கத்தை, அட்மிஷனாக அலைந்த பெற்றோர்கள் யாரும் நிச்சயமாக வாழ்த்தமாட்டார்கள். வைத்தியக் கல்லூரி யானாலும் சரி, ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் அட்மிஷனாலும் சரி, அட்மிஷனாக அலைந்தவர்கள் இந்தச் சர்க்காரை வாழ்த்தமாட்டார்கள். இந்தமாதிரி அட்மிஷன் கமிட்டிகளில் எதிர்க்கட்சிக்கு இடமே வேண்டாம். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி போன்றவற்றில் எதிர்க்கட்சியினர் இடம் பெறலாமே தவிர, இவற்றில் எல்லாம் வேண்டவே வேண்டாம். ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் அட்மிஷனாக்கே சிபாரிசு, செல்வாக்கு, பணம் தேவையாக இருக்கிறது. பணம் கொடுத்தும் அட்மிஷன் கிடைக்கவில்லை என்ற புகாரும் இருக்கிறது. சேலம் தலைக் கல்லூரியில் கமிட்டி எந்த அடிப்படையில் நியமிக்கப்பட்டது? அங்கு 343 மார்க் வாங்கிய ஒரு மாணவனுக்கு அட்மிஷன் கிடைக்கவில்லை. அவனிடம் ஒரு தரகன் 200 ரூபாய் கேட்டிருக்கிறான். 200 ரூபாய் பணம் கொடுக்க வேண்டாம், ஒரு வருஷம் பாழானாலும் பரவாயில்லை என்று சொல்லி அவனை காஞ்சிபுரத்தில் கொண்டு வந்து சேர்த்தேன். யார் அங்ஙனம் பணம் கேட்டான் என்பதை வேண்டுமானாலும் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்தத் தேர்வுக் குழுவிலே இருக்கக்கூடிய மெம்பர்கள் யார் யார்? அந்தத் தேர்வைப் பற்றியே தனியாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இதுதானா காங்கிரஸ் கட்சியைப் பலப்படுத்தும் முறை? இவர்களாலா காங்கிரஸ் கட்சி வளர்ந்து விடப் போகிறது? முன்பு காங்கிரஸ் எப்படி வளர்ச்சியடைந்தது? தியாகத்தால் செல்வாக்குப் பெற்ற காங்கிரஸ் இருந்தால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அந்தக் காங்கிரசின் மீது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்க மாட்டேன். இப்போது காங்கிரசுக்கு பண்பு போய் விட்டது. காங்கிரசில் சேர்ந்தால் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனாகலாம், மந்திரியாகலாம் என்று ஒரு கூட்டம் கதர்ச் சொக்காயைப் போட்டுக் கொண்டு உலாவிக் கொண்டிருக்கிறது. இடித்துக் கூறக்கூடிய நாங்கள்தான் உண்மையானவர்கள் என்பதை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். நான் உள்ளதை உள்ளபடிச் சொல்லுகிறேன்.

இந்து ரிஸிஜியஸ் என்டோமென்ட் ஏரியாக் கமிட்டி பட்டியலை எடுங்கள். திரு. சம்பந்தம் அவர்கள் ஏதோ ஒரு முதலியார் பட்டியலைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். முதலியார், ஐயர், முக்குலத்தோர்,



[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[5th August 1966]

வேளாளர், கவுண்டர் என்ற விஷயத்திற்கே நான் போகவில்லை. ஐயராயிருந்தாலும், முதலியாராயிருந்தாலும், மற்றவர்களாக இருந்தாலும் எல்லோரும் இந்த நாட்டில் பிறந்தவர்கள்தான். அதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. ஆனால் எந்த முதலியாருக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது? பணக்கார முதலியாருக்குத்தான் வசதி இருக்கிறது; ஏழை முதலியாருக்கு எங்கே இருக்கிறது? வடபாதிமங்கலம் தியாகராஜ முதலியாரை வேண்டுமானால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க கமிட்டியிலே சேர்த்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் காங்கிரசில் ஏழைக் குடியானவர்கள், அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் இல்லையா? ஆகவே, முதலியார்களைப் போடுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை விட, ஏழை முதலியாரை விட்டு விட்டு நிலப் பிரபுக்களைப் போடுகிறார்கள் என்றுதான் குற்றஞ்சாட்டு வேண்டும். தேர்தலுக்கு ஐந்து லட்சம், பத்து லட்சம் என்று தருகிற முதலியார்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இதிலே ஐயரா, முதலியாரா என்ற பிரச்சினை இல்லை. தகுதி, திறமை இருக்கிறதா என்று தான் பார்க்கவேண்டும். அதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். மதுரை மீனாட்சி கோவிலில் நடந்த முதலியார் சண்டையைப் பற்றி இந்தச் சபையிலே கூறியிருக்கிறேன். அதிலே அடிக்கிறவரும் முதலியார்தான்; பாதிக்கப்படுபவரும் முதலியார்தான். பாதிக்கப்பட்டவர் ஏழை முதலியார். இப்படி இருந்தால் எப்படி நிர்வாகம் செம்மையாக இருக்கும்? ஆளுங்கட்சிக்கு இது நன்மை பயக்குமா? இவர்கள் எல்லாம் ஆளுங்கட்சிக்குத் துணைவர்களா? ஆளுங்கட்சியை தன் சுய நலத்திற்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறவர்களால் எப்படி அந்தக் கட்சிக்கு நன்மை ஏற்பட முடியும்? ஏதோ பழைய தம்பிரான்கள் காலத்திலாவது ஏதோ சம்பிரதாயத் திற்காகவாவது பெரிய புராணம் படிப்பார்கள்; சமய நூல்களைப் படிப்பார்கள். ஆனால் இந்தப் புதுத் தம்பிரான்கள் கதர்ச் சொக்காயைப் போட்டுக் கொண்டு, விழுதியையும் குங்குமத்தையும் வைத்துக் கொண்டு எத்தனாகச் சுற்றி அலைகிறார்கள். டிராஸ்டியாக ஆவதற்காக இப்படிப் புதுப்படை தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது. உருக்காலையைத் தேசியமயமாக்க வேண்டும், ரசாயனத் தொழிற்சாலைகளைத் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், விழுதி தயாரிப்பதையும், பஞ்சாமிர்தம் தயாரிப்பதையும் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தப் போகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இவ்வாறு கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக செல்வாக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதையெல்லாம் பார்த்தால் மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு எதிர்க்கட்சியினராகிய நாங்கள் பேசாமல் இருந்தால் மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? நாங்கள் பேசாமல் இருந்தால் எதிர்க்கட்சிகளைப் பற்றி மக்கள் மட்டமாக நினைப்பார்கள் என்பது உண்மை. ஸ்பெஷல் பிராஞ்சுக்கு இன்ஸ்பெக்டர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதைப் பற்றிய ரெக்கார்டுகளைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

நான் சொல்லக்கூடிய குற்றச்சாட்டுக்கள் எல்லாம் நல்லெண்ணத்தோடு, அரசியல் சீர் அடையவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். தனிப்பட்ட மந்திரிகள் பற்றியல்ல, ஆளும் கட்சிகையானது வந்திருக்கிற கொள்கைகளைப்பற்றித்தான் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

5th August 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு இலாகா, அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகா போன்ற அரசாங்கச் செல்வாக்கின் கீழ் இருப்பவை யெல்லாம் தனி காங்கிரஸ் எஸ்டேட்ஸ், காங்கிரஸுக்கு செல்வாக்கு தேடவேண்டுமென்றால், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வருமானம் வேண்டுமென்றால் மக்களிடம் அதை வசூல் செய்து கொள்ளட்டும், மந்திரிகள் போய் வசூல் செய்வதில் கூட எனக்கு ஆட்சேபணை யில்லை. இளமைத் துடிப்புள்ள மந்திரி வசூல் செய்தார். ஆனால் அப்படிச் செல்லும்போது போலீஸோடு செல்லவேண்டாம். அப்படிச் செல்வதின் மூலமாகது மக்களுடன் தொடர்பு ஏற்படட்டும். ஆனால் போலீஸை கூட்டிக் கொண்டு செல்லவேண்டாம். இப்போது புதிதாக போலீஸ்காரர்களுக்கு கதர் உடை போட்டு அழைத்துக் கொண்டு போகிறார்களாம். அப்படி அழைத்துக் கொண்டு போகாதீர்கள். அப்படி அவர்கள் கதர் உடை போட்டுச் செல்லும்போது காங்கிரஸ்காரர் போல் இருக்கிறார்கள். இந்திரா காந்தி அவர்கள் வந்த சமயத்தில் நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றி பிற்பாடு கூறுகிறேன். பாதுகாப்பு வேண்டுமென்றால் காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் போகட்டும். அப்படி என்ன ஜனங்கள் பயித்தியக் காரத்தனமாக அடிக்கவா வந்து விட்டார்கள்? தொழிற்சாலைகள் வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். லைசென்ஸ் வேண்டுமானால் அதற்காக வாங்கிக் கொள்ளட்டும். ஆனால் அவற்றை காங்கிரஸ் கமிட்டியின் பெயரில் வைக்கட்டும். அதனால் கட்சி பயன் அடையட்டும். அது நியாயமான உரிமை. அதற்கு எதிர் கட்சிகள் போட்டி போடத் தயாராயில்லை. கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலை, தூற்பாலை இவை ஆரம்பிக்கப்படுகிறபோது காங்கிரஸ் கட்சியில் அல்லாதவர் யாராவது அதற்கு சீலப் பிரமோட்டராக இருந்தால் மாற்றிவிடுவது நியாயமா? ஒருவருக்கு நான்கு மில்கன் இருக்கும்போது அவரை சீலப் பிரமோட்டராகப் போடலாமா? கிருஷ்ணசுவாமி நாயுடு அவர்கள் இருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு மில்லில்தான் அவர் இருக்கிறார். அவரைப் போல் இருப்பவர்களைப் பற்றிக்கூட ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் நான்கு மில்கன் வைத்துக் கொண்டிருப்பவரை சீலப் பிரமோட்டராகப் போடுவது என்றால் கூட்டுறவு இயக்கம் சீர்படுமா? பெரிய முதலாளிகளையும், செல்வந்தர்களையும் கட்டுப்படுத்துவதற்குத்தான் கூட்டுறவு இயக்கம். கூட்டுறவில் பெரிய முதலாளிகள், பெரிய நிலச்சொந்தக்காரர்கள் புகுந்து கொண்டிருப்பது நியாயமா? இந்த இலாகாக்களை எல்லாம் காங்கிரஸ் எஸ்டேட்டுகளாக மாற்றிவிட்டார்கள். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் மறுத்துப் பேசாமல் இருக்கலாம். காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களின் மனதில் நாட்டின் நலன் பற்றி அக்கறை இருந்தால் இத்தகைய ஒழுங்கினைமான காரியங்களுக்காக சட்டசபைக்கு வரக்கூடாது, அப்பேர்ப்பட்டவர்களை சட்டசபைக்கு அனுப்பவும் கூடாது. விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கு எடுத்துக் கொண்டவர்கள் உயர்ந்த ஜாதி, பங்கு எடுத்துக் கொள்ளாதவர்கள் தாழ்ந்த ஜாதி என்று நினைக்கக் கூடாது. இன்றைய வாலிபர்களுக்கு அன்று வாய்ப்பு இல்லை. கட்சிக்கும் தேசத்திற்கும் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொள்ளும் பண்பாடு இருக்கவேண்டும். ஆகவே, ஒருவர் எம்.எல்.ஏ. ஆக வந்த பிறகு தனிப்பட்ட தொழில் செய்யக்கூடாது என்பது என் அபிப்பிராயம்.



[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [5th August 1966]

அப்போதுதான் சோஷலிஸத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படும். எம்.எல்.ஏ. ஆக வந்த பிறகு புதிது புதிதாக தொழில்கள் நடத்தினால், எம்.எல்.ஏ.-ஆக வந்து விட்டார்கள், ஆகவே இதெல்லாம் நடக்கிறது என்று சபையிலுள்ள எல்லோர் பெயரிலும் நம்பிக்கை இல்லாமல் போய்விடும். அவர்கள் கட்சியினருக்கு நான் புத்திமதி சொல்வதாக நினைக்கவேண்டாம், கண்டித்துத்தான் சொல்லுகிறேன்.

மவாலியுவேஷன் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அபார நம்பிக்கை. அது நன்மை பயக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அது நன்மை பயக்கத் தவறியவுடன் செய்யவேண்டிய நடவடிக்கைகளைச் செய்யவில்லை என்கிறார்கள். தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தைக் குறைக்கவேண்டும், உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கக்கூடாது, கூலி உயர்வு, பஞ்சப்படி உயர்வு, சம்பள உயர்வு இவற்றைக் குறைத்து விட்டால் பிரச்சனையைத் தீர்க்கமுடியும் என்று கூறுகிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு மேலிடத்தில் செல்வாக்குண்டு. பிரதம மந்திரி, நிதியமைச்சர் எல்லோரும் இவர்களுக்கு அதிக கௌரவம் கொடுக்கிறார்கள் என்று அறிய சந்தோஷப்படுகிறேன். அதைப் பயன்படுத்தி எதைச் செய்யவேண்டும்? நமது ரூபாயின் மதிப்பை மட்டும் குறைத்து விட்டு டாலரின் மதிப்பைக் குறைக்காமல், அது பற்றி பேசாமல் இப்படிச் செய்து முட்டாள்தனம் என்று சொல்லவேண்டும். இந்த ரூபாய் மதிப்புக்குறைவின் காரணமாக இரண்டு பவுண்ட் டி கொடுத்து ஒரு டாலர் பெற்றது போக இப்போது மூன்று பவுண்ட் டி கொடுத்தால்தான் ஒரு டாலர் பெற முடியும். ஆக, நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு ரா மெட்ரிசியல்ஸ் பற்றாக்குறை இருக்கிறது, இறக்குமதியில் கோளாறு இருக்கிறது. நமக்கு வரும் தொகை அதிகமாக இருக்கலாம், ஆனால் வரும் பொருள்களின் அளவு குறையும். ஆக, இந்த ரூபாய் மதிப்புக் குறைவின் காரணமாக நாட்டுக்கு நன்மை என்று கருதவேண்டாம். இது இல்லாவிட்டால் வேறு வழி இல்லை என்று நினைக்கவேண்டாம். இதற்கு மாற்று வழி இருக்கிறது. ஏற்றுமதி இறக்குமதி வியாபாரத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த சபையிலும், பாராளுமன்றத்திலும் என் கட்சி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. அதை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கமுடியாது. விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தவும் முடியாது. ஏற்றுமதி இறக்குமதி வியாபாரத்தை அரசாங்கம் என்று நடத்துவதின் மூலம், பாங்கு களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதின்மூலம் இந்த விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். அதோடு வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி, இறக்குமதி இவற்றை சமமாக பங்கிடவும் முடியும். ஏற்றுமதி லைசென்ஸை பயன்படுத்தி எவ்வளவு பேர்கள் என்னென்ன செய்தார்கள் என்பதைப்பற்றி நான் சொல்ல முடியும். தனிப்பட்டவர்கள் கையில் இவை இருப்பதினால்தான் நமக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இல்லை. அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு சுற்றுப்பிரயாணம் போகும்போது பிற நாட்டு விருந்தினர்களாகப் போவதினால் தெரியவில்லையோ என்னவோ.

5th August 1966]

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

பஞ்சாலை நெருக்கடி, கைத்தறி நெருக்கடி பற்றி கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் காலையில் கூறினார்கள். ஒவ்வொரு துறையிலும் நெருக்கடி, உற்பத்திக் குறைவு, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இவை அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. ஆகவே அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லை என்று கூறும்போது நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று கூற முடியுமா?

நிலச்சீர்திருத்தம்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கக் கூடிய ஆக்கம், ஊக்கம் பற்றி இங்கு சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கவேண்டுமென்பதற்காக பல விஷயங்கள்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையான விவசாயி யார்? 300 ஏக்கர், 2,000 ஏக்கர், 3,000 ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களா விவசாயிகள்? விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க போடப்பட்ட கமிட்டியில் 500 ஏக்கர் களுக்கு குறைந்தவர்கள் யாரையும் போடவில்லை. எப்படி இருப்பவர்கள் விவசாயிகள்? ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர்கள் வைத்துக்கொண்டு தானாகவே பாடுபடுவான் அல்லது அதுவும் இல்லாது கூலிக்காகப் பாடுபடுபவன்தான் விவசாயி. இன்றைய தினம் விவசாயிகளின், கைத்தறி நெசவாளர்களின், சுருட்டுத் தொழிலாளர்களின், பிடித்தொழிலாளர்களின் நிலை என்ன? நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்து ஐந்தாண்டுகள் ஆகின்றன. எவ்வளவு மிச்ச நிலம் கிடைத்தது? அன்றே எச்சரித்தோம், இதன் மூலம் எந்தவித நன்மையும் இருக்காது என்று. விவசாய உற்பத்தியைச் சீர்குலைக்கும் விதத்தில்தான் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. உழைப்பவனுக்கு நிலம் கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடிய திட்டத்தை வைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். ஆனால் அதற்கான சட்டம் இல்லை. இப்போதுள்ள சட்டங்களினால் ஹைகோர்ட்டில் ஸ்டிரைம் கேஸ் களும், முன்சீப் கோர்ட்டில் கேஸ்மாக வக்கீல்களுக்கு பணம் கொடுப்பதுதான் மிச்சம். இலும் சட்டத்திற்கும் அதே கதிதான் வந்தது. இப்படியானால் எப்படி உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும்? உழைக்கக்கூடிய விவசாயிகளை நம்பவேண்டும். இந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்ததினால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இடத்திலிருந்து விலகி விடுவார் என்றே அல்லது ராஜினாமா செய்து விடுவார் என்றே எதிர்பார்க்கவில்லை. எங்கள் நிமிர்சனத்தை எல்லாம் தயவு செய்து காது கொடுத்து கேட்டு அதற்குப் பரிகாரம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-00  
noon

போலீஸ் நம் நாட்டில் எப்படி நடந்து கொள்கிறது என்பதற்கு பல உதாரணங்கள் கூறினார்கள். என்னைக் கைது செய்ததைக் கூட கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்கு காலதாமதம் ஆனது ஏதோ தற்காலிகமாக ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சி அல்ல. என்னை கைது செய்ததை வேறு விதமாக செய்தியைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று போலீசார் முயற்சித்துப் பார்த்தார்கள். ஆனால் அது நடைபெறவில்லை. சேலத்தில் நான் இருந்தபோது கைது செய்ததாக ரிக்கார்ட் செய்யவேண்டும் என்று தினைக் காரர்கள், நான் சேலம் போலீஸாருக்கு டிமிக்கி கொடுத்துவிட்டு சேலத்திலிருந்து திருச்சி வந்துவிட்டதால், பழியை அவர்கள் மீது



[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[5th August 1966]

போட்டு விடலாம் என்று திருச்சி போலீஸார் முயற்சி செய்து அதற்கான ரிக்கார்ட்களை தயார் செய்தார்கள், முடியவில்லை. அது மட்டுமல்ல. போலீஸார் பத்திரிகை நிருபர்களை அழைத்து 'கலியாணசுந்தரம் கறுப்புக்கொடியை பிடித்துக் கொண்டு காந்தி கிலையில் பக்கத்தில் வந்தார்' என்று போடக்கூடாது என்று சொன்னது உண்மைதானா இல்லையா என்று கேட்கிறேன். இது தான் நீங்கள் காப்பாற்றுகிற ஜனநாயகமா? கறுப்புக்கொடி காட்டுகிறேன். அது குற்றம் என்றால் அதை மக்களிடத்தில் அம்பலப்படுத்துவதுதானே முறை? அதற்கு என் பயப்படுகிறீர்கள். கட்சி ஆபீஸில் 10, 15 போலீஸார் மட்டியில் வந்திருந்து கொண்டு ஆபீஸையே இயங்க முடியாமல் தடுக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றால் சட்டப்படி எதை வேண்டுமென்றாலும் செய்யுங்கள், அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் சட்டவிரோதமான காரியங்களில் ஏன் ஈடுபடுகிறார்கள். இதைப்போலவே பாமேஸ்வர மேனன் என்று போலீஸ் டெப்யூட்டி கமிஷனர் இப்போது சென்னையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரை வேண்டுமென்றாலும் பிடித்து அடிப்பதுதான் அவர்களுடைய வேலை. இவருடைய சர்வீஸை பார்த்தால் உதகமண்டலத்தில் ஷேக் அப்துல்லா அவர்களுக்கு பாதுகாப்புகள் போட்டிருந்தும், அவற்றைக் கடந்து, பிரஸ் ரிப்போர்ட்டர் போய்ப் பார்த்தார். அந்த அளவுக்கு இவர் அங்கே கோட்டை விட்டவர், இப்போது சென்னை நகருக்கு வந்திருக்கிறார். வெளிநாட்டு நிருபர் ஒருவர் பாதுகாவலையும் கடந்து ஷேக் அப்துல்லா அவர்களைப் போய் பார்த்துக்கின்ற அளவுக்கு கோட்டைவிட்டவர் இவர். இப்படிப்பட்ட ஒரு கையாலாகாத அதிகாரி, இப்போது எங்கள் கட்சியிலுள்ள சிறந்த ஊழியர்கள் சிலர்—நமது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் அவர்களை நன்றாகத் தெரியும்—'பிரிட்டிஸ்' என்ற பத்திரிகையில், ஸ்பாயின் மதிப்பை குறைத்தது குறித்து கத்தியால் குத்துவது போன்று போட்டிருந்த கார்ட்டூன் படத்தை எடுத்து, தனியாக அச்சடித்து கொடுத்தார்கள் என்பதற்காக அச்சகத்தின் உரிமையாளரை பிடித்து, உள்ளங்காலிலிருந்து உச்சந்தலைவரை அடித்திருக்கிறார் இந்த போலீஸ் அதிகாரி. இந்த திறமை சாலிதான் இன்றையதினம் போலீஸ் டெப்யூட்டி கமிஷனராக இருக்கிறார். நேற்றையதினம் நான் எ.ஜி. (அக்கௌன்டன்ட் ஜெனரல்) ஆபீஸ்க்கு சென்றிருந்த போது கேட்டேன், அவர்களுக்குள் தொழில் தகராறு நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லி போலீஸ் போயிருக்கிறது. என்ன அவசியத்திற்காக இவ்விதம் போகவேண்டும்? எங்கு தொழில் தகராறு நடந்தாலும் உடனே போலீஸ் போய்விடுகிறது. எவ்வளவோ திருடுகள் போகின்றன. பெண்கள் பட்டப்பகலில் கற்பழிக்கப்படுகிறார்கள். இதை யெல்லாம் விசாரிக்க இந்த போலீஸார் எங்கே போனார்கள்? அம்மையார் அவர்கள் கார்ப்பரேஷனில் ஊழல்கள் நடந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஊழல்களை கண்டுபிடிப்பதுதானே, நிஞ்ஞள்ள போலீஸ் கார்ப்பரேஷன் கையிலா இருக்கிறது? நாளுக்கு நாள் எத்தனையோ கொள்ளைகள் நடக்கின்றன, அவற்றை யெல்லாம் கண்டுபிடிப்பது தானே. போலீஸ் எங்கே போகிறது? நாயைத்தான் அனுப்புகிறார்கள், நாயைத்தான் இவர்கள் நம்புகிறார்களே தவிர மனிதனை நம்புவது இல்லை. அது மட்டுமா,

5th August 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

பத்திரிகைகளின் மீது எந்தவிதமான காரணமும் இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். சென்னையிலுள்ள மெயில் பத்திரிகை அன்றையதினம் நாங்களும், அன்பழகன் அவர்களும் போலீஸ் மீது குற்றங்களை சாட்டுவேம் என்பதற்காக கண்டித்து எழுதியது. அதே 'மெயில்' பத்திரிகை பின்னால் போலீஸ் நடவடிக்கைகளை கண்டித்து எழுதியதற்காக போலீஸ் கமிஷனர் கூட்டக்கூடிய கூட்டத்திற்கு (கான்ஃபரன்ஸ்-க்கு) 'மெயில்' பத்திரிகை நிருபரை அழைப்பதில்லை. அது மட்டுமல்ல. போலீஸ் செய்வது சரி, 'Police on do no wrong' என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்தது. போலீஸார் தவறாகவே நடந்து கொள்ள மாட்டார்கள் என்ற உறுதியான நம்பிக்கையை கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். இந்த நிலையில் இப்போதுள்ள அதிகாரம் போதாது, இன்னும் அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள். மற்ற ராஜ்யங்களிலுள்ள முதலமைச்சர்கள், எங்களுக்கு ஸ்டீல் ஆலை வேண்டும், அரிசி போதாது, இன்னும் அதிகம் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் சென்று, இப்போதுள்ள அதிகாரங்கள் போதாது, இன்னும் அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இருக்கிற சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு உங்களால் சமாளிக்க முடியவில்லையா? நேர்மாறாக நாட்டில் இருக்கின்ற நிலைமை என்ன? விலைவாசி விலும் போல் உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது, கத்திரிக்காய் ஒன்று எத்தனை அணு என்று கேட்கவேண்டியிருக்கிறது, ஒரு அணுவுக்கு எத்தனை நிலக்கடலை என்று கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் கட்டுப் படுத்துவதற்குப்பதிலாக, போலீஸையும், அடக்குமுறைச் சட்டங்களையும் வைத்துக்கொண்டு இந்த நாட்டை ஆண்டுவிடலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தால், நிச்சயமாக ஜனங்கள் வேறு முடிவுக்கு வருவார்கள் என்பதை கூறிக்கொண்டு இந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

\* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, மூன்று நாட்களாக, இந்த அமைச்சரவை மீது கொண்டுவரப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் விவாதிக்கப் பட்டது. நான் முதலிலேயே கூற விரும்புகிறேன். எகிர்க்கட்சி களுக்கு இருக்கின்ற உரிமை, மந்திரி சபை மீது நம்பிக்கையில்லை என்று தீர்மானம் கொண்டு வருவது, இவ்விதம் தீர்மானம் கொண்டு வந்து மந்திரிசபையின் மீது குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டுவது, அதை நிரூபிக்கப் பார்ப்பது, அதற்கான ஆதாரங்களை எடுத்துச்சொல்லி வாதாடுவது, இந்த அமைச்சரவை நீங்க வேண்டும் என்று கோருவது இதெல்லாம் ஜவநாயகத்தில் முக்கியமாக இருக்கின்ற உரிமைகள். அப்படித் தீர்மானம் கொண்டு வரும் போது, அது நிறைவேற்றப்படுமா என்பதைக் கருதாமல், கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியது போல், இந்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற முடியுமா முடியாதா என்ற சூழ்நிலை தெரிந்திருந்தாலும், இம்மாதிரி தீர்மானத்தை கொண்டு வருவது இயற்கை தான். இது எகிர்க்கட்சிகளுக்கு இருக்கின்ற முக்கியமான உரிமை. அந்த உரிமையை உபயோகிக்கும் வகையில்தான் இந்த தீர்மானம் இங்கு வந்து மூன்று நாட்களாக விவாதம் நடை



[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1966]

பெற்றது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக எந்த சட்டமன்றத்திலும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்தால் மிகுந்த பரபரப்பு ஏற்படும். கசப்பு, உஷ்ணம் இவை எல்லாம் இருக்கும். ஒருவருக்கொருவர் தாக்கிப் பேசுவது, தங்களைத் தாங்களியும் பேசிக்கொள்வது, இதெல்லாம் வருவது உண்டு. அப்படி நேரடியாக பேசும் போது கோபம் வருவது சகஜம். ஆகவே, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் விவாதிக்கப்படும்போது, காரசாரமான பேச்சு ஏற்படுவது இதுவரையில் கண்டதுதான், கண்டது மட்டுமல்ல, எதிர்பார்க்கக்கூடியதும் ஆகும். இதை பற்றி நான் குறை கூற மாட்டேன். மொத்தத்தில் மூன்று நாட்களிலும் நடைபெற்ற விவாதம் உயர்ந்த சகமாகவே இருந்தது என்று என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும் திருப்தியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்பாக சற்றுக்காரசாரம் ஏற்பட்டது என்றால், இது கூட இல்லாமல் எப்படியிருக்கும்? டிபேட்கு அது கூட அழகுதான். என்னேப்பொறுத்தவரையில், ராத்திரி அதிகமாக தூக்கம் வரவில்லை என்றால், இங்கே வரும்போது தூக்கம் வந்துவிடும், இன்றைக்கு அதை தவிர்க்க முடிந்தது. இப்படி ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிப் பேசுவதை அடிமோடு தவிர்த்துவிட முடியாது. இப்போதுகூட அதிகமாகத் தாக்கிப்பேசினிட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. என்னேக்கேட்டால் மூன்று நாட்களையும் சேர்ந்து பார்த்தால், ஆளும் கட்சினர் பக்கம் இன்னும் அதிகமாக தாக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மந்திரிசபை, இப்படிப்பட்ட தீர்மானம் விவாதிக்கப்படும்போது, எதிர்கட்சிகளினால் இன்னும் தாக்கப்படும். அந்த வகையில் ஒன்றும் இல்லை. இதற்காக தாக்கியே பேசிக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்லதாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் நான் சொல்வதை புரிந்து கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதிலும் முக்கியம் என்னவென்றால் இருப்பதை விட்டுவிட்டு இல்லாததை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்வதுதான் விசேஷம். இல்லாததை எல்லாம் எடுத்து, இருப்பதாக சொல்லவேண்டும். அது தான் எதிர்கட்சிகளுக்கு இருக்கின்ற உரிமை. ஆகவே, இன்னும் பலமாக தாக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது இயற்கை. மொத்தத்தில் விவாதம் உயர்ந்த தன்மையில் நடைபெற்றது என்ற திருப்தியை இந்த சமயத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால், எனக்கு ஒரு ஏமாற்றம். அதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியவகை இருக்கிறேன். இங்கு இரண்டு கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் வீற்றிருக்கிறார்கள். ஒருவர் கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள், மற்றொருவர் எதிர்க்கட்சி செயலாளர் அவர்கள். இந்த இரண்டு பேர்களிடமிருந்தும் தாக்குதலை நான் அதிகமாக எதிர்பார்த்தேன். அவர்களிடமிருந்து நான் சாதாரணமாக எதிர்பார்த்தது வரவில்லையே என்ற ஏமாற்றம் தான் அது. அதிலும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது இவர்கள் பேசுவது என்றால், மிகவும் காரசாரமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். அதுவரையில் ஏமாற்றம் தான். காரியங்கள்

5th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நல்லதாக இருந்தாலும், நாம் எதிர்பார்த்தபடி வரவில்லை என்றால் அது ஏமாற்றம் தான். அதனால் அவர்களுடைய ஆற்றலிலும், திறமையிலும் எனக்குள்ள நம்பிக்கை சிறிதும் குறையவில்லை. எனக்கு ஏமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், அவர்களாலும் அதற்கு மேல் ஒன்றும் பேச முடியவில்லை. எவ்வளவோ பேச வேண்டும் என்று விரும்பியிருப்பார்கள். கனம் மதியழகன் அவர்கள் ஆத்திரமாகவும், உருக்கமாகவும், ஆவேசத்தோடும் பேசக்கூடியவர், அப்படியிருந்தும் நான் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு அவரால் கூட பேச முடியவில்லையே என்று தான் நான் உணர்ந்தேன்.

இப்போது தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படப் போகிறதா என்ன? நான் சொல்லக்கூடாது. தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படாது என்று நான் எப்படிச் சொல்லுவது? அப்படிச் சொல்லுவது மன்றத்தின் உரிமையை பாதிப்பதாக ஆகும். நான் அத்தகைய குற்றம் செய்ய மாட்டேன். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள்; இது நிறைவேற்றப்படப் போகிறது என்று கொண்டு வந்தோம் என்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள்; 'இவர்கள் ராஜினாமா செய்துவிட்டாலே, தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பாகவே' என்று சொன்னார்கள். காரனிய மனத்தோடு சொன்னார்கள்; உண்மையில் நான் அப்படித் தான் கொள்ளுகிறேன். என்னதான் காரசாரமாகப் பேசினாலும் அவருக்கு என்னிடத்தில் ஒரு அன்பு உண்டு... (சிரிப்பு). இப்போதே ராஜினாமா செய்துவிட்டால் நல்லதே என்று கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள் கூறினார்கள். என்னைப் பற்றி எவ்வளவு தவறுதலாக எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் நினைத்தாலும், எனக்குக் கொஞ்சம் இரக்கம் இல்லாமல் இல்லை. ஏதோ கூறுகிறார்கள், ஏமாற்றம் அடைகிறார்கள், நமக்குக் கிடைக்க வில்லையே என்று நினைக்கிறார்கள், நம்மால் ஆனதைச் செய்வோமே என்ற எண்ணம் இல்லாமல் இல்லை. இந்தத் தீர்மானத்தை ஓட்டுக்கு விடுகிற வரையில் காத்திராமல் நாங்களே ராஜினாமா செய்துவிடுகிறோம் என்று சொல்லலாம். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் சொல்லுவதற்குத் தயங்கியிருக்க மாட்டேன். ஆனால், ராஜினாமா செய்தால் என்ன ஆகிறது 'உன் பேரில் தவறு, நீ தவறு செய்கிறாய்' வேறு யாராவது வரட்டும், உங்கள் கட்சி விலிருந்தே வேறு யாராவது வரட்டும்' என்றால் தயங்காமல், மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டிருப்பேன். ஆனால், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கோருவதெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியே மந்திரி சபையிலிருந்து விலகவேண்டும் என்பதுதான். ஆனால், காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாகவே அத்தகைய இரக்கம் இல்லாமல் இல்லை; சரி ராஜினாமா செய்து விடுகிறேன் என்றால் என்ன ஆவது? எத்தகைய ஆட்சி நடைபெறக் கூடும்? எத்தகைய நிலையில் எதிர்க்கட்சிகள் இயங்குகின்றன? என்பதையெல்லாம் சிந்திக்கும்போது, என்னதான் இரக்க மனம் இருந்தாலும் அவ்வாறு, அவர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றி வைக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது; அதைக் கண்டு கலங்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் தான் இந்த விவாதங்களில், 32 பேர்கள் பேசிய போதிலும், இருக்கிற நேரத்தில் எல்லாவற்றுக்கும் ஒன்றொன்றாக எடுத்து



[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1966]

பதில் கூற அவகாசம் இல்லை என்றாலும், குறிப்பாகச் சில சமாதானங்கள், சில விளக்கங்கள், சில விடைகள் அளிக்க நான் முற்படுகிறேன்.

பொதுவாகக் குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தன. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திலேயே குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தன. பொதுவாக ஊழல், லஞ்சம் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சில கனம் உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அது அவர்கள் சொன்னது சரி. சொல்லுவதற்கு உரிமை உள்ளவர்கள் பொதுவாகவும் சொல்லலாம், குறிப்பாகவும் சொல்லலாம். ஆனால் அதற்கு மேற்கோள்—ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள், ஒரு விபரிதப் பேர்வழி வேத சாஸ்திரத்திலிருந்து மேற்கோள் காட்டியது போல என்று சொல்லுவார்கள்—அந்த மாதிரி மொரார்ஜி தேசாய் சொன்னார், கிருபானந்தவாரி சொன்னார், பெரியார் ராமசாமி நாயக்கர் சொன்னார், குழந்தையம்மாள் சொன்னார்—இது எதற்கு? அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? அவர்கள் சொன்னால் அது என்னைக் கட்டுப்படுத்துகிறதா? மந்திரி சபையைக் கட்டுப்படுத்துகிறதா? எந்த வகையில் சொன்னார்கள்? எதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்? வருமையைப் பற்றி நானும் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன். நாளைக்கும் சொல்லுவேன். வறுமை வாட்டிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுவேன். சதந்திரம் பெற்று 19 ஆண்டுகள் ஆகியும், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு நிறைவேற்றி ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டு வந்தபோதிலும் மக்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்றாலும் வறுமை வாட்டிக்கொண்டிருக்கிறது என்று ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் சொல்லுகிறேன்; இன்னும் போதிய உணவு இல்லை என்று சொல்லுகிறேன்; வாழ்க்கைச் செலவு அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது என்று நானேதான் சொல்லுகிறேன்; அவதிகள் மக்களுக்கு இருக்கின்றன என்று நானே சொல்லுகிறேன்; மக்களுடைய தேவைகள் பூர்த்தி ஆகவில்லை என்று நானே சொல்லுகிறேன். இதற்கு அவர் சொல்லுகிறார், இவர் சொல்லுகிறார் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவர் சொல்லுகிறார், மொரார்ஜி தேசாய் சொல்லுகிறார் என்று சொல்லாததைச் சொல்லி மேற்கோள் சொல்லுவதை விட்டுவிட்டுத் தங்கள் அபிப்பிராயமாகத் தெரிவிப்பது நல்லது என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நான் கல்லூரியில் படித்த காலத்தில் ஒரு பேராசிரியர் சொல்லுவார். 'எதற்காக ஸோ அண்ட் ஸோ என்று சொல்லுகிறாய்? நீ ஏற்றுக்கொள்ளுவதாக இருந்தால் சொல்லு' என்று. 'ஒவ்வொன்றுக்கும் ஏன் ஒரு சரித்திர ஆசிரியர் பெயரைச் சொல்லுகிறாய்?' என்று நான் படித்த காலத்தில் பேராசிரியர் சொன்னது அப்படியே பதிந்திருக்கிறது. அதைத்தான் கனம் உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: பெரியார் அவர்கள் பக்தவத்சலம் ஆட்சி ஒழிய வேண்டும் என்று துக்கநாள் கொண்டாடியபோது எந்தக் காங்கிரஸ்காரரும் மறுப்புத் தெரிவித்து ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசவில்லை. அதைப் பற்றி நவசக்தி பத்திரிகையில் ஒரு

5th August 1966]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தலையங்கம் கூட எழுதவில்லை. இதெல்லாம் பெரியார் கூற்றை காங்கிரஸ்காரர்களே மறைமுகமாக வரவேற்கிறார்கள் என்று தானே அர்த்தம் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்:** பெரியார் சொன்னதாக இருந்தாலும், காங்கிரஸ்காரர்கள் மறுக்காமல் இருந்தாலும், அதைப் பற்றி எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்ன கவலை? பெரியார் அவர்களிடம் அவருக்கு மதிப்பு இருக்கலாம். அதை வேண்டுமானால் வைத்துக்கொண்டு சொல்லலாமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

இப்போது அவரவர்கள் சொந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லலாமே என்று தான் சொன்னேன். அப்படிச் சொல்லும்போதும் தவறுதலாகச் சொல்லுவதால் என்ன பயன்? கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள் 'ஊழல் மிகுந்த அரசாங்கம் என்று மொரார்ஜி தேசாய் சொன்னார்' என்று அவரைப் பிடித்து இழுப்பானேன்? எங்கே சொன்னார்கள் என்று கேட்டால், 'திறமை இல்லை' என்று சொன்னார்' என்று சொன்னால், இப்படியே மாற்றிக்கொண்டு போனால் என்ன பிரயோஜனம்? அவர்களே சொல்லுவதாக இருந்தால் சொல்லலாம், இல்லை என்றால் மேற்கோள் காட்டுவதால் பயன் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேற்கோள் காட்டப் புகும்போது என்ன சொன்னார்கள், எந்தச் சமயத்தில் சொன்னார்கள், எப்படிச் சொன்னார்கள் என்று சொல்லாமல், 'கிருபாநந்தவாரி காங்கிரஸ் ஆட்சி ஒழியவேண்டும்' என்று சொன்னார்' என்று சொல்லுவதால் நிலைமையைச் சரியாக விளக்குவதாகாது.

கனம் உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் எப்போதும் கார்சாரமாகப் பேசுவது அவர் வழக்கம்; அவர்கள் அவ்வாறுதான் பேசினார்கள். நான்குட கொஞ்ச நேரம் இங்கே இல்லை; மருத்துவக் கல்லூரி, வேறு சில கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் சேர்க்கப் பட்டதைப் பற்றி பல கனம் உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள், கடைசியாகப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் கலியாண சுந்தரம் அவர்களும் பேசினார்கள்; அதைப் பற்றிப் பின்னால் தெரிந்த வரையில் விளக்க விரும்புகிறேன். உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பொதுவாக, லஞ்சம் வாங்கினார்கள், லஞ்சம் நடமாடினது, லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு மாணவர்கள் சேர்க்கப் பட்டார்கள் என்று சொன்னால் பொதுவாகச் சொல்லுவது; அம்மாதிரி கி பொதுவான குற்றச் சாட்டுக்கள் கூறினர். ஆனால் அதை ருசுப்பிக்க வேண்டுமென்று, நிரூபிக்கவேண்டுமென்று என்னுடைய மத்திப்புக் குரிய சக அமைச்சர் கனம் கக்கன் அவர்கள் கூறியபோது, 'இதோ நிரூபிக்கிறேன்' என்று கூறி ஒரு அதிகாரியின் பெயரையும் குறிப் பிட்டார்—இரண்டு அதிகாரிகளின் பெயர்களைக் குறிப் பிட்டார். அப்போதுதான் நான் இதை விசாரிக்கிறேன் என்று சொன்னேன். அதற்கு முன்பு விவாதம் நடந்தது. இதை இங்கேயே ஒரு கமிட்டி போட்டு விசாரிக்க வேண்டுமென்று கனம் உறுப்பினர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறினார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கனம் உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள், விசாரிப் பதாக இருந்தால்—4,000 பேர்களில் 3,000 பேர்களுக்கு இடம்



[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1966]

கிடைக்கவில்லை—இடம் கிடைக்காத 3,000 பேர்களுடைய லிஸ்டைக் கொடுக்கவேண்டும், அவர்களைக் கொண்டு வரவேண்டும், விசாரிக்க வேண்டும்—இந்த முறையில் தான் அவர்கள் கூறும் விசாரணை . . .

**திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் :** அவர்கள் வாங்கிய மார்க்குகள் என்ன என்று பார்க்கலாமே.

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** அது கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்களின் கூற்று. அது இருக்கட்டும். 3,000 பேர்களுடைய லிஸ்ட் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்போது நான் தங்கவிடத்தில் கூறியது இதைப் பற்றி நான் விசாரிக்கிறேன் என்பதாகும். நான் உடனே பிரதம காரியதரிசி அவர்களை இதைப் பற்றி உடனடியாக இன்றைக்கு எவ்வளவு தூரம் சொல்ல முடியுமோ—மேலும் விசாரிக்கலாம்—விவாதத்திற்கு விடை அளிக்க வேண்டிய நிமித்தம் இருப்பதால் உடனடியாக விசாரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன். அவர்கள் விசாரித்தார்கள். நானும் விசாரித்தேன். அவர்கள் குறிப்பிட்டது இரண்டு அதிகாரிகளின் பெயரை. ஒன்று திரு. சுப்பையா, ஐ.ஏ.எஸ். அவர்கள் அமைச்சர் கனம் கக்கன் அவர்களுடைய உறவினர் அவர் என்று சொன்னார்கள். அது கூட பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. உறவினர் என்று சொன்னது, என்ன, எது என்று தெரிய வில்லை. மற்றொரு அதிகாரி டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் எஜுகேஷன் இப்பொழுது அவர் டி.எம்.எஸ். வேலையையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார், டாக்டர் ஜனார்த்தனம் அவர்கள். இரண்டு பேர்களையும் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசிய பேச்சின் ரிப்போர்ட்டை வாங்கிப்படித்தேன், நான் இங்கே அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது இல்லாத காரணத்தினால். ஒரு மாணவனுக்கு இண்டர்வியூ கார்டு வரவில்லை, அதற்குப் பின் வந்தது. அவர்களுக்காக ஜனார்த்தனம் அவர்களிடம் சுப்பையா அவர்கள் பேசி ரூ. 3,000 கேட்டார். பணுட்டி பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் மூலமாகக் கேட்டார் என்று இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. கேட்டார் என்றால், கொடுத்தாரா, எப்படி கொடுத்தார் என்று அதில் இல்லை. 'கேட்டார், இதை நான் நிரூபிக்க முடியும்' என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இரண்டு பேர்களையும் கேட்டேன். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. டாக்டர் ஜனார்த்தனம் அவர்கள் டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் எஜுகேஷன். அவர் எப்படி இதிலே சம்பந்தப்பட்டார்? அப்பொழுது கேட்டபொழுது முதலில் எனக்கு ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது. அதற்கப்புறம் இதை விசாரித்தேன். நடைமுறையையும் விசாரித்தேன். டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் எஜுகேஷனுக்கு இந்த செலக்ஷனில் எப்பொழுது சம்பந்தம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் செலக்ஷன் கமிட்டி ஆராய்ந்து, இண்டர்வியூ செய்து பட்டியலை தயாரிக்கிறார்கள். அதற்கப்புறம் நேரடியாக செலக்ஷன் கமிட்டியினர் இந்த பட்டியலை அரசாங்கத்தினிடம் ஒப்புவிக்கிறார்கள், அதாவது தேர்ந்தெடுக்கப் படுகிற மாணவர்களின் லிஸ்டை. அந்த லிஸ்டை அளிக்கின்ற வரையில் டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் எஜுகேஷனுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அவருக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று நேற்று அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள்.

5th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அதற்கப்பறம் அரசாங்கம் இதை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் எஜுகேஷனுக்கு இந்த லிஸ்டு போகிறது. டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் எஜுகேஷனிடம் இவர்களெல்லாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் அந்த அந்த கல்லூரிகளில் சேர்க்கப்படுவதற்கு அதற்கு மேலே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். நேற்று என்னிடம் சொன்னார் 'அதுவரையில் எனக்கு ஒன்றும் சம்பந்தம் இல்லை, எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது' என்று சொன்னார். திரு. சுப்பையா அவர்களையும் கேட்டேன். அம்மாதிரி ஒன்றுமே நடைபெறவில்லை என்று சொன்னார். டாக்டர் ஜனார்தனம் அவர்களையே கேட்டேன் 'திரு. சுப்பையா அவர்கள் உங்களோடு ஏதாவது பேசினார்களா?' என்று. 'நான் அவரைச் சந்திக்கவில்லை, பேசவில்லை' என்று சொன்னார். 'எனக்கு திரு. சுப்பையா அவர்களைத் தெரியும் அதற்கு முன்னமே தெரியும், இதில் என்னிடம் ஒன்றும் வரவில்லை, நான் அவர்களைச் சந்திக்கவில்லை' என்று சொன்னார். மேலும் டாக்டர் ஜனார்தனம் அவர்களைக் கேட்டு நடைமுறை என்ன என்று தெரிந்து கொண்டேன். அவர் செலக்ஷன் கமிட்டி. மெம்பர் இல்லை. அவர் டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் எஜுகேஷன். இந்தக் கமிட்டியின் தலைவரைக் கேட்டேன். என்ன 'ப்ரொஸீஜர்' என்று அவரையே கேட்டேன். அவரைச் சந்தித்துப் பேசினேன். இந்தக் கமிட்டி மாணவர்களை தேர்ந்தெடுத்து லிஸ்டு தயாரித்த பிறகு, அரசாங்கத்திற்கு அவர்களே நேரில் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார். அப்பொழுது கூட டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் எஜுகேஷனிடம் கொடுப்பதில்லை. டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் எஜுகேஷனுக்குத் தெரியாது. அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு மறுபடியும் லிஸ்டு டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் எஜுகேஷனுக்கு வருகிறது. 'அதுவரைக்கும் எனக்கும் ஒன்றும் தெரியாது' என்று அவர் சொன்னார். 'சுப்பையா அவர்கள் என்னிடம் ஒன்றும் பேசவில்லை' என்றும் சொன்னார். ஸ்பீச்சைப் பார்த்தாலும், ஏதோ கேட்டார் என்று இருக்கிறதே தவிர, கொடுத்தாரா, என்ன ஆயிற்று என்று அது தெரியவில்லை. நான் அதிகாரிகளை விசாரித்ததிலிருந்து இது ஆதாரமற்றது என்று தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது.

ஆனால், இது எப்படி ஏற்பட்டது என்பதையும் நான் தெரிந்து கொண்டேன். திரு. சுப்பையா அவர்கள் தென்னாற்காடு ஜில்லா கலெக்டராக இருந்தார்கள். அவர்கள் மீது கனம் உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு ஒரு குறை இருப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது. என்னவென்றால் கனம் உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி டாக்ஸி வாங்குவதற்கு வின்னைப்பித்திருந்தார்கள். டாக்ஸிக்கு என்று ஒரு ஃபியட் காரை அரசாங்கம் அவர்களுக்கு அலாட் செய்தது. ஆனால் அந்த விதியின்படி அதை டாக்ஸியாக ஓட்ட வேண்டும். அது டாக்ஸியாக ரிஜிஸ்டராக வேண்டும். இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு தான் விற்கலாம். விற்குவும் இன்னொரு டாக்ஸிக் காரருக்குத் தான் விற்கலாம். விதியின்படி ஐந்து வருஷங்களுக்கு டாக்ஸியாகப் பயன் படுத்த வேண்டும். நான் இதுபற்றி கேள்விப்பட்டேன். ஆனால், அதை டாக்ஸியாக ரிஜிஸ்டர் பண்ணவில்லை. இருந்தாலும், சென்னையில் காராக உபயோகப் படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார் . . .



[5th August 1966

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மேலும் பேசுவதற்கு முன்பாக டாக்ஸியாக ரிஜிஸ்டர் செய்யவில்லை என்பது உண்மை அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். டாக்ஸியாக ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது உண்மை. அதாவது தென்னாற்காடு டிஸ்ட்ரிக்ட்டுக்கு மட்டும் தான் பெர்மிட் கொடுத்திருந்தார்கள். சென்னைக்கு எடுத்து வந்து விட்டேன் என்ற காரணத்திற்காக ஆர்.டி.ஏ. அவர்கள் பெர்மிட்டை கான்சல் செய்து விட்டார்கள். மீண்டும் சென்னையிலே டாக்ஸியாக ஓட பெர்மிட் வாங்கி சென்னையிலே ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்காக ஒரு 'மோடிங்' கற்பித்து, அதற்காக நான் அதிகாரியின் பேரில் குற்றம் சொல்லுவது போல் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு போகிறார். பஞ்சாப் முதலமைச்சர் கெய்ரான் அவர்கள் பிள்ளைகளை

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் சொல்லவேண்டியதை கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். 'கான்ஸல்' செய்துவிட்டார்கள் ஆர்.டி. ஏ. என்று சொன்னார்கள். சுப்பையா அவர்கள் தான் அப்பொழுது கலெக்டர், அவர் தான் ஆர்.டி. ஏ. சென்னைக்கு டாக்ஸியைக் கொண்டு வந்தது தவறு. சென்னைக்குக் கொண்டுவரக்கூடாது. அதையும் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; தவறு என்று சொல்லி, அதைக் கான்ஸல் செய்தார்கள். என்னிடம் இருக்கிற தகவல் என்னவென்றால் அதை டாக்ஸியாக 'வைத்துக்கொள்ளவில்லை, ஆகையினால் இன்னொரு டாக்ஸிக் காரருக்கு அதை விலைக்கு விற்றுவிடவேண்டும் என்று அந்த இலாகா உத்தரவு போட்டிருப்பதாகவும், அதன் பேரில் அப்பெல்ட் டிரிபியூனலுக்கு அப்பீல் செய்து, அப்பீல் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்றும், அப்பீல் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை, ஆகவே விற்றுவிடுங்கள் என்று அந்த இலாகா சொன்னதாகவும், கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் இன்னும் ஹைகோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்யப் போவதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. இம்மாதிரி தகராறு இருக்கிறது. தகராறு இன்னும் தீரவில்லை. நான் சொல்ல வந்ததை கனம் உறுப்பினர் அவர்களே சொல்லி விட்டார்கள். ஏதோ தகராறு இருக்கிறது, மனஸ்தாபம் இருக்கிறது. இப்பொழுது இந்தக் குற்றச்சாட்டு வந்திருக்கிறது. என் வரையில் விசாரித்ததில் இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு ஆதாரம் இல்லை என்று ஏற்பட்டது.

SRI K. A. MATHIALAGAN rose.

MR. DEPUTY SPEAKER : Is it on a point of order ?

SRI K. A. MATHIALAGAN : I am not raising a point of order. I want a clarification. The Hon. Chief Minister has yielded.

MR. DEPUTY SPEAKER : What is the point which the hon. Member wishes to represent ?

5th August 1966]

SRI K. A. MATHIALAGAN : I want a clarification.

MR. DEPUTY SPEAKER : Yes. The hon. Member can raise the point.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் இது பற்றி. இதைப் பொறுப்பாக விசாரிக்கவேண்டியது அவசியம்.

MR. DEPUTY SPEAKER : Let the hon. Member come to the point.

SRI K. A. MATHIALAGAN : I will come to the point. Please permit me to say what I want to say.

இதை மிகப் பொறுப்பாக விசாரிக்க வேண்டும். அதிகாரிகள் பேரிலும் மாசு வரக்கூடாது. எம். எல். ஏ. அவர்கள் பேரிலும் வரக்கூடாது. உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இதை நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். நீதிபதியைக் கொண்டு இதை விசாரணை செய்யவேண்டும். இது நிரூபிக்கப்படா விட்டால் உறுப்பினர் அவர்கள் ராஜினாமா செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால், முதல் மந்திரி அவர்கள் ராஜினாமா செய்வதற்குத் தயாரா என்று அவர்கள் சார்பில் நான் கேட்கிறேன். இதை நிரூபிக்க முடியாவிட்டால் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ராஜினாமா செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படியில்லையென்றால் முதல் மந்திரி அவர்கள் ராஜினாமா செய்யத் தயாரா? ஒரு ஹைகோர்ட்டு நீதிபதியை வைத்து விசாரணை செய்து, தீர்ப்பு கேட்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல் மொட்டைத் தலைக்கும், முழங்காலுக்கும் முடிச்சப் போடு கிறார்கள். . .

Let him take the challenge.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் தமிழில் பேசினாலும், ஆங்கிலத்தில் பேசினாலும், எவ்வளவு உரக்கப் பேசினாலும், இவ்வளவும் 'இர்ரெலவேண்டு'. அதை நான் நோட்டீஸ் பண்ணப்போவதில்லை. மேற்கொண்டு என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்யவேண்டுமே தவிர, இதுமாதிரி பேசிக் கொண்டே போனால், அதற்கெல்லாம் பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமோ அம்மாதிரி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அதைச் செய்துகொள்ளலாம்.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : On a point of personal explanation.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : 'பெர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளானேஷன்' கடைசியில் சொல்லலாம்.

MR. DEPUTY SPEAKER : I will give an opportunity to the hon. Member after the Chief Minister finishes his reply.



[5th August 1966]

SRI V. KRISHNAMOORTHY : The Hon. Chief Minister is yielding. Let me explain.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : Even on a point of personal explanation பேச்சு முடிந்த பிறகு ஒரு மெம்பர் சொல்லலாமே தவிர, நடுவிலே குறுக்கிடுவது இல்லை.

SRI V. KRISHNAMOORTHY rose.

MR. DEPUTY SPEAKER : I will give an opportunity to the hon. Member after the Chief Minister finishes his reply.

12-30  
p.m.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மருத்துவ கல்லூரி பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு விதிகள் இருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு 4,000 பேர்கள் மனுப் போட்டிருந்தார்கள். புதிதாகப் பல கல்லூரிகள் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதனால் 1,000 சீட்டுகளுக்கு வசதி இருக்கிறது. நாலாயிரம் மனுக்களில், 3,000 பேர்களை எடுக்க முடியாது. இன்னும் கூட டிக்ரி ஹோஸ்டர்களுக்கு என்று இண்டர்வ்யூ நடப்பதாகத் தெரிந்து கொண்டேன். அதற்கு எல்லாம் செலக்ஷன் கமிட்டி போட்டு, அவர்கள் மார்க்குகளை வைத்துக்கொண்டு, நேராக இண்டர்வ்யூ செய்கிறது. அந்த இண்டர்வ்யூவிலே கேட்கும் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்வதைப் பொறுத்தும், வேறு என்.வி.ஸி. போன்ற பயிற்சிகளுக்காக, எல்லாவற்றிற்கும் 75 மார்க்குகள் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இதுவே, முன்பு 150 மார்க்காக இருந்தது. அது அதிகம் என்று சொல்லி, 150 மார்க்கை எடுத்துவிட்டு, அதை 75 ஆக வைக்கப் பட்டது. நேற்று செலக்ஷன் கமிட்டி சேர்மனையே விசாரித்தேன். அவர்கள் இதில் எதுவும் தவறு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சிலர் 75 மார்க்கும் வாங்கி, எடுக்கப்படுகிறார்கள், சிலர் விடுபடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்.

இதிலே இன்னொரு கருத்தும் இருக்கிறது. அது இனி யோசிக்க வேண்டிய விஷயம். உறுப்பினர்கள் கூட இப்பொழுதல்ல பின்னால் தங்கள் கருத்துக்களையும் தெரிவிக்கலாம். இண்டர்வ்யூவே வேண்டாம், இதற்கு மார்க்கே வேண்டாம், கண்ணை மூடிக்கொண்டு, ஷேடேல்ட் காஸ்டுக்கு இவ்வளவு, பாக்வாடுக்கு இவ்வளவு, மற்றவர்களுக்கு இவ்வளவு என்று மார்க்குப்படி ஸ்தானங்களைக் கொடுத்துத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். உறுப்பினர்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்றால், அப்படிப் பட்ட கருத்தைத் தெரிவித்தால், அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் பரிசீலித்துப் பார்க்கலாம். இம்மாதிரிப் புகார்கள் வருகின்றன என்பதால் சொல்லுகிறேன். அதை வருகிற புதிய மந்திரிசபை யோசிக்கலாம். இனி வரப் போகின்ற, அடுத்த ஆண்டில் புதிதாக அமைகின்ற மந்திரி சபை சிந்தித்து செய்யலாம்.

மற்றொன்று, சட்டக் கல்லூரியைப் பொறுத்தது. அதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் கூறினார்கள். “சுவ்னிங் கிளாஸ்” பற்றியும் சொன்னார்கள். அது இந்த ஆண்டில்தான் புதிதாக ஆரம்பிக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. 100 பேர்கள்

5th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

எடுப்பது என்று முதலில் தீர்மானிக்கப் பட்டது. இது உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களுக்காக, ஏற்கனவே எம்ப்ளாய்மெண்டில் இருப்பவர்களுக்கு என்று ஆரம்பிக்கப் பட்டது. உத்தியோகம் இல்லாமல் இருப்பவர்கள் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்க வேண்டும். 100 பேர்கள் என்று முதலில் போட்டதை 200 பேர்களாகக் வேண்டும் என்று பின்னால் முடிவு செய்யப் பட்டது. மனுக்கள் ஏராளமாக வந்தன. ஒரு ஸ்தானத்தைக் காலியாக வைக்க வேண்டும் என்று ஹைக்கோர்ட் உத்தரவு போட்டிருந்தது. ஆக 199 ஸ்தானங்களுக்கு எடுக்கப்பட்டது. இதில் ஜாதி வாரியாக, வகுப்பு வாரியாக, தாழ்த்தப் பட்டோர், பிற்பட்டவர்கள் என்கிற விதி ஒன்றும் இல்லை. இருந்தாலும் கூட, ஹரிஜனங்களிலே 5 பேர்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட சுப்பிரமணியன் எடுக்கப்படவில்லை. நிலைமை இதுதான். அதிலே தவறுதல் நடந்துவிட்டதாகக் கூறுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நேற்றுப் பேசிய கனம் உறுப்பினர், திருவண்ணாமலையைச் சேர்ந்த திரு. ஷண்முகம் அவர்கள் ஏதோ ஹரிஜனங்களுக்கு—பூதமங்கலத்திலே—ஸ்டே கட்டவில்லை. வீடுகள் கட்டியதாகக் கணக்கு காட்டப்பட்டது, அடியோடு ஒன்றுமே இல்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இதோ ரிப்போர்ட் இருக்கிறது. அதைப் படித்து விடுகிறேன். டைம் ஆனால் கூடப் படிக்கிறேன்.

Twelve houses were sanctioned for the benefit of the Harijans of Bhoodamangalam village. On 6th July 1963 a sum of Rs. 9,000, being subsidy for the twelve houses, was placed at the disposal of the Block Development Officer, Thurinjapuram, for executing the work. Another sum of Rs. 2,400 was sanctioned as a loan on 7th November 1963 towards the share of contribution of beneficiaries at the rate of Rs. 200 each. The Block Development Officer, Thurinjapuram, entrusted the work to Sri Ranganatha Chettiar, the then President of Bhoodamangalam Panchayat. The Block Development Officer, Thurinjapuram, reported on 6th June 1965 that the work had been completed.

I inspected the housing colony to-day (4-8-1966) and enquired the beneficiaries. They have stated that all the twelve houses were constructed and handed over to them in the year 1961. The statement obtained from them is enclosed.

பெர்ஸனல் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்து அதிகாரி கொடுத்திருக்கும் ரிப்போர்ட் இது. அதன் கீழே இன்ஸ்பெக்ஷன் நோட்டீஸ் இருக்கிறது. அதன் பிறகு லே-அவுட் இதெல்லாம் இருக்கின்றன. பேர் போட்ட ஸ்டேட்மென்ட்ஸ் இருக்கின்றன. “1964-ம் வருடத்தில் இந்த 12 வீடுகளையும் கட்டி எங்களுக்கு ஒப்படைத் தார்கள். கீழ்க் கண்ட 12 நபர்களுக்கு 12 வீடுகளும் ஒப்புவிக்கப் பட்டன” என்று எழுதிக் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கப் புறம் ப்ளான் இவையெல்லாம் இருக்கின்றது. நேற்று கனம்



[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1966]

கக்கன் அவர்கள் விசாரித்து கொடுக்கச் சொன்னது இது. இதுதான் எங்களிடம் இருக்கும் தகவல். (குறுக்கீடு) நேற்று இருந்தது; இன்றைக்கு இருக்குமோ என்னவோ தெரியாது!

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கருணாநிதி அருணாசலம் என்கிற ஒருவரை மருத்துவ கல்லூரியில், இண்டர்வ்யூ பெறுவதற்கு தகுதியான மார்க்குகள் இன்றி, குறைந்த மார்க்கே வாங்கியிருந்தாலும், அவருக்கு இண்டர்வ்யூ கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது சம்மந்தமான ரிப்போர்ட்டையும் படிக்கிறேன்:

N. Arunachalam belongs to Ramanathapuram District. He has secured more than the minimum required. He has obtained B plus and C plus in the relevant subjects. He was interviewed by the Committee and selected on merits.

SRI K. A. MATHIALAGAN : How many attempts ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : 'அட்டெம்ட்ஸ்'-ஐப் பார்ப்பதில்லை.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : 'பாக்வர்டா' அல்லது பார்வர்டா?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : செட்டியார், நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : செட்டியாரெல்லாம் ஃபார்வர்டா? எப்படியானாலும், விதிப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அவர் விதிப்படியா? (சிரிப்பு)

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அனுசரிக்கப் பட்டுவருகிற விதிப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

மற்றொரு குற்றச் சாட்டு, தமிழ்ந் பேராசிரியராக கவர்ன்மென்ட் ஆர்ட்ஸ் காலேஜில் திரு. முத்துக்கண்ணப்பரை நியமித்தது பற்றியது. அவர் யுனிவர்சிட்டியிலே எம்.ஏ. படித்தவர்; தமிழில் ரிஸர்ச்சும் செய்திருக்கிறார். முன்னே ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறார்; ஆராய்ச்சியும் செய்திருக்கிறார். யுனிவர்சிட்டி ஸ்காலராக ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டு, ஸ்காலராக இருந்திருக்கிறார். விதிப்படி, ஒரு வருஷ கான்டிடராக்டில் அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். வேண்டியவர்கள் என்று ஒன்றும் இல்லை. விதிக்கு முானை ஒன்றும் செய்யவில்லை. கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்கிறார்கள். அப்படி முன்னால் இருந்தார். அவரும் மோஸ்ட்-பாக்வர்ட் கம்ப்யூனிட்யைச் சேர்ந்தவர். (குறுக்கீடு : காங்கிரஸ் ஈரார் அவர்) அப்படியில்லை. கதர் அணிந்து கொள்கிறார். தமிழிலே ஆசிரியராக இருந்து, கதர் கட்டிக் கொள்கிறார் என்று...

திரு. மு. கருணாநிதி : கல்லூரிகளில் அரசியல் நுழையக் கூடாது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் கொள்கையாக வைத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இப்பவும் காங்கிரஸ் உறுப்பினராக இருக்கும் ஒருவரைப் ப்ரொபசராக நியமித்திருப்பது ஏன்?

5th August 1966]

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** கல்லூரிகளில் அரசியல் நுழைக்கப்பாது என்று வற்புறுத்துகிறேன், கண்டிப்பாகச் சொல்கிறேன். அவர் காங்கிரஸில் முன்னே இருந்திருக்கலாம். இப்பொழுது காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் இல்லை. இப்பொழுது சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர். ஆகவே, அரசியல் கட்சியில் அங்கத்தினராக இருக்க முடியாது. அது எந்த அரசியலாக இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸ் ஆனாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆனாலும் சரி, எந்த ஸ்தாபனத்திலும் யாரும் அங்கம் வகிக்க முடியாது. தவறுதல் நடந்திருந்தால், அது யாராக இருந்தாலும் சரி, நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

**புதிதாக** ஒரு குற்றச்சாட்டு, நிலைமையை உணர்ந்து கொள்ளாமல் சொன்னார்கள். கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைவர் அவர்களும் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஏதோ எனக்கு அதிகாரம் போதாது என்றும், எனக்கு மேலும் அதிகாரம் வேண்டும் என்றும் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டதாகச் சொன்னார்கள். அதிகாரத்தை வைத்து யாரையும் தண்டிக்கவேண்டும் என்பதல்ல. மக்களைப் பாதுகாப்பதற்குத்தான் அதிகாரம் கேட்பது. எந்தச் சட்டமாக இருந்தாலும், குற்றம் செய்பவர்கள் குறைவாகத்தான் இருப்பார்கள்; குற்றம் செய்யாதவர்கள்தான் அதிகமாக இருப்பார்கள். குற்றம் செய்பவர்கள் ஒருவர் இருவர் இருந்தாலும், அதைத் தவிர்க்கவேண்டும். அதற்காகச் சட்டம் வேண்டும். ஒருவர் இருவர்தானே என்று சட்டம் செய்யாவிட்டால், குற்றத்தைத் தடுக்க முடியாமற்போய்விடும்; அவர்களுக்குத் தண்டனை அளிக்க முடியாமற்போய்விடும். அதனால், மேலும் மேலும் குற்றம் பரவக்கூடும். குற்றம் பரவாமல் தடுப்பதற்காகத்தான் சட்டம் செய்யப்படுகிறது. இதுதான் சட்டத் திணுடைய தத்துவம்.

சிறிலில் சம்பவங்களை நாம் நம் மாநிலத்திலும் பார்த்திருக்கிறோம். மற்ற மாநிலங்களிலும் பார்த்திருக்கிறோம். திடீரென்று கொந்தளிப்பு ஏற்படுகிறது; பலாத்காரம் ஏற்படுகிறது; குழப்பம் ஏற்படுகிறது; மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அம்மாதிரி சம்பவங்கள் இந்த மாநிலத்திலே நடந்தன. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்தன. அம்மாதிரி சமயங்களில் மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அதுதான் அரசாங்கத்தின் முக்கியமான கடமை. அந்த வகையிலே தான் சில சம்பவங்களை எவ்வாறு தவிர்ப்பது என்ற வகையிலே தான் நாம் ஆராய்கிறோம்; சட்டம் செய்கிறோம். இருக்கிற சட்டம் போதாது என்றால், புதிதாகச் சட்டம் செய்கிறோம்; அல்லது இருக்கும் சட்டத்திலே மாற்றம் செய்கின்றோம்.

பாதுகாப்புச் சட்டம் இருந்தாலும், அதை தேசப் பாதுகாப்புக்கு மட்டும் பிரயோகிக்கவேண்டுமே தவிர, எங்கெங்கே நேருக்கடி ஏற்படுகிறதோ அங்கே மட்டும் பிரயோகிக்கவேண்டுமே தவிர, மற்ற இடங்களில் பிரயோகிக்க வேண்டாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. மாநில அரசாங்கங்கள் எல்லாம் அதை ஏற்றுக் கொண்டன. ஏற்றுக்கொண்ட அந்த நிலையில், ஒரு விபரீதமான



[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1966]

சம்பவம், மக்களைப் பெரிதும் பாதிக்கக்கூடிய சம்பவம் ஏற்பட்டது என்றால், அதைத் தவிர்ப்பதற்குச் சட்டம் இருக்கிறதா? சட்டம் இல்லை என்றால், என்ன செய்வது? தவறான முறையில் அடக்கு முறையை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தவும் கூடாது. யார் தவறான முறையில் குழப்பங்களை ஏற்படுத்துகிறார்களோ, யார் விபரீதங்களை ஏற்படுத்துகிறார்களோ, அவர்கள் மீது மட்டும் நாம் தவிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; தண்டனைக்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு என்ன சட்டம் இருக்கிறது என்று பார்க்கிறோம். அப்படிப் பார்க்கும்போது, இப்பொழுது இருக்கும் சட்டங்கள் பொதுமா என்று யோசிக்கின்றோம். கனம் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்ட “பப்ளிக் ஸெக்யூரிடி” சட்டம் என்பது மூன்று நான்கு மாநிலங்களில் இன்றைக்கு அமலில் இருக்கிறது. மேற்கு வங்காளத்தில் “Goondas Act” என்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றத் தயாராயில்லை. பப்ளிக் ஸெக்யூரிடி சட்டத்தை மத்திய அரசாங்கமே செய்யாட்டும் என்று நான் நாங்கள் சொன்னோம். இந்தச் சட்டத்தைச் செய்வதற்கு அவசியம் இருக்கிறது. சிற்சில இடங்களில் வேண்டியிருக்கும். அடக்கு முறையைப் பிரயோகிக்காமல், டிஃபென்ஸ் ஆஃப் இந்தியா சட்டத்திற்கு அவசியம் இல்லாமல், இதைச் சமாளிக்கவேண்டும் என்றால், மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றால் இந்தச் சட்டத்திற்கு அவசியம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் சில மாநிலங்களில் இருக்கிறது. இந்தியா பூராவுக்கும் பொருந்தும் வகையில், இந்தச் சட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் பார்லிமென்டில் கொண்டுவந்தால் நலம் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், இப்பொழுது பார்லிமென்டில் அதிக வேலை இருக்கிறது, மாநிலங்களே அந்தச் சட்டத்தைச் செய்து விடலாம், எந்த எந்த மாநிலத்தில் அந்தச் சட்டம் இல்லையோ அந்த மாநிலங்கள் அந்தச் சட்டத்தைச் செய்துவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். இதுதான் இன்றைக்கு உள்ள நிலைமை; வேறு ஒன்றும் இல்லை. பத்திரிகையில் எதோ வந்ததை வைத்துக் கொண்டு, எங்கு அதிகாரம் போதவில்லை, மேலும் அதிகாரம் வேண்டும், எதேச்சாதிகாரம் வேண்டும் என்று நான் கேட்பதாக எதிர்க்கட்சியினர் எதேதோ பேசலாம். ஆனால், நிலைமை இதுதான். இது ஒன்றும் அப்படிப் பிரமாதம் இல்லை. நான் ஒன்றும் தவறாகச் செய்துவிடமாட்டேன். அதிகாரப் பித்துக் கொண்டு, அதிகாரத்தைப் பெற நான் வகை தேடவில்லை. நான் எது செய்வதாக இருந்தாலும், மக்களின் நலன்களையொட்டித்தான் கவனம் செலுத்துவேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் சோஷலிஸ்டிக் கட்சித் தலைவர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். “இங்கே அரிசி இல்லை, அதனால் பஞ்சம் வரும், பட்டினி வரும், பட்டினிச் சாவு வரும்” என்று வசை புரணம் மாதுரி பாடிவிட்டுப் போய்விட்டார். அப்படி ஒன்றும் இல்லை. அந்நகெல்லாம் ஒன்றும் இடம் இல்லை. அரிசி இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டிலே நமக்கு உரிய மழை இல்லை. கமிட்டியாட்டிலே 60 சத

5th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஸ்திரீதம் தான் மழை பெய்தது. உண்மையிலேயே ஒரு விபரீதமான நிலைதான் இருந்தது. நாற்பது சத விகிதம் மழை குறைந்தது, சென்ற ஆண்டில், மொத்தமாகப் பார்த்தால், சில இடங்களில் அடியோடு மழை இல்லை. அப்படிப்பட்ட சில இடங்களில் நிவாரண வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. மூலத்தில் புத்தூரில் அத்தகைய நிவாரண வேலைகள் தொடர்ந்து செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். இன்னும் மழை பெய்யவில்லை. எப்படியோ விவசாயிகள் சீரிய வகையில் ஒத்துழைத்தார்கள். இருக்கும் தண்ணீர் அவ்வளவையும் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். அவர்களிடத்தில் உயர்ந்த பண்பாடும் ஊக்கமும் கட்டுப்பாடும் இருக்கின்றன. அதைக்குறித்து நான் பெருமைப்படுகிறேன். அதற்காக விவசாயிகளை நான் பாராட்டுகின்றேன். எப்படியோ கஷ்டப்பட்டு விவசாயம் செய்கிறார்கள். விவசாயம் செய்வது அத்தனையையும் கொள்முதல் செய்வதில்லை, ஓரளவுதான் கொள்முதல் செய்கிறோம். இருபது சத விகிதம் அளவிற்குத்தான் கொள்முதல் செய்கிறோம். மற்றதெல்லாம் தானே நடமாட்டும் என்று விட்டுவிடுகிறோம். 'ஹோல்ஸேல் கண்ட்ரோல்' கிடையாது. "மார்க்கெடபிள் ஸர்ப்பளை" த்தான் கொள்முதல் செய்கிறோம். விவசாயிகள் எவ்வளவு விற்கக்கூடுமோ அதைத்தான் கொள்முதல் செய்கிறோம். அதிலே ஒரு கண்டிப்பு இருக்கிறது, மக்களுக்குத் தொல்லை ஏற்படுகிறது என்று உறுப்பினர்கள் சிலர் நினைத்துக் குறிப்பிட்டார்கள். தொல்லை ஒன்றும் இல்லை. நியாயமான விலைக்கு மேல் விற்கக் கூடாது; அப்படி விற்பனை குற்றம். அந்த விலைக்கு எங்களிடம் கொடுங்கள் என்றுதான் சொல்லுகிறோம். சில மாவட்டங்களில் தேவைக்கு மேல் உற்பத்தி ஆகிறது. அதை எல்லோருக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையில் கொள்முதல் சீராக நடக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் டார்ஜெட்டில் 90 சத விகிதத்திற்கு மேல் கொள்முதல் ஆகிறது. வேறு மாநிலங்களை நான் குறிப்பிட்டவிரும்பவில்லையென்றாலும், வேறு மாநிலங்களில் அம்மாதிரி நடந்தது என்று சொல்லுவதற்கில்லை. கேரளத்தில் அம்மாதிரி நடக்கவில்லை. இங்கே அதிகமாக ஆகிற அளவிற்கு அங்கே "ப்ரொக்யூர்மென்ட்" ஆகவில்லை. இங்கே நாம் சீரிய முறையில் "ப்ரொக்யூர்மென்ட்" செய்தோம். இதில் எல்லோருக்கும் ஒரு 'டிஸிப்ளின்' இருக்கவேண்டும் என்று நான் நான் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். நமக்கு மிச்சம் இருக்கிறது என்றால், அதைக் கொடுக்கத்தான் வேண்டும். குறுவையில் ஒரு லட்சம் டன் கொடுத்தோம். (திரு. மீ. கஸியாண சுந்தரம்: அவர்கள் சொல்வது வேறு) பாலக்காட்டிலிருந்து கோயமுத்தூருக்கு வருகிறது என்று அவர்கள் சொல்வதென்றால், கன்னியாகுமரியிலிருந்து திருவனந்தபுரத்திற்குப் போகிறது என்று அங்குள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பெரிய அணைக் கட்டிலே கூட, லீக்கேஜைப் பார்க்கலாம். நல்ல ஸ்லாபிஸ் போட்டிருந்தாலும் தண்ணீர் 'லீக்' ஆகிக்கொண்டிருக்கும். அதனால் அந்த அணைக்கட்டே உடைந்துபோய்விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. அது ஒரு பெரிய 'லீக்கேஜ்' என்று சொல்ல முடியாது. டன்னலில் கூட லீக்கேஜ் இருக்கும் அம்மாதிரித்தான் உணவுத் தானியத்தைப் பொறுத்தும் அங்கும் இங்கும் கொஞ்சம்



[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1966]

லீக்கேஜ் இருக்கும். பெரிய 'ஹோர்டிங்' 'ஸ்டக்ஸிங்' இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. தப்புப் பண்ணுகிறவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இல்லை. கனம் உறுப்பினர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் சொல்லும்போது, ஏதோ ஓரிடத்தில் செய்கிறார்கள், இன்னொரு இடத்தில் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படியெல்லாம் சொல்லிவிடலாம் ஆனால், இங்கிருக்கும் தகவல் வேறு. யார் யார் தவறுதல் செய்கிறார்கள், யார் யார் ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு விதிக்கு விரோதமாகத் தானியங்களை எடுத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்களோ, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம். அதற்கென்று தனிப் போலீஸ் பிரிவு இருக்கிறது. Anti-smuggling squad இருக்கிறது அவர்கள் கம்பா இல்லை. ஒவ்வொன்றும் பத்திரிகையில் வராது. பத்திரிகையில் போட்டோவரும் அளவிற்கு இந்த மாநிலத்தில் பெரிய புள்ளிகள் இல்லை. இல்லாத புள்ளியை இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? பஞ்சாபில் போட்டோ வந்தது. இங்கே போட்டோ ஒன்றும் இல்லையே என்று சொல்லமுடியாது, அங்கு நிலைமை வேறு. பஞ்சாபை நான் குறை சொல்ல மாட்டேன். இந்த மாநிலத்தில் அத்தகைய பெரிய புள்ளி இருந்தால், அவர்கள் மீது நமக்கு தாட்சண்யம் ஒன்றும் இல்லை. யாராபிருந்தாலும் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளத் தயங்கமாட்டோம். பஞ்சாபில் இப்பொழுது இருக்கும் கவர்னர் அங்கே என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறாரோ, அதே நடவடிக்கையை நானும் இங்கே எடுத்துக்கொள்ளத் தயார்தான். அதற்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. தாட்சண்யம் இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு தான் வருகிறோம். இந்த மாநிலத்தில் அதிகமாக 'ஹோர்டிங்' இருக்கிறது, 'ஸ்டக்ஸிங்' இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் துணைத் தலைவர் அவர்கள், மாயவரம் பிரச்சனையைப்பற்றிக் குற்றம்செய்து அங்கே அரிசி கொஞ்சம் கொஞ்சம்தான் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நிலைமை என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். காவிரியில் தண்ணீர் வரவில்லை. ஜூன் 10-ந் தேதியிலிருந்து திறக்கவில்லை. ஜூலை 20-ந் தேதிக்கு மேலேதானே திறந்தோம்? ஒரு மாதம் தண்ணீர் இல்லையென்றால், குறுவை என்ன ஆகுமோ என்று விவசாயிகளுக்கு ஒரு அச்சம் ஏற்பட்டது. ஆகையால், இருப்பதைப் பூட்டி வைத்துவிட்டார்கள். அதனால் அரிசி வெளியிலே வரவில்லை. எங்கெங்கு அவசியம் இருக்கிறதோ அங்கு கொடுக்கிறோம். கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் மூலமாகக் கொடுக்கிறோம். "ஸ்டாசுடரி ரேஷனிங்" சென்னையிலும் கோயமுத்தூரிலும் இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் "இன்ஸ்பார்மல் ரேஷனிங்"-இல் கொடுக்கிறோம். நீலகிரி, கன்னியாகுமரி, கோயமுத்தூர் போன்ற மாவட்டங்களில் பரிபூரணமாகக் கொடுக்கிறோம். இராமநாத புரத்தில் அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம்; கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அம்மாதிரி மாயவரத்திலும் கட்டுப்பாடு வந்தது அப்படிக்கொடுக்கிற போது கொஞ்சம் அரிசி குறைந்திருக்கலாம், பற்றாக்குறை வந்துவிட்டது என்பது இல்லை.

5th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

விவசாயிகள் கவலையோடு, மிகுந்த அச்சமையோடு விவசாயம் செய்கிறார்கள். முக்கியமாக, தஞ்சை, சிதம்பரம், திருச்சிராப்பள்ளி யிலுள்ள விவசாயிகள், காவிரி டெல்டா ஏரியாவில் உள்ள விவசாயிகள், காவிரியை எதிர்பார்த்து விவசாயம் செய்கிறவர்கள். குறுவை சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள் ஏ.டி.டி. 27 ரகத்தை விளைவிக்கிறார்கள். ஏ.டி.டி. 27 நல்ல ரகம். அதிகமாக உற்பத்தி ஆகக்கூடியது. நேற்றுமலை ஒரு கிராமத்திற்குப் போய்ப் பார்த்தேன். இங்கிருந்து இருபது மைலுக்கு அப்பாலுள்ள ஒரு கிராமத்திற்கு விவசாயிகள் பெருமையோடு என்னை அழைத்துக் கொண்டு போய்க் காண்பித்தார்கள். இன்னும் பத்து நாட்களில் ஏ.டி.டி. 27 ரக நெற்பயிர் அறுவடைக்கு வரும். நன்றாக விளைந்து வந்திருக்கிறது. முன்பு இருபது வந்தது இப்பொழுது முப்பது வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். செங்கற்பட்டு விவசாயிகள் அவ்வாறு செய்திருக்கிறார்கள். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டம் ஒன்றும் இல்லை. மின்சார சக்தியையும் கிணற்றையும் வைத்துக் கொண்டு பயிரிடுகிறார்கள். அவர்கள் பெருமையோடு என்னை அழைத்துக்கொண்டுபோய்க் காட்டினார்கள். ஏ.டி.டி. 27 என்னும் நெல் ரகம் மிகச் சிறந்தது. ஆந்திராவில்கூட இந்த ரகத்தை விரும்பி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பாமாளிலும் கேட்கிறார்கள். இதை நம்முடைய விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்த முன்வந்திருக்கிறார்கள்.

இரண்டு லட்சம் ஏக்கராவில் குறுவை ஏ.டி.டி. 27 போடுவது என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. மற்ற உதவிகள் எல்லாம் அளிக் கப்பட்டு வந்தன. தண்ணீர் வரவில்லை. விவசாயிகளுக்கும் கவலை ஏற்பட்டது. நமக்கும் கவலை ஏற்பட்டது. போனமாதம் 31-ம் தேதிதான் மேட்டூர் டாம் திறந்துவிடப்பட்டது. இப்போது விவசாயிகள் எல்லாம் குறுவை சாகுபடி செய்ய முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஏ.டி.டி. 27 சாகுபடி செய்ய முன் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நம்பிக்கையோடும் இருக்கிறார்கள்.

இப்படி திடீரென்று நீர்ப்பாசன வசதிகள் பாதிக்கப்படுகின்ற போது இனி நாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்பது ஒரு பிரச்சனை. குறுகிய காலத்தில் நீர்ப்பாசன திட்டம் ஒன்றை வகுத்தாக வேண்டும். ஆகவேதான் “க்ராஷ் ப்ரோக்ராம்” என்று தயாரித்திருக்கிறோம். அமோக விளைச்சல் திட்டம் என்ற அடிப்படையில் சாகுபடிக்கு வேண்டிய விதை, அதற்கு வேண்டிய உரம், பூச்சி மருந்து, கடன் வசதிகள் இவைகள் எல்லாம் எப்படிக்கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றனவோ அதேமாதிரி சிக்கிரத்தில் நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கும் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. இந்த வகையில் கிணறுகள் தான் கைகண்ட பலனை நமக்கு உடனடியாக அளிக்கின்றன. விவசாயத்திற்குப் போதுமான கிணறுகளை அமைக்க நாம் முயற்சி செய்கிறோம். இதற்கு மத்திய அரசாங்கமும் ஓரளவு உதவி அளித்தார்கள். அந்தப் பணத்தைப் பகிர்ந்து மாவட்டங்களுக்குக் கொடுத்தோம். மேலும் பணம் வேண்டும், அது போதாது என்று கலெக்டர்கள் கோரினார்கள். நாம் நம்முடைய அங்கீகரிக்கப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இருந்து, நாம் போட்டுள்ள திட்டங்கள் எல்லாம் முக்கியமானவைகள்தான், இருந்தும் சில சில திட்டங்களின்



[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1966]

மொத்தத்தொகையைக் குறைத்து, ஐந்து லட்சம், பத்து லட்சம் என்பதாக இரண்டு கோடி மிச்சப்படுத்தி, அதை மீண்டும் கலெக்டர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்திருக்கிறோம். அதோடு மத்திய அரசாங்கமும் இந்தத் திட்டத்தை நாம் நல்லமுறையில் செயலாற்றுவதற்குக் கணிசமான அளவு உதவி செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

நம்முடைய திட்டங்களினால் கணிசமான அளவு உற்பத்தி பெருகிக்கொண்டுதான் வருகின்றது. பெருகவில்லை, அப்படியே இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. 1951-52-இல் இருந்து 1965 வரைக்கும் பார்த்தால் 19 லட்சம் டன் உணவு தானியம் பெருகி இருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் துவக்கப்படுகிறபோது நமக்குப் பற்றாக்குறை தான் இருந்தது. ஆனால் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். மேலும் நிறைவேற்றப் பார்க்கிறோம். இயற்கை தவறினாலும், பருவ மழை தவறினாலும் அதை எல்லாம் நாம் சமாளித்து வருகிறோம் என்றால் அதற்குக் காரணம் நம்முடைய திட்டங்களினால் ஓரளவு நம் நாட்டிலேயே உற்பத்தி பெருகியிருப்பதுதான். விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதோடு கூட, விவசாய மக்களுடைய பொருளாதார நிலையையும் உயர்த்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் தக்க கவனம் செலுத்தி செயல்பட்டுக்கொண்டுதான் வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் விலைவாசியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். விலை வாசி உயர்வைத் தடுக்க இந்த அரசாங்கம் போதுமான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பது ஒரு குற்றச் சாட்டாகும். விலைவாசி உயர்வு தொடர்ந்து இருந்து வருகிற பிரச்சனை. குற்றச் சாட்டும் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. அரசாங்கமும் தொடர்ந்து நிலைமையை விளக்கிக்கொண்டுதான் வருகிறது. அரசாங்கம் சும்மா இல்லை.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னே “ப்ளானிங் கமிஷன்” நிபுணர்கள் குழு கூடி விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்தார்கள். முடிவில் விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு அந்த நிபுணர்கள் பல காரணங்களை எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஒரு காரணம், இரண்டு காரணம் மாட்டும் அல்ல. விலைவாசி உயர்வுக்குப் பற்றாக்குறை மட்டும் காரணம் அல்ல. Inflation வருமான உயர்வு, மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி உயர்வு ஆகிய எல்லாமாகச் சேர்ந்து விலைவாசி உயர்வை ஏற்படுத்துகின்றன.

நான் ஏதோ சம்பிரதாயத்திற்காகச் சொல்கிறேன், ஆறுதலுக் காகச் சொல்கிறேன் என்று நினைக்கக் கூடாது. உலகத்தில் உள்ள பலநாடுகளில் இந்த விலைவாசி உயர்வுப் பிரச்சனை இருக்கின்றது. சில நாட்களுக்கு முன்பு நான் அமெரிக்கப் பத்திரிகை ஒன்றைப் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். அந்தப் பத்திரிகையில் கூறப்பட்டு இருந்தது: ஒரு பக்கத்தில் அமெரிக்க நாட்டு விவசாய மக்கள் “தங்களுடைய கோதுமைக்குத் தகுந்த விலை உயர்வைக் கொடுக்க வில்லை” என்பதாக திரு. ஜான்சன் மீது குறை சொல்கிறார்கள். மற்றொரு பக்கத்தில் வாங்கிச் சாப்பிடுகிற மக்கள் கோதுமைக்கு விலையை ஏற்றிக்கொண்டு போவதாகக் குறை சொல்கிறார்கள்.

5th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஞாய நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட விலை உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. அங்கு கூட விலை ஏறிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. நான் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அங்கே போயிருந்தபோது, அந்த நாட்டில் நம்முடைய தூதரகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்னிடம் குறிப்பிட்டார்கள். 'ஓருமாதத்திற்கு முன் வேண்டிய சாமான்களுக்கு இன்டென்ட் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்டென்ட் கொடுத்த சாமான்கள்தான் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்கிறது. மற்றவற்றை எல்லாம் அதிக விலை கொடுத்தே வாங்குகிறோம்' என்று சொன்னார்கள். அங்கும் விலைவாசிகள் ஏறுகின்றன. தவிர்க்க முடியவில்லை. அதனால் விலையேற்றம் அப்படியே இருக்கட்டும் என்பது அல்ல. விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த இந்த அரசாங்கம் என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அவற்றை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. மொத்தத்தில் பார்த்தால், அத்தியாவசியப் பண்டங்களைப் பற்றி மட்டும் சொல்கிறேன், இன்றையதினம் மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள விலைகளோடு நம் மாநில விலைகளை ஒப்பிட்டு பார்த்தால், பாவாயில்லை என்றுதான் சொல்லத் தோன்றும். அதற்காக விலை ஏறவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது நம்முடைய மாநிலத்தில் அதிகமாக விலை ஏறவில்லை என்றுதான் சொல்வேன். இதுப்பற்றிய புள்ளிவிவரங்களையும் தெரிந்துகொள்வேண்டும். இதில் முக்கியமாக அரிசியைப் பொறுத்தவரையில் எட்டு லட்சம் டன் வாங்கி வைத்திருக்கிறோம். அரிசிக்கு நாம் நிர்ணயித்திருக்கிற விலையை விட சில இடங்களில் "ஒப்பன் மார்க்கெட்டில்" குறைவாக இருக்கிறது. காரணம் நாம் மார்க்கெட் பூராவும் வாங்கிவிடவில்லை. ஹோல்சேல் டிரேடைடாஷனலைச் செய்யவில்லை. மார்க்கெட்டிங் சரப்பிளசைத்தான் நாம் நிர்ணயித்துள்ள நியாயமான விலைக்குக் கொள்முதல் செய்து விநியோகித்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஸ்டாச்டரி ரேஷன் மதுரையிலும், சென்னையிலும் இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் எல்லாம் இன்ஃபோர்டஸ் ரேஷன்தான் இருக்கிறது.

அதன்காரணமாக நாம் கொள்முதல் செய்ததுபோக பாக்கியுள்ள தானியங்கள் ஒப்பன் மார்க்கெட்டுக்கு வருகின்றன. அதிலும்கூட ஒவ்வொரு இடத்திற்கு ஒவ்வொரு விலை இருக்கிறது. திருச்சியில் உள்ள விலையைக் காட்டிலும் கரூரில் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. காரணம் அங்கே பர்ச்சேசிங் பலர் இருக்கிறது. இங்குள்ள விலையைவிட புதுக்கோட்டையில் குறைவாக இருக்கிறது. புதுக்கோட்டையில் விலை குறைவாக இருக்கிறது என்றாக அந்தப் பகுதி அமைச்சரைக் குறை சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு) இருந்தாலும் எவ்வளவு தூரம் நாம் நம் கையில் உள்ள ஸ்டாக்கை வைத்து, ஒப்பன் மார்க்கெட்டில் விலை உயராமல் கட்டுப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்திவருகிறோம்.

இதேமாதிரியாக நம்முடைய நாட்டில் மற்ற புன்செய் தானியங்களிலும் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. மில்லெட், ராகி போன்றவற்றின் விலையையும் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். நம்முடைய தமிழ்



[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1966]

நாட்டிலும் மில்லெட் சாப்பிடுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாவது மட்டும் அல்ல, வேறு எந்த மாநிலங்களில் இருந்தாலும், குறிப்பாக மத்தியப் பிரதேசம், பஞ்சாப் அல்லது ராஜஸ்தான் முதலிய பிராந்தியங்களுக்கும் போய், மூலதனம் போட்டு வாங்கி விநியோகம் செய்துகொண்டு வருகிறோம். அந்த அளவுக்கு விலை ஓரளவு குறைந்திருக்கிறது. அதேமாதிரி, கடலை எண்ணெய், தேங்காய் எண்ணெய் நல்லெண்ணெய் ஆகியவற்றின் விலையும் ஏறிக் கொண்டு போவதைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறது. முன்பு கடலை ஏற்றுமதியாக்கிக்கொண்டிருந்தது. அதைக்கூட நிறுத்த ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம். பத்தாயிரம் டன் கடலை வாங்கி, அதை எண்ணெய் ஆக்கி விநியோகிக்கலாம். இதன் மூலம் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முயற்சி செய்யலாம். எல்லாரும் நம்மிடத்தில் தான் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்வதில்லை. அந்த மாதிரி கவனமும் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இது அல்லாமல் தொழிலாளர்களுக்கு “கன்ஸ்யூமர்ஸ் ஸ்டோர்ஸ்” என்று தனித்தனியாக ஆங்காங்கே வைக்கப்பட்டு வருகிறது. சென்ற வாரத்தில் டெல்லியில் நடந்த தொழிலாளர்கள் உகாநாட்டிலே கூறப்பட்டது, இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட்ஸ் வைத்துள்ள கன்ஸ்யூமர்ஸ் கோவாப்பரேடிவ் ஸ்டோர்கள் அகில இந்திய சராசரி 65 சத விகிதம்தான். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் மட்டும் 85 சத விகிதம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் கன்ஸ்யூமர்ஸ் ஸ்டோர்களில் மட்டும் மாதந்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு விற்பனை ஆகிறது. நான் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள், தொழிலதிபர்கள் ஆகியவர்களிடம் ‘நீங்கள் தொழிலாளர்கள் கன்ஸ்யூமர்ஸ் ஸ்டோர்களை இன்னும் விரிவாக்க வேண்டும், நாங்கள் இன்னும் உங்களுக்கு நியாயமான விலைக்குப் பொருள்கள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம்; நீங்கள் அவை நல்ல முறையில் இயங்கச் செய்ய வேண்டும்’ என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

அதேமாதிரி சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குச் சென்னை நகரத்தில் 6 கன்ஸ்யூமர்ஸ் ஸ்டோர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆறு போதாது. எந்த அளவுக்கு இதற்கு உபகாரம் அளிக்கக் கூடுமோ, வசதியைப் பெருக்கிக்கொடுக்கக் கூடுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்து வருகிறோம். இந்த கன்ஸ்யூமர்ஸ் சொசைடிகளுக்கு “சென்டிர்ல் பர்ச்சேசிங் மெஷினரி” வேண்டும். எந்தப் பருவத்தில், எந்த இடத்தில், எந்த எந்தச் சாமான்களை வாங்குவது மலிவாக இருக்கும் என்று பார்த்து வாங்கி இந்த சொசைடிகளுக்கு விநியோகிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. கன்ஸ்யூமர்ஸ் ஸ்டோர்களுக்கு ஒரு பெடரேஷன் இங்கே 31-ம் தேதி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறெல்லாம் பல நடவடிக்கைகள் எடுத்து, விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த நாம் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். ஜூலை 15-ம் தேதி சென்னை நகரத்தில் மாதர்களுக்கு சென்று பத்து “கன்ஸ்யூமர்ஸ் சொசைடி” அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாதர்களே இவற்றை நடத்த ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

5th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கிரூர்கள். இன்னும் பெரிய அளவில் வட சென்னையில் ஒன்றும், தென் சென்னையில் ஒன்றும் வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல் மத்திய அரசாங்கமும் உதவி செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. கோயம்பத்தூர், சேலம், மதுரை, திருச்சி போன்ற தலைநகரங்களில் வைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதோடு நிற்காமல், ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலும், ஒவ்வொரு தாலுகா தலைநகரிலும், ஒவ்வொரு பிளாக்கின் தலைநகரிலும் வைப்பது என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய திட்டம். அந்த வகையிலேதான் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். விலைவாசி ஏறுவதைக் கவனிக்காமல் இல்லை, ஏறட்டும் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை, ஏறட்டும் என்று செயலற்றவர்களாக இல்லை, கவனம் செலுத்தி ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது, இன்னும் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1-00  
p.m.

திரு. மதியழகன் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டுச் சொன்னார்கள். ஏதோ கேட்டதைச் சொன்னார்கள்; அதை அப்படியே டச் பண்ணிவிட்டு விட்டுவிட்டார்கள். “ஷுவார்ட்ஸ் கிரைப் வாட்டர்” பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரிஸ்ஸாவில் அது அடல்ட் ரேபெட் என்று தள்ளப்பட்டு விட்டது. ஆனால் இங்கே ஏதோ யாருக்கோ லாபம் ஏற்படுவதற்கு நாம் வைத்திருக்கிற மாதிரிச் சொன்னார்கள். நான் அதை விசாரித்துத்தான் சொல்கிறேன். ஒரிஸ்ஸாவிலே அதைப் பரிசோதனை செய்து பார்த்த நிபுணர்கள் அதில் அடல்ட் ரேஷன் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள், அதனால் அங்கே தள்ளப்பட்டது. ஆனால் இங்கே பரிசோதனை செய்து பார்த்த நிபுணர்கள் அடல்ட் ரேஷன் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இதில் தாட்சண்யம் ஏதுமில்லை. அப்படியிருந்தால், அடல்ட் ரேபெட்-ஆக இருந்தால் பார்த்துக்கொண்டிருக்கமாட்டோம். இன்னும் சொல்லப்போனால் அடல்ட் ரேஷன் செய்தவர்களிடது கடுமையான நடவடிக்கை நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். என்னென்றும் இது வாழ்க்கையைப்பற்றியது, ஆபத்தை ஏற்படுத்திவிடக்கூடாது என்பதாலே இதிலே தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திக்கொண்டு தான் வருகிறோம்.

கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி கனம் உறுப்பினர் சண்முகம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் எப்பொழுதும் இதைப்பற்றிச் சொல்லுவார்கள். ஏதாவது குற்றங்கள் இருந்தால் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம். காங்கிரஸ்காரர், கட்சிக்காரர் என்று யாரும் பார்ப்பது இல்லை; யாராக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறோம். கோர்ட்டுக்குக் கூடப் போகிறோம். கூட்டுறவு என்பது மக்களுடைய இயக்கம். விலைவாசி ஏறுகிறது என்றால் கூட்டுறவு இயக்கம் எவ்வளவு அதிகமாகப் பயன்படுகிறது என்று சொன்னேன். ஆகவே, இந்த இயக்கத்தில் “ஊழல்கள்”, “ஊழல்கள்” என்று அதிகமாக மிகைப்படுத்திச் சொன்னால் அதனால் அந்த இயக்கமே போய்விடும். எந்த இயக்கத்திலும் தவறுகள் இருக்கும். ஏதோ ஒரு பாங்கிலே



[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1966]

இரண்டு டைரக்டர்கள் போட்டதுபற்றிச் சொன்னார்கள். கூட்டுறவு பாலிட்டிக்ஸ் என்னைப் பொறுத்தமட்டில் அதிகமாகத் தெரியாது. எலெக்ஷன் என்று சொல்லி நாமினேஷன் தேதி எல்லாம் போட்டாகிவிட்டது. அதற்கு அப்புறம் இரண்டு டைரக்டர்கள் என்பதை ஒரு டைரக்டர் என்று ரிஜிஸ்திரார் ஆக்கினார். அது என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. நாமினேஷனுக்கு முன்னால் இரண்டு இருந்ததை அதற்குப் பிறகு ஒன்று என்று மாற்றினால் அது irregular. ஆகவே, இரண்டாகப் போடவேண்டும். இதுபற்றிப் பின்னால் வேண்டுமெனில் “ஆன்மெரிட்ஸ்” நீங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று ரிஜிஸ்திராருக்கு நான் தெரிவித்தேன். அதற்குப் பிறகு நான் இரண்டு ஆக்கப்பட்டது, வேறு ஒன்றுமில்லை.

பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் நான்காவது மெம்பர் ஏன் போட்டோம் என்று கேட்டார்கள். கனம் உறுப்பினர் திரு. கே. ஆர். சம்பந்தம் அவர்கள் ஒரு முதலியார் ஜாதிதாவைப் படித்தார். அவர்களுடைய ஜாதியில் கூட முதலியார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் இனத்தவரைச் சேர்ந்தவர்களில் கூட முதலியார்கள் இருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத் தலைவர் திரு. மாணிக்கவேலு அவர்களுடைய மாமனார் பரத்வாஜ முதலியார். ஆகவே, ஜாதி உணர்ச்சியை இப்படிப் பேசி அவர்கள்தான் கிளப்புகிறார்கள். நான் இதை வேடிக்கையாகத்தான் சொன்னேன். மோஸ்ட் பாக்வர்டிலேகூட ‘முதலியார்’ இருக்கிறது. அவர் மோஸ்ட் பாக்வர்டைப்பற்றியெல்லாம் பேசுகின்றார். என்னிடம் ஒருவர் சொன்னார். திரு. கே. ஆர். சம்பந்தம் அவர்களுடைய ஊரிலே ஒருவர் மோஸ்ட் பாக்வர்டு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் சம்பந்தம் என்ற பெயருடன் இருந்தார். அவரை, “நீ என் பெயரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய், ஓம்” என்று அவரைத் துரத்தியதாகச் சொன்னார்கள். ஜாதி அபிமானம் இருந்தால் அதுவே தப்பு; அப்படியிருக்கும்பொழுது ஜாதி வெறுப்பு அதை விடப் பெரிய தப்பு. நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், யாரும் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. முதலியார் என்பதற்கு வேறு ஒன்றுகூடச் சொல்வார்கள். அதை நான் இங்கே சொல்ல விரும்பவில்லை.

பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிலே நான்காவது அங்கத்தினரை ஏன் போட்டோம்? கார்ப்பரேஷன் போன்றவற்றின் வேலைகள் எல்லாம் இப்பொழுது சேர்ந்திருக்கிறது. வேலை அதிகமாகி விட்டது. எந்த அரசாங்கம் ஒரு ஹரிஜனை இம்மாதிரிக் கமிஷன் தலைமைப் பதவியில் இதற்குமுன் அமர்த்தியிருக்கிறது? அதற்கு ஒரு ஹரிஜனைப் போட்டிருக்கிறோம். அவர் சிறந்தவராக இருந்தார், நேர்மையானவராக இருந்தார், ஹரிஜனாக இருந்தார், ஆகையால் அவரைப் போட்டோம். ஒருவர் கத்தோலிக்: இன்னொருவர் Backward சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர், ஆக மூன்று பேர்களையும் நேர்மையானவர்கள் என்று போட்டோம். அது போதாது இன்னொருவர் வேண்டுமென்று போடப்பட்டது. சர்விலிலே இருப்பவராகப் பார்த்துப் போடலாம் என்று பார்த்தோம். அனுபவம், வயது இவற்றைப் பார்த்துத் தான் ரிஜிஸ்திரார் ஆஃப் கோவாப்பரேடிவ் சொஸைட்டிஸ் ஆக இருந்தவரைப் போட்டோம். காங்கிரஸ்காரர்களை ஏன்

5th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

போட்டிகள் என்று கேட்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு யோக்கியதை இல்லை என்று கருதுகிறார்களா? எப்படிப் போட்டாலும் தப்பாக இருக்கிறது. யாரோ ஒருவர், சிறந்தவர், முக்கியமானவர் ஐன் கம்ப்யூனிட்டி. அவரைப் போட்டால் தப்பா? திரு. முத்துக்கண்ணப்பன், இப்பொழுது காங்கிரஸில் இல்லை, அவரைப் போட்டது தப்பா? திரு. மோகன் குமார மங்கலம் இருக்கிறார்; அவரைப் போட்டால் அதுவும் தப்பா? யாரைப் போட்டாலும் தப்பா? திரு. மதியழகன்தான் எனக்கு guidance கொடுக்கவேண்டும். நமக்கு கட்சி என்பது இதில் கிடையாது. அட்வகேட் ஜெனரல் உத்தியோகத் திற்குப் போடுவது என்றால் அவருடைய நேர்மையிலே, திறமையிலே அரசாங்கத்திற்கு நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். இரண்டும் இருக்கிறதா என்று பார்த்துத்தான் போடுகிறோம். இந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற உயர்நீதிமன்றத்திலே மட்டுமல்ல, எங்கெங்கேயோ இருக்கின்ற உயர்நீதி மன்றங்கள் எல்லாம் இதைப் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால், கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்களுக்கு நான் போட்டது தப்பு. காரணம் அது நான் போட்டது என்றால் அவருக்கு தப்பு. அவருக்கு என்ன சமாதானம் சொன்னாலும் அவர் அதை ஏற்றுக்கொள்ளப் போவ தில்லை. இதைத் திரும்பத் திரும்பக் குற்றஞ்சாட்டிக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள்.

தொழில் ஸ்தாபனங்கள் மூடப்பட்டன, வேலையிழக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். நூல் தேக்கம், பருத்தி கிடைக்காதது, பவர் கட், துணி விலை போகமுடியாதது, கிரெடிட் ஸ்கூவிஸ், இவை போன்ற பல காரணங்களினால் 13 மில்கள் மூடப்பட்டன. இது பற்றி அதற்கு முன்னாலேயே கவனம் செலுத்தப்பட்டது. தொழிலாளர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசி, தொழிலதிபர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசி, இதற்காக ஒரு நிபுணர் கமிட்டி போட்டுக் கேட்டோம். கடன் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று சொன் னார்கள். நாங்கள் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை, பாங்கில் வேண்டுமானால் கடன்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம், எங்களிடம் பணம் இல்லை, பாங்கில் கடன்கொடுக்க கியாசண்டி கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னோம். தொழிலதிபர்களுக்கு ஏன் கடன் கொடுத் தீர்கள் என்று கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கேட்கலாம். அவர்கள்மீது என்ன அனுதாபம் என்று கேட்கலாம். சி.எஸ். அண்ட் பிள்யூ. மில்லைக்கூட மூடிவிட்டார்கள். ஏராள மாள பேர்கள் வேலையிழந்துவிட்டார்கள். வேறு யாராவது அதை நடத்துங்கள் என்றால், பாங்கில் பணம் இல்லை, ஆகையால் நடத்த யாரும் முன்வரவில்லை. நஷ்டம் வந்துவிடும் என்று போய்விட் டார்கள். கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சித் தொழிலாளர்கள்தான் என்னிடம் முதன் முதலில் இதை வந்து சொன்னார்கள். கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் வந்து என்னிடம் பேசு கிறார்கள். இந்த விஷயத்தைப்பற்றி அவர்கள்தான் முதலில் என்னிடம் வந்து சொன்னார்கள்.

அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஒரு யோசனையைச் சொன்னார்கள். எங்களுக்கு பிராவிடன்ட் பண்ட் சேர்த்திருக்கிறது. அதிலே 100 ரூபாயைக் கொடுக்கிறோம். அதை முதலாக வைத்துக்



[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1966]

கொள்ளுங்கள். பின்னால் அதை வாங்கிக் கொள்ளுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்தமாதிரி ஒத்துழைப்பைத் தொழிலாளர்கள் கொடுத்தார்கள். அவர்களிடமிருந்து 100 ரூபாய் வாங்கி, வேறு பங்குகளுக்கும் ஏற்பாடு செய்து அந்த மில் திறக்கப்பட்டது. அது இன்றைக்கு லாபகரமாக ஓடுகிறது. பதின்மூன்று மில்களில் 9 மில்களைத் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அவை ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. மீதியுள்ள நான்கு மில்களில் கூட, நிபுணர் கமிட்டி போய் ஏற்பாடு செய்து இரண்டு மில்கள் ஓடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற இரண்டைப் பொருத்த வரை கொஞ்சம் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. அதற்குக் கொஞ்சம் அதிகமான பணம் வேண்டும். அவற்றைப் பற்றியும் தொடர்ந்து லேபர் கமிஷனர் அவர்கள் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

மதுரையிலே நடந்த சம்பவம் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஏதோ சிறிய சம்பவம். அதற்காக எல்லாக் கட்சியும் சேர்ந்து யுனைடெட் கமிட்டி வைத்து 12,000 பேரிலே 8,000 பேரை வேலையிலிருந்து நிறுத்தி விட்டார்கள். என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்து எல்லோருடனும் கலந்து பேசி கடைசியில் ஒரு ஒப்பந்தம் வந்தது. அதற்கு எல்லாக் கட்சியினரும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். தொழிலாளர்களும், தொழிலதிபர்களும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். கூடுமானவரை லேபர் கமிஷன் என்ற இயந்திரம் சீராகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. என்னுடைய தலையீடு எப்போது வேண்டுமோ அப்போது நானும் தலையிட்டு பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்க முயலுகிறேன். பி. அண்டு சி. மில்லில் தகராறு வந்தது. ஒரு மாதிரி செட்டில் பண்ணினோம். சில சமயங்களில் தொழிற்சங்கங்களினிடையே உள்ள போட்டாப் போட்டியின் காரணமாக சங்கடங்கள் வருகிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. இதில் எல்லாம் அரசாங்கம் அப்போதைக்கப் போது கவனம் செலுத்திக் கொண்டுதான் வருகிறது.

சேலம் உருக்காலை ஆரம்பிப்பது பற்றிய பிரச்சனை பத்தாண்டு களுக்கு மேலாக அப்படியே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை நான் கொண்டு வருவது என்றால் எங்கிருந்து கொண்டு வருவது? ஜெர்மனியில் இருந்து கொண்டு வருவது? ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்சுக்கு வழி செய்து அப்படிக் கொண்டு வந்து விட முடியுமானால் கொண்டு வந்து விடலாம். டில்லியிலிருந்து கொண்டு வந்து விட முடியுமா? பம்பாயிலிருந்து கொண்டு வந்து விட முடியுமா? திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் ரொம்பப் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள். அதைப் பற்றிய விவரங்களை எல்லாம் பேசினார்கள். நெய்வேலி கரியையும், சேலம் 'ஓரை'யும் கொண்டு ஆரம்பிக்கப் பட வேண்டிய திட்டம். அதற்கு நிபுணத்துவம் வேண்டியிருக்கிறது. வெறுமனே ஆர்டர் போட்டு விட்டால் தொழிற்சாலை வந்து விட முடியாது.

“There shall be a Salem Steel Plant” என்று ஆர்டர் போட்டு விட்டால் போதுமா?

அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் கோசல்ராம் சொன்னது போல் அது லாபகரமாக இருக்கவேண்டும். கஷ்டம் வரக்கூடாது. பொக்காரோவில் இருந்து இப்போது புகார் வந்து

5th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக ஸ்பெஷல் ஆபீசர் போட்டோம். ஜெர்மனிக்கு அனுப்பினோம். தஸ்தார் கம்பெனியார் வந்து பார்த்தார்கள். ஜப்பானையும் கேட்டோம். இதை எவ்வளவு தூரம் செய்வது, எப்படிச் செய்வது என்பது தொடர்ந்து கவனத்தில் இருக்கிறதே தவிர, தவக்கம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் போட்டாப் போட்டி இருக்கிறது. தூத்துக்குடி யிலும் ஸ்டீல் பிளாண்ட் வைக்க இடம் இருந்தால், அவர்கள் சேலத்தில் எதற்கு, எங்கள் ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று எவ்வாறு சொல்வார்களோ அதே போன்று வைசாக்கிலே இதை வைக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நம்மைப் பொருத்தவரையாருக்குக் கொடுத்தாலும் எங்களுக்கும் கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறோம். நமக்கு யாரிடமும் போட்டி இல்லை. அவர்கள் கேட்பதைக் கொடுங்கள், எங்களுக்கும் கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறோம். இதைப் பற்றி நான் மத்திய அரசாங்கத்திடம் சொன்னேன். பிரதம மந்திரி அவர்களிடமும் சொன்னேன். இதைப் பொருத்து இப்போது புதிய கட்டம் பிறந்திருக்கிறது. பத்திரிகைகளில் பார்த்திருப்பீர்கள். இதைப் பற்றிப் பார்லிமெண்டில் கேள்வி கேட்டபோது 'நாங்கள் சிபாரிசு செய்து விட்டோம் பிளானிங் கமிஷனுக்கு' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அது ஒரு கட்டம். பிளானிங் கமிஷன் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி இன்னும் விரிவான முடிவு ஒன்றும் எடுக்கவில்லை. டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் பேசினார்கள். எவ்வளவு பணம் இருக்கிறது, "அடிஷனல் ரிசோர்சஸ்" தேவையா, சிறிய பிளானு, பெரிய பிளானு என்பதெல்லாம் இன்னும் முடிவு செய்யப் படாமலே இருக்கின்றன. இது அரிதமெய்க்தான். நான்கும் ஒன்றும் ஏழாருமே தவிர எட்டாகாது. சேலம் ஸ்டீல் பிளாண்ட் நிச்சயமாக வரும் என்றே சொல்கிறேன். அந்த நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

இன்னொரு சூற்றச்சாட்டு மொழியைப் பற்றியது. இந்தி மொழி பற்றிச் சட்டம் வரலாம் என்பது ஒன்று. அஃபிஷியல் லாங்வேஜ் சட்டப்படி சரியானபடி நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பது மற்றொன்று. அஃபிஷியல் லாங்வேஜைப் பொருத்தவரை முன்பே சட்டம் செய்திருக்கிறோம். சட்டப்படி வேகமாக நிறைவேற்றி வருகிறோம். பிரத்தியேகமாகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. சிரிய முறையில், தவறுதலுக்கு இடம் கொடுக்காத முறையில் வேகமாக நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம்.

யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வைப் பொருத்தவரை முன்பே சொன்னேன். நம்முடைய மெட்ராஸ் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வைப் பொருத்தவரை இப்போதே தமிழில் பேப்பர் இருக்கிறது. தமிழோடு கூட ஆங்கிலத்திலும் ஒரு பேப்பர் இருக்கும்—கம்பல்சரி பேப்பர். யு.பி.எஸ்.சி. தேர்வுகளைப் பொருத்தவரை நம்முடைய மாணவர்கள் தமிழில் படிக்கும்போது அங்கே ஆங்கிலத்தில் எழுத வேண்டுமென்றால் சிரமமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், இடைஞ்சல் ஏற்படும் என்ற காரணத்தால், 14 மொழிகளிலும் தேர்வு நடத்த வேண்டுமென்று முதன் முதலாகக் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள்தான் காரியக் கமிட்டி கூட்டத்தில் 'ஸீட்' கொடுத்தார்கள். அதைக் காரியக்



[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1966]

கமிட்டி ஏற்றுக் கொண்டது. அப்போது பிரதமராக இருந்தவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இப்போது இருக்கும் பிரதம மந்திரியவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அகில இந்திய சர்விககளுக்குப் போகக் கூடிய ஐ.ஏ.எஸ். போன்ற பரிட்சைகளை எழுத வேண்டுமானால் இந்தியும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் மெட்ராசிலேயே இருக்கலாம் என்றால் தமிழும் ஆங்கிலமும் மட்டும் படித்தால் போதுமானது. மற்றப்படி யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுகளுக்கும் தமிழில் எழுத வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு அதிலே ஆங்கிலமும் இருக்கும். அதிலே கம்பல்சரியாக ஒரு பேப்பர். கம்பல்ஷன் என்று சொன்னால் இதுதான் கம்பல்ஷன். யூனியன் சர்வீஸ் வேண்டாமென்று சொன்னால் கம்பல்ஷன் எதுவும் இல்லை. நமது காங்கிரஸ் தலைவர் சொன்னதைக் காரியக் கமிட்டி ஏற்றுக் கொண்டது. அரசாங்கமும் ஏற்றுக் கொண்டது. இதுதான் நிலைமை.

இப்போது சட்டம் செய்வதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதைப் பற்றி எவ்வளவோ முறை விளக்கியிருக்கிறேன். சட்டம் செய்வது என்பதுதான் பிரச்சினையா? இந்தியை அடியோடு புறக்கணிக்க முடியாது. நான் சொன்னதைப் பற்றித் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். முன்பே சொன்னேன். ஆங்கிலமும், இந்தியும் பிரதமராக இருக்கலாம் என்று சொன்னேன். ஆனால் அதை மற்ற மாநிலங்கள் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டாமா? எல்லோரும் சேர்ந்து கடைசியில் இந்தியைத் தாப்மொழியாகக் கொள்ளாதவர்கள் எவ்வளவு காலம் விரும்புகிறார்களோ—இப்போதுள்ள தீர்ப்புப்படி ஒவ்வொரு ஸ்டேட்டுக்கும் விட்டோ இருக்கிறது—அதுவரையில் இந்தியோடு கூட ஆங்கிலமும் இருக்கும். அதுதான் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிற கொள்கை. அதற்குத்தான் சட்டம் செய்ய வேண்டும். சட்டத்தைச் செய்ய ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பார்லிமெண்டில் அதைச் செய்வதற்கு எப்போதும் வரலாம். ஏன் தாமதம், அச்சட்டத்தைக் கட்சி செய்யவில்லையே என்று கேட்டால், இப்போது அது அமலுக்கு வந்திருந்தால் எப்படி நடக்குமோ அது தான் இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதில் மாறுதல் இருந்தால் அதற்கு இந்த அரசாங்கம் இடம் கொடுக்காது; மத்திய சர்க்காரும் அவ்வாறு செய்யாது. அச்சட்டத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு எவ்வாறு நடக்குமோ அதுதான் நடக்கிறது. அதை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில்தான் நடைபெறுகிறது. தேர்தல் பிரசாரத்திற்கென்றால் அது வேறு விஷயம். தமிழுக்கு ஆபத்து, இந்தி வந்து விட்டது, இந்தி திணிக்கப்படுகிறது என்று சொல்வது வேறு. மன்றத்தில் விவகாரம்தானே பேசுகிறோம். அந்தச் சட்டப்படிதான் நடக்கிறது. அச்சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது அவர்கள் சௌகரியம். அதனால் நமக்குப் பாதகம் இல்லை. இதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை. காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கையும் இதுதான். இதைத் தான் மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதைத்தான் பார்லிமெண்ட் சட்டமாக்கும். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ் நாட்டு மக்களின் நன்மையையொட்டி என்ன செய்யவேண்டுமோ அந்த வகையில்தான் இப்போது கவனம்

5th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதில் செய்யவேண்டியதை இந்த அரசாங்கம் செய்யத் தவறி விட்டது என்று சொல்வதற்கு கொஞ்சம் கூட இடமில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ் பயிற்சி மொழியானது பற்றிப் பலர் கருத்துக்கள் தெரிவித்தார்கள். இதற்கு முன்பெல்லாம் பட்டப்படிப்பிற்கு மட்டும் இருந்தது. முன்பு புகழுக வகுப்பில் ஆங்கிலத்தில்தான் படிப்பு. அது இரண்டும் கெட்டான்தனமாக இருந்தது. அங்கு படித்துவிட்டு அதுவும் புரிவதில்லை, பி.எ.-யிலும் போய் கஷ்டப்பட வேண்டும். சீராக நடத்தவேண்டுமென்று இந்த ஆண்டு இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் சொன்னேன். அவர்களும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். சர்க்கார் கல்லூரிகளில் மட்டுமல்ல, மற்றக் கல்லூரிகளிலும் புகழுக வகுப்பில் "Humanities" ஒரு வகுப்பு குறைந்த பட்சம் 80, 90 பேர்கள் தமிழில் இருக்கவேண்டுமென்று போட்டோம். போட்டது மட்டுமல்ல. முன்பெல்லாம் 2, 3, 10, 15 என்று கணக்கு கொடுப்பேன், கொடுத்திருக்கிறேன். இருக்கிற கணக்கைத் தான் கொடுக்கமுடியும். இப்போது 2,700 மாணவர்கள், 600 மாணவிகள் இன்று புகழுக வகுப்பில் தமிழைப் பாடமொழியாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் இந்த சர்க்கார் இதில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது, இதில் சீரிய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை யார் மறுக்கமுடியும்? எதிர்க்கட்சியினர் வேண்டுமானால் மறுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், மக்கள் இதை உணர்வார்கள். தமிழில் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் இதைப் புரிந்து கொள்வார்கள். இன்று உருப்படியான வகையில் இந்த அரசாங்கம் ஒரு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டது. இதுவரையில் இல்லாத ஒரு நடவடிக்கை. அந்த நடவடிக்கையின் பயனாக ஒரு ரூசி ஏற்பட்டிருக்கிறது. மருந்து கொடுப்பதற்குக் கூட கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தேனோடு கொடுத்துத்தானே பழகவேண்டும். பிறகு தானாகவே சாப்பிடுவார்கள். இன்று 2,700 மாணவர்கள், 600 மாணவிகள் புகழுக வகுப்பில் தமிழைப் பாடமொழியாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணரவேண்டும்.

பின்னர், நான்காவது திட்டத்தில் இந்த அரசாங்கம் உரியதைப் பெறுவதற்குத் தவறி விட்டது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறினார்கள். நான் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கமுடியும். அப்படிச் செய்தால் அது நமக்கே சங்கடத்தை விளைவிக்கும். இதை மற்ற மாநிலத்தவர் பார்த்தால், தமிழ் நாட்டுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்து விட்டார்கள், எங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லையே என்று சொல்வார்கள். யாராவது என்னிடம் வந்து கேட்டால் சொல்வதற்கு நான் தயாராயிருக்கிறேன். மற்ற மாநிலங்களைப் பார்க்கும்போது, மொத்த வருமானத்தில் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நமக்கு எவ்வளவு கிடைத்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் நமக்கு குறைவில்லை. "உவால்யுவேஷ்னிஸ்" ஏதாவது போய் விட்டதா என்றால் அப்படிப் போவதற்கு அவர்களே ஈடுசெய்து கொள்கிறார்கள். அதனால் விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த உவால்யுவேஷ்னிஸ் விஷயத்தில்



[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1966]

எனக்கும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று. டீவால்டுவேஷனுக்கு அவசியமா இல்லையா அல்லது அப்படிச் செய்வதா இல்லையா என்றால், செய்ததற்குப் பிறகு செய்வதா இல்லையா என்று என்ன பேச்சு? காங்கிரஸ் காரர்களிடமும் மந்திரிசபையிலும் இதற்கு முன்பே பல அபிப்பிராயங்கள் உண்டு. அதுதான் ஜனநாயகம். டீவால்டுவேஷன் வந்த பிறகு எப்படி நிலைமையைச் சமாளிப்பது என்று பார்க்கவேண்டும். அதை எந்த நோக்கத்தோடு செய்தார்கள் என்பதை விளக்குவது அரசாங்கத்தை நடத்துகிறவர்களின் பொறுப்பு. எதிர்க்கட்சியினர் வேண்டுமானால் வேறுவிதத்தில் பேசலாம். இதனால் ஊர் கெட்டு விட்டது என்று சொல்லலாம். அரசாங்கம் பல நிபுணர்களைக் கலந்துதான் டீவால்டுவேஷன் செய்தார்கள். அப்படிச் செய்திருக்கலாம், செய்யாமலிருக்கலாம். ஆனால் செய்ததற்குப் பிறகு எதிர்க்கட்சி எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசலாமே தவிர, நிலைமையை எப்படிச் சமாளிப்பது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் பிரச்சனை.

திரு. மு. கருணாநிதி: தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நான்ய மதிப்புக் குறைவு ஏற்பட்ட பிறகு அதுபற்றி பேசியிருக்கிறார்கள், இது புத்திசாலித்தனமாகாது என்று. அவர் எதிர்க்கட்சிக்காரரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதுதான் ஜனநாயகம் என்று சொன்னேன். அவர்களுக்குத் தெரிந்ததை அவர்கள் பேசலாம். அதை நான் குறை கூறவில்லை.

கனம் சுதந்திரா கட்சி உறுப்பினர் திரு. கரியமானிக்கம் அம்பலம் அவர்கள் ஆர்.டி.ஓ. மாற்றப்படாததைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிகாரிகளிடம் இவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது; அங்கத்தினர்கள் கூட எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. குறிப்பாக ஏதாவது தவறு இருந்தால் அதைச் சொல்ல அவர்கள் கடமைப்பட்டவர்கள்; நானும் அதைக் கேட்டு யாராகியிருந்தாலும் சரி, நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். குறிப்பாக ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரி மீது குறிப்பாக தவறு இருந்து சொன்னால் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். நான் சொன்னதைச் செய்யவில்லை, ஆகவே, மாற்று என்றால், ஏன் மாற்றவில்லை என்று கேட்கும்போது சந்தேகம் வருகிறது. குறிப்பாக ஏதாவது தவறு இருந்தால் சரி; நான் எதையும் யார் சொன்னாலும் விசாரிக்கிறேன். விசாரித்து மாற்றுவதற்கு வேண்டிய இடத்தில் மாற்றுகிறோம். இல்லாத இடத்தில் நிறுத்தி வைக்கிறோம். அது அவர்கள் சொன்னார்கள், இவர்கள் சொன்னார்கள் என்றில்லை; யார் சொன்னாலும் யார் சொல்லவில்லை என்றாலும் சரி. ஆனால், அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட அதிகாரி மீது அதிகமான அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நகரமன்றங்கள். வழக்கு கோர்ட்டில் இருக்கிறது. வழக்கு கோர்ட்டில் இருக்கிறது என்று சொன்ன பிறகும் பேசினார்கள். ஆனால் நான் அப்படிப் பேசமுடியாது. ஒன்றே

5th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த முனிசிபாலிட்டி என்ன வாயிற்று, இந்த முனிசிபாலிட்டி என்னவாயிற்று என்றால் எந்த முனிசிபாலிட்டியாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஒரு முனிசிபாலிட்டியில் தவறு நடந்தால் அதன்பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றால் அதற்கு யார் தலைவர், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அதற்குத் தலைவர், என்று பார்ப்பதில்லை. ஆனால் தி.மு.க. வரக இருந்தால் ஒன்றுமே செய்யக்கூடாது என்று சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. திருமதி அனந்த நாயகி அவர்கள் கூட என் மீது குற்றஞ்சாட்டினார்கள். எதிர்க்கட்சியினர் குற்றம்சாட்டுவது போதாது என்று அவரும் குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள். முதலிலே சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தைத்தான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது அவர்கள் குற்றம்சாட்டு. அதுதான் எங்கள் ஜனநாயகம். அதற்கும் சமாதானம் சொல்கிறேன். அந்தக் குற்றத்தையும் என் பேரில் சாட்ட முடியாது. நாம் எந்த நகரமன்றங்களின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதானாலும், அதற்குரிய நிலை ஏற்பட்டிருந்தால் எடுக்கிறோம். அதற்காக நாம் சட்டம் செய்திருக்கிறோம். இந்த மன்றமே அதற்கு அங்கிகாரம் கொடுத்திருக்கிறது. கட்சி ரீதியில் போவது என்றால் அவர்கள் சொன்னது சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் நான் கட்சி ரீதியில் போகவில்லை. அப்படிப் போயிருந்தால் அம்மையாரின் நிலையை ஒத்துக்கொண்டிருப்பேன். கட்சி ரீதியாகப் போயிருந்தால் முதலில் கார்ப்பரேஷனை எடுத்திருப்போம். ஆனால், கட்சி ரீதியாகப் போவது கிடையாது. என்கருத்தை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் நன்கு உணரக்கூடும்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் காரர் தலைவர்களாக இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களான ஏருமைப்பட்டி, சேட்பட்டி கலைக்கப்பட்டதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியினர் செய்தால் பாதுகாப்பு கூடாது, எதிர்க்கட்சி செய்தால் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்றால், நாங்கள் என்ன செய்தாலும் அதை நங்கள் பார்க்கக்கூடாது, இல்லாவிடில் கோர்ட்டுக்குப் போய்விடுகிறோம் என்றால் அது நியாயமில்லை. இன்று இத்தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை என்றால் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் மக்கள்தான் தீர்ப்பு கொடுக்கப் போகிறார்கள் பெப்ரவரியில். மக்கள் தீர்ப்பு எப்படியும் இருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்பில் எங்களுக்கு நம்பிக்கையிருக்கிறது. நீங்கள் என்ன சொன்னாலும், பத்திரிகைகளில் என்னதான் வந்தாலும் மக்கள் நிலைமையை நன்கு உணர்ந்து கொள்வார்கள். யாரிடம் நம்பிக்கை இருக்கிறது, எத்தகைய அரசாங்கம் வேண்டும், எந்தக் கட்சி வேண்டும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

கனம் சதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. அவர்கள் சொன்னக் கருத்துக்கள் பிற்போக்கான அபிப்பிராயமாக இருக்கிறது. 'என் ரயில்வேக்கு எலக்ட்ரிசிட்டியை கொடுக்கிறீர்கள்?' என்றால் இது என்ன முற்போக்கு கருத்தைக் காட்டுகிறது என்று தெரியவில்லை. மின்சாரம் வழங்குவதைப் பொறுத்தவரை, இவ்வளவு தட்டுவந்தும், "ஸ்டாகர்"



[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1966]

i-30  
p.m

தான் பண்ணினோமே தவிர யாருக்கும் மின்சாரத்தை குறைக்க வில்லை. மின்சாரத் தட்டு இருந்த எட்டு மாத காலத்திலும் யாருக்கும் குறைவில்லாமல் தான் பார்த்துக் கொண்டோம். சரில்வேயைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் நாம் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டும். 'நிலவரி' வைத்து ஓட்டுவது தானே? என்று கேட்டார்கள். 'கோல்-க்கு எங்கே போவது? முக்கியமாக 'கோல்'-ஐ நாம் மிச்சப்படுத்தவேண்டும். இங்கே 'கோல்' கிடையாது. மேலும், மேலும், மின்சார ரயிலைக் காண்டு வர வேண்டும் என்று நாம் பாடு பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். எனக்கு இருக்கின்ற அச்சம் என்ன வென்றால், அங்கே இருக்கின்றவர்கள், "என்ன, உங்கள் சட்டசபையில் எலக்ட்ரிக் ரயில் வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்களே" என்று—எலக்ட்ரிபேகஷேன் ஆஃப்டி ரயில்வேஸ் அதிகமாக வேண்டும் என்று கேட்கும்போது இதை ஒரு சர்க்கா எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறார்களோ என்று தான் எனக்குப் பயம்.

மற்றபடி ஏதோ கொலை பாதகம் என்று சொல்லப்பட்டது. வாயளவில் எதையாவது சொல்லிவிடுவது. அதற்காக நான் வருத் தப்படவில்லை. (குறுக்கீடு) ஆம், கொலைகார சர்க்கார் என்றும் சொல்லப்பட்டது, எனக்கு தைரியம் இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். எனக்கு எவ்வளவு தைரியம் இருக்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு தைரியம் இருக்கிறது. ஆனால் எதிர்க்கட்சி எதிர்பார்க்கின்ற தைரியம் என்னிடத்தில் இல்லை. எனக்கு இருக்கின்ற தைரியத்தை வைத்துக்கொண்டு தான் காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு வருகிறேன். இன்று, நேற்று ஏற்பட்டதல்ல, பல ஆண்டு காலமாக அடிமைப்பட்டிருந்த நம் நாட்டு மக்கள் விடுதலை பெறவேண்டும், விடுதலை பெற்று வறுமை நீங்கி, இன்புற்று வாழவேண்டும் என்று நாம் பாடுபட்டு வந்தோம், இப்போது பாடுபட்டு வருகிறோம். ஆகவே, இதில் அச்சப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. தாட்சண்யப் படுவதற்கும் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், எதிர்க்கட்சி எதிர்பார்க்கின்ற தைரியம் இல்லை என்று எதிர்க்கட்சிகள் சொல்வார்கள் என்றால் இதை நான் பாராட்டுதல் என்றே எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றபடி, "டீவால்டியேஷன்" வந்ததின் காரணமாக விலைகள் எல்லாம் ஏறி விட்டன என்று சொன்னார்கள். முக்கியமாக இறக்குமதியை நாம் குறைக்கவேண்டும். ஏற்றுமதியை அதிக ரிக்க வேண்டும். முக்கியமான பொருட்களுக்கு, அத்தியாவசிய மான பொருட்களுக்கு விலை ஏறுமானால் அதற்கு மத்திய சர்க்கார் "ஸப்ஸிடி" கொடுத்து உதவி செய்யலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. முக்கியமாகச் சில இயந்திரங்களை நாம் இறக்குமதி செய் தாக வேண்டியிருக்கிறது. இறக்குமதியை நாம் அறவே நிறுத்தி விடவும் முடியாது. முக்கியமாக நாம் எக்ஸ்போர்ட்டை அதிகப் படுத்தவேண்டும். கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள், அமெரிக்க டாலர்களைப் பெருக்கிக் கொள்கிறோம், அதைக் குறைக்கவேண்டும், என்று சொன்னார்கள். அது வேறு விஷயம். அதையும் நாம் கவனித்துக்கொண்டு தான் இருக்கிறோம். முக்கிய மாக நாம் அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்கிறோம் என்றால், அதற்கு டீவால்டியேஷன் சாதகமே தவிர பாதகம் அல்ல. ஒரு நாட்டில் முக்கியமாக கையாளப்படக்கூடியது இறக்குமதியைக் குறைப்பது

5th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஏற்றுமதியை அதிகப்படுத்துவது என்பது தான். ஸ்விடன் நாட்டில் எக்ஸ்போர்டை அதிகப்படுத்துவதற்கென்று, அரசாங்க ஸ்தானம் 'Sweden Manufacturers' Organization' என்ற ஒரு பெரிய ஸ்தாபனமே இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் ஒரு அங்கமாகவே அது விளங்குகிறது. ஆகவே ஏற்றுமதியை அதிகப் படுத்துவதற்கு தூண்டுகோலாக இருக்கின்ற வகையில் தான் மவால்யுவேஷன் அமைந்திருக்கிறது. ஆனாலும் இந்த நிலைமையை ஜாக்கிரதையாக கவனிக்கவேண்டும் என்பதை மத்திய அரசாங்கமும் உணர்ந்திருக்கிறது. இந்த அரசாங்கமும் உணர்ந்திருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு சிக்கனத்தை கையாள்வது, இருந்தாலும் எப்படி மக்களுடைய அத்தியாவசியமான தேவைகளைக் கொடுக்கச் செய்வது என்பதில் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த வகையில் மவால்யுவேஷன் ஏற்பட்டதின் காரணமாக இந்த அரசாங்கம் என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள முடியுமோ அந்தந்த நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது, நிலைமைகளையும் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இந்த அரசாங்கம் உத்யோகஸ்தர்களை நியமிக்கும் விஷயத்தில் தங்கள் ஆட்களையே நியமிக்கின்றார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் என்னால் பதில் சொல்ல முடியும். ஆனால் ஒன்று, ஆட்சியும் கட்சியும் ஒன்றாகத் தான் இருக்கிறது என்பது தான் பொதுவான குற்றச்சாட்டு. கட்சிதான் அரசாங்கத்தை நடத்துகிறது. நல்ல காரியத்தை ஆட்சி செய்யும்போது, அந்தப் பெயர் கட்சிக்குத்தான் வருகிறது. எவ்வளவு தான் கட்சிச் சார்பற்ற முறையில் செய்தாலும் அந்தப் பெயர் கட்சிக்குத்தான் வருகிறது. அந்த முறையில் ஆட்சி பல செயல்களை நடத்திக் கொண்டு தான் வருகிறது. அதன் காரணமாக இன்றைக்கு மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் ஓரளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவில்லை என்று யாராலும் கூற முடியாது. ஆனால், இன்னும் எத்தனையோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இல்லையென்று பாரும் சொல்லவில்லை. நமக்கு மட்டும் அல்ல அந்த நிலைமை. உலக ஜனத்தொகையில் பாதிய் பேர்களுக்குமேல் உணவு இல்லாமல் தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த நிலைமை என்ன? மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிய பின்னால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமை என்ன என்று ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நம் நாட்டில் எவ்வளவு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் உணராமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே, அவ்வாறு வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்றால், இவையெல்லாம் நடைபெறுவது காங்கிரஸ் ஆட்சியில் என்பது உணரப் படுகிறது. ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில் கட்சி சார்பற்ற வகையில் தான் நடக்கிறது. இருந்தாலும் இந்தப் பெருமை ஆளுகின்ற கட்சிக்குத்தான் போய்ச் சேரும். அது ஜனநாயகத்தில் தவிர்க்க முடியாதது. அதற்கு வருத்தப்பட்டும் பயன் இல்லை. நான் இன்னிம் அதிக நேரம் பேச விரும்பவில்லை. நேரம் ஒன்றரை மணிக்கு மேல் ஆகிறது.



[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th August 1966]

“கவர்ன்மென்ட் பிரஸை”-ப்பற்றி சொன்னார்கள். இது பெரிய காரியம் என்று எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை. சிறிய காரியம்தான். இதில் விருத்தாச்சலத்தில் வைத்துக் கொள்வதில் என்ன தப்பு? சர்க்கார் வேலைகள் பரவலாக இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில் தான் அங்கங்கே கவர்ன்மென்ட் பிரஸ்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. அந்த முறையில் அங்கும் அச்சு ஆபீசை வைத்திருக்கிறோம். இதைக் கடலூரில் வைத்தால் என்ன என்று கேட்டார்கள். கடலூரில் வைத்தால் ஏன் இன்னொரு இடத்தில் வைக்கவில்லை என்று கேட்பார்கள். விருத்தாச்சலம் திரு. பூவராகன் அவர்களுடைய இடமாக இருக்கிறது என்பதற்காக ஏன் விருத்தாச்சலத்தைத் தண்டிக்கவேண்டும் என்று தெரியவில்லை . . .

திரு. மு. கருணாநிதி : விருத்தாச்சலத்தில் இந்த அச்சகம் வைக்கப்பட்டுள்ள இடம் காமாட்சி அம்மன் பஸ் சர்வீஸ் நடந்துகின்றவருடைய இடம். அவர் ஒரு காங்கிரஸ்காரர், அவருடைய இந்த இடத்திற்கு 600 ரூபாய் வாடகை இருந்ததை 1,000 1,500 என்ற அளவுக்கு அதிகப்படுத்தி வாடகைக்கு எடுத்து, அந்த இடத்தில் இந்த அச்சகத்தை ஏற்படுத்துவானேன் என்று தான் கேட்டேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : யாரோ ஒருவருடைய இடம் என்பதற்காக அதை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பதல்ல. அதற்காக அதிகப்படியான வாடகை கொடுக்கவேண்டியிருந்தால் கொடுக்கக்கூடாது என்பதல்ல. ஆனால், எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு இதைச் சொல்வதற்கு உரிமையிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட காரணங்களுக்காக அச்சாபீஸ் வைப்பது தப்பு என்று சொல்வது சரியல்ல என்று தான் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

மேலும், ஏதோ அமெரிக்க உதவியை நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம், வேறு நாடுகளையும் கேட்டுப் பெறவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. சமீபத்தில் கஷ்யப் பிரதமர் மிஸ்டர் கோலிஜன் புதிதாக தேர்தெடுக்கப்படுவாரோ என்று சந்தேகம் கூட இருந்தது. பின்னால் தேர்தெடுக்கப்பட்டவுடன் முதன்முதலில் இந்தியாவைப் பற்றித்தான் சொல்லியிருக்கிறார். எதற்கும் நம்முடைய சுயமரியாதையை விட்டுக் கொடுத்துவிட்டு இன்னொரு நாட்டினுடைய உதவியை நாம் பெற முன்வரமாட்டோம். அந்த அடிப்படையில் தான் நம்முடைய ஒப்பற்ற தலைவர் பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் ‘நான்-அலைமென்ட் பாலிஸி’-கூட்டுச் சேராக் கொள்கை’யை ஏற்படுத்தினார். யாராக இருந்தாலும், நாம் சுயமரியாதையோடு நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ‘கூட்டுச் சேராக் கொள்கையை’ கடைப்பிடித்து வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே, சுயமரியாதையை விட்டுக்கொடுக்காமல் கூட்டுச் சேருவதை யாரும் தவறாக நினைத்துக்கொள்ள முடியாது. எங்களுக்கு இருக்கின்ற கூட்டு. இங்கே ஏற்பட்டிருக்கின்ற கூட்டு போன்றதல்ல. இந்த அரசாங்கம் பிறநாடுகளிலிருந்து உதவியை

5th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நாடுகிறது என்றால், அதை உடனே தவறாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இன்றைக்கு உலகத்தில் இருக்கின்ற நாடுகள் பலவும் ஒன்றுக்கொன்று உதவியை நாடிக் கொண்டு தான் இருக்கின்றன. ரஷ்யாவை எடுத்துக்கொண்டாலும் இன்றைக்கும் கனடா விலிருந்து கோதுமை வாங்குகிறது. அதை நாம் குறைவாக எடுத்துக்கொள்ள முடியுமா? ஆகவே, அமெரிக்காவிலிருந்து வாங்கக்கூடாது. ரஷ்யாவிலிருந்து தான் வாங்கவேண்டும் என்பதல்ல நமது கொள்கை. ரஷ்யாவை எடுத்துக் கொண்டால், ரஷ்யாவுக்கும் இந்த நாட்டுக்கும் நின்டகால நல்லுறவு இருக்கிறது. அதே போன்று தான் அமெரிக்காவுடனும் நல்லுறவு இருக்கிறது. இன்றைக்கு அமெரிக்காவையும் ரஷ்யாவையும் எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட, நல்ல 'அலையன்ஸ்' இருக்கிறது. இருக்கின்ற நிலையை அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்து நாம் நடந்து கொள்கின்றோம். நம் நாட்டிலுள்ள மக்களின் திறமை, நம் நாட்டிலுள்ள மக்களின் போக்கு, நம் நாட்டின் கொள்கைகள் இவற்றையெல்லாம் அவர்களும் பாராட்டுகின்றார்கள். அந்த முறையில் இன்றைக்கு காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமகாஜ் அவர்களை வெளி நாட்டிலுள்ளவர்கள் அழைத்திருக்கிறார்கள். ரஷ்யாவுக்கு அழைத்தார்கள். சேக்கோஸ்லேவாவுக்கு அழைத்தார்கள். கிழக்கு ஜெர்மனிக்கு அழைத்தார்கள். அமெரிக்காவும் வருந்தி வருந்தி அழைத்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இதற்காக மற்றவர்கள் வருத்தப்பட்டு பிரயோசனம் இல்லை. இந்த உயர்ந்த நிலைக்கு பங்கம் இல்லாமல் மக்களுடைய குறைகளை நீக்கி, மக்கள் இன்புற்று வாழும் நிலையை ஏற்படுத்துவதற்குப் பாடு படுவதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் நோக்கம். தேர்தல் வருகிறது. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைத் தேர்தலையொட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் பயன்படும். எங்கள் கட்சிக்கும் பயன்படும். இப்போது நடைபெற்ற விவாதம் எங்கள் கட்சிக்கும் பயன்படும். இன்னும் காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. இப்போது இருக்கும் நிலையில் காங்கிரஸ் கட்சிதான் பொறுப்பேற்று நடத்த வேண்டும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. அந்த நிலையில் தான் பணியாற்றுகிறோம். மக்கள் இதை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சியினர் எவ்வளவு தான் குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்டினாலும், வெளியிலும் எவ்வளவு தான் குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்டினாலும், மக்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைத் தொடர்ந்து ஆதரிப்பார்கள்; இங்கே இருக்கிற எதிர்க் கட்சிக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்றாலும், நாட்டிலே உள்ள மக்களுக்கு பரிபூர்ண நம்பிக்கை உண்டு என்று இன்றைக்கு நான் நிச்சயமாக உணர்கிறேன்; இதை நாட்டு மக்கள் அடுத்த பொதுத் தேர்தலிலே நிரூபிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தங்கள் அனுமதியின்பேரில் ஒரு சிறு விளக்கம் சொல்லிவிட்டு முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். நான் பேசிய பேச்சில் பூதமங்கலம் ஹரிஜனக்



[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[5th August 1966]

காலனி பற்றிக் கூறினேன். அதைப் பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லுவதற்கு இருந்தேன். நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் விளக்கமாகச் சொல்ல முடியவில்லை . . .

கனம் சபாநாயகர் : சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : 1964-ம் ஆண்டே கட்டி முடிக்கப்பட்டதாக ரெகார்டு இருக்கிறது. அழைப்பிதழ்கள் கூட இருக்கின்றன. 1965-ம் ஆண்டு டி.டி.ஸி. மீட்டிங்கில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் முருகையன் அவர்கள் கேட்டார். அப்போதும் கட்டி முடிக்கவில்லை. 1966-ம் ஆண்டு இப்போதும் பாதியில் இருக்கிறது. யாரும் குடி போகவில்லை. ஆதாரபூர்வமாக இருக்கிறது. நாளை மறுநாள், ஞாயிற்றுக்கிழமை, சட்டமன்றத்தினிருந்து ஒரு குழுவை அனுப்பினால் நானே காட்டுகிறேன். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் சொல்லும் எந்த முடிவுக்கும் நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதையும் நான் கவனிக்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் பர்ஸனல் களாரிஃபிகேஷன், ஸார் . . .

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அதை அப்புறம் கேட்கலாமே? ஒருவர் ஒருவராகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தால் நேரம் ஆகிவிடும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஈவினிங் காலேஜ் சம்பந்தமாக ஜி.ஓ. அனுசரிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு 16 சதவிகிதம் பாக்கவேர்ட் க்ளாஸ் 25 சதவிகிதம் என்று போட்டிருக்கிறோம். சட்டக் கல்லூரி ஆசம்பித்திருக்கிற நேரத்தில் இந்த உத்தரவுகளை மீறி நான்கு ஹரிஜனங்கள் தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மொத்தத்தில் 32 பேர்கள் வரவேண்டும். அப்படி சட்ட விரோதமான காரியம் சட்டக் கல்லூரியில் வரக் கூடாது. 800 பேர்களில் பிற்பட்ட மக்களும், ஹரிஜனங்களும் 4-5 பேர்கள் தான் இருப்பார்கள். அவர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளும் முறையில் விஸ்டை மீண்டும் பரிசீலிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கேள்வி நேரத்தில் கேள்வி கேட்டால் சொல்லலாம். விதி ஒன்றும் இல்லை, இப்போதே ஐந்து பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் முன்பே சொன்னேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் பர்ஸனல் எக்ஸ்பிளனேஷன், ஸார். . .

MR. SPEAKER : No point of explanation.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : I may be allowed to make my personal explanation.

MR. SPEAKER : No explanation whatsoever.

5th August 1966]

**SRI V. KRISHNAMOORTHY :** Sir, I have been promised by Mr. Deputy Speaker to be allowed to make my personal explanation after the reply of the Hon. the Chief Minister.

**SRI K. A. MATHIALAGAN :** Yes, Sir.

**MR. SPEAKER :** Yes.

**SRI R. V. SWAMINATHAN :** Sir, on a point of order. Is this a Budget debate or No-confidence Motion ?

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்தால் அவர்கள் பேசுவார்கள், பதில் சொல்லுவார்கள். அதை விட்டு பட்ஜெட் டிபேட்டிங் கேட்கிற மாதிரி பர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் எல்லாம் இப்பொது தான் முதல் தடவையாகப் பார்க்கிறேன். ரைட் ஆஃப் ரிப்போ இருக்கக் கூடியவர்களிடம் சொல்லவேண்டுமே தவிர ஒவ்வொரு வரும் எழுந்து கேட்பதற்கு இது பட்ஜெட் டிபேட் அல்ல என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

**SRI V. KRISHNAMOORTHY :** Sir, I have been promised by Mr. Deputy Speaker to be allowed to make my personal explanation as soon as to the Hon. Chief Minister finished his speech.

**MR. SPEAKER :** There is no second round debate. If an hon. Member raises a new point by making an insinuation, the Hon. Chief Minister has to give his reply to it.

**SRI V. KRISHNAMOORTHY :** I will not refer to any new point.

**MR. SPEAKER :** Yes, the hon. Member can make his personal explanation in such a way as not to refer to any new point.

**திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள், பேசுகிற சமயத்தில் நேற்றைய தினம் நான் கூறிய ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டுக்கு ஆதார பூர்வமாக விசாரணை நடத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அதற்கு மாறாக ஏதோ நம்முடைய அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்களுடைய உறவினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் பேரில் வேண்டுமென்றே வினாகப் புகார் கிளப்பியதாகவும், ஆதாரம் இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். நேற்றைய தினம் கூறியது முக்கியமான குற்றச்சாட்டு கமிட்டியிலே இருக்கிறவர்களுக்குச் சொல்லுவதற்காக மத்தியில் இருக்கிறவர்கள் ரூபாய் கேட்டார்கள், வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு திரு. சுப்பையா காரண்டி செய்தார்கள். என்னுடைய குற்றச்சாட்டுக்கு சாட்சியமாக, விட்னெஸாக திரு. சுப்பையா அவர்களைச் சொன்னேனே தவிர வேறு இல்லை. இப்போதே சொல்லுகிறேன், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நீதிபதி விசாரணை வைக்கவேண்டும். அதிலே நான் நிரூபிக்கவில்லை என்றால் என்னுடைய சட்ட மன்ற உறுப்பினர் பதவியை ராஜினாமாச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன். நிரூபித்து விட்டால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ராஜினாமா செய்ய வேண்டாம். ஏனென்றால் அது போனால் திரும்பி வராது. மீதியுள்ள மந்திரிகளில் யாராவது ராஜினாமா செய்வார்களா ?



[5th August 1966]

**கனம் சபாநாயகர் :** போதும், உங்கள் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் முடிந்து விட்டது. இப்போது ஒன்றும் புதிதாகச் சொல்ல வில்லையே. ராஜினாமா ஒன்றுதான் புதிது. இப்போது கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதிலளிக்கலாம்.

**SRI K. R. SAMBANDAM** rose.

**MR. SPEAKER :** No. I am not going to allow any more hon. Member to make personal explanation.

**SRI T. L. SASIVARNA THEVAR** rose.

**MR. SPEAKER :** I am not going to allow it.

(Sri T. L. SASIVARNA THEVAR was still standing.)

**MR. SPEAKER :** The hon. the Leader of the Opposition will now speak. I have no time to allow other hon. Members to speak.

(Sri T. L. SASIVARNA THEVAR was still standing.)

**MR. SPEAKER :** The hon. Member cannot compel me to act according to his wishes. I have already called the hon. Leader of the Opposition to speak. Let the hon. Member resume his seat.

(திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்களும் திரு. டி. எல். சசிவரண தேவர் அவர்களும் நின்றுகொண்டிருந்தனர்.)

**திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் :** இரண்டு பேரும் நின்றுகொண்டிருந்தால் என்ன செய்வது?

**திரு. மு. கருணாநிதி :** கனம் அங்கத்தினர் உட்கார மாட்டேன் என்கிறேன்.

**கனம் சபாநாயகர் :** இப்போது கனம் அங்கத்தினர் ஏதும் கேட்க முடியாது. சூல்படி தான் நடக்க வேண்டும்.

**திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் :** ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் நின்ற போது அலவ் செய்தீர்களே.

**கனம் சபாநாயகர் :** இப்போது கனம் அங்கத்தினர் எப்படிப் பேசினாரோ அப்படித் தான் அவரும் பேசினார்.

**திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் :** கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றம் சமூகமாக நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. கனம் உறுப்பினருக்கு விவாதத்தின் போது பேச வாய்ப்பில்லை. அவர்கள் விளக்கம் மட்டும் கேட்பதற்கு அனுமதி அளிக்கலாம்.

**MR. SPEAKER :** I am not going to allow it. Nobody can compel me like that. If the Speaker bows down, there is no Speaker at all.

**SRI T. L. SASIVARNA THEVAR :** I will sit down but I must be allowed to speak.

(திரு. டி. எல். சசிவரண தேவர் நின்ற கொண்டே இருந்தார்)

5th August 1966]

MR. SPEAKER : That is not the point. The hon. Member is defying the order of the Speaker.

(Then the hon Member, Sri Sasivarna Thevar resumed his seat.)

MR. SPEAKER : I will also sit down.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நன்றாக இருக்காது.

கனம் சபாநாயகர் : விவாதம் முடிந்து பதில் அளித்த பிறகு ஒவ்வொருவராகப் பேசி அதற்கு பதில் சொல்லிக்கொண்டிருக்க முடியாது.

Personal explanation can be made only with regard to the points raised in the reply of the Hon. Chief Minister and it is not as if any explanation can be made.

திரு. முனு. ஆதி : கனம் உறுப்பினர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் பர்மஷன் இல்லாமல் பேசினார்களே எப்படி அலன் செய்தீர்கள்? எங்களை மட்டும் உட்காரச் சொல்லுகிறீர்களே?

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் விளக்கம் மட்டும் கூற விரும்புவதால் . . . .

MR. SPEAKER : I have got the greatest respect for all the Leaders of Parties including the hon. the Leader of the Opposition but nobody can compel me.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத்தேவர் : தயவு செய்து நான் என்ன சொல்கிறேன் என்பதைக் கேளுங்கள்.

\* Let the Hon. Speaker please hear me.

MR. SPEAKER : I am not going to hear the hon. Member.

கனம் அங்கத்தினர் கட்டாயப்படுத்திக் கேட்கக்கூடாது. தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத்தேவர் : நான் சொல்வதைத் தயவு செய்து கேளுங்கள்.

MR. SPEAKER : Has the hon. the Leader of the Opposition got anything to say by way of reply ?

SRI V. R. NEDUNCHEZHIAN rose.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR also rose.

MR. SPEAKER : Suppose the Speaker's ruling is wrong. The hon. Member can bring a No-Confidence Motion against the Speaker or take any action according to the rules. Now, the Speaker's ruling should be obeyed, and the hon. Member should not create trouble.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : Sir, I am not creating trouble. I want to say something to the Hon. Speaker.

நான் உட்கார்ந்தால் பேச அனுமதிக்கிறீர்களா?



[5th August 1966]

MR. SPEAKER : No, what is the meaning in the hon. Member saying so ?

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : நான் சொல்வதைக் கேட்காத வரைக்கும் உட்கார மாட்டேன். சபையில் யாரும் பேசக்கூடாது என்று சொல்வதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு சான்ஸ் வரும்பொழுது பேசலாம்.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : நான் சொல்லவேண்டியதைக் கூடச் சொல்ல அனுமதிக்க மாட்டீர்களா ?

MR. SPEAKER : I am not permitting the hon. Member to speak. Let him please resume his seat.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : Afterwards you please permit me to speak.

MR. SPEAKER : I cannot promise. I am not allowing him to speak now. Let the hon Member please take his seat. After the hon. Leader of the Opposition finishes his speech, if the hon. Member has got anything to say, I will consider his request, then.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : நான் பேசுவதை அனுமதிக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கனம் சபாநாயகர் : காரணம் என்னவென்று இப்பொழுது கேட்கக் கூடாது. சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்து, அப்புறம் பேசும்பொழுது காரணம் சொல்வேன்.

Sri T. L. Sasivarna Thevar then resumed his seat.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அமைச்சர் அவையின் மீது நான் கொண்டு வந்துள்ள நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை ஒட்டி மன்ற உறுப்பினர்களில் எதிர்க் கட்சியினர் ஆதரவு அளித்தும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எதிர்த்தும் சென்ற மூன்று நாட்களாக கருத்துக்களை பரிமாறிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தது போல, இந்த மன்றம் மற்றவர்களும் கண்டு மதிக்கத் தக்க அளவுக்கு நடைபெற வேண்டும் என்பதில் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த அத்தனை பேர்களும் உன்னிப்பாக அந்தக் கருத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் இந்த வாய்ப்பிலே முதல் முதலாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்பதற்கான அத்தகைய வாய்ப்புகளையும் தாங்கள் அருள் கூர்ந்து அளிக்கவேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் சென்ற மூன்று நாட்களாக நடைபெற்ற விவாதத்தை இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற அத்தனை பேர்களும் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறோம், நாடும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வருவதே தேவை

5th August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இல்லை என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். சரியான காரணங்கள் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை என்ற கருத்தையும் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். உள்படியே நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கான காரணங்களைக் கூட சொல்லாமலேயே, அமைச்சர் அவையின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற அளவோடு நிறுத்தி, அந்த வகையில் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு, நிறைவேற்றுவதற்குக் கூட உரிமை இருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுகிற அத்தகைய நிலையில், இந்த மன்றம் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிடவில்லை, அந்த முடிவை ஒட்டிய அளவில் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்படவில்லை. இங்கே இருக்கிற உறுப்பினர் எண்ணிக்கையின் வலுவின் பேரில் தான் முடிவு ஏற்படும் என்பதை ஆளும் கட்சியினரும், எதிர்க்கட்சியினரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள், மற்றவர்களுக்கும் இந்த நிலை தெரியும். நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை இந்த நிலையில் தான் கொண்டுவருகிறோம் என்பதை இதைக் கொண்டு வரும் பொழுதே உணர்த்திக் காட்டினேன். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதுபோல், உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை மன்றத்தின் முன் எடுத்துவைப்பதற்கும், அமைச்சர் அவையின் மீது இருக்கும் குற்றங் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கும், அமைச்சர் அவை செய்யத் தவறியதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்கும், செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமல் விட்டு விட்டது என்று எடுத்துக்காட்டுவதற்கும் பொது மக்களின் சார்பாக எதிர்க்கட்சியினர் புரியக்கூடிய கடமைகளில் ஒன்று என்ற அந்த அடிப்படையில் தான் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தனை பேர்களும் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்தார்கள் என்றாலும், கனம் உறுப்பினர் டாக்டர் நடராசன் அவர்கள்—தீர்மானத்தை வோட்டுக்கு விடும் பொழுது அதை ஆதரிக்கிறோ இல்லையோ—ஆனால் அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிற தன்மையை வரவேற்கிற அளவுக்கு டாக்டர் நடராசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் கூறிக்கொண்டு வருகிறபொழுது, தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் கூறுகிறார்கள் என்று நினைக்கின்ற அளவுக்கு, அவர் இந்தப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிற காரணத்தினாலோ என்னவோ அந்த வகையிலே சொன்னார். நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் இல்லாமல் எதிர்க்கும் வகையில் முடிக்கிறபொழுது முடித்தாலும், ஆரம்பிக்கிற வகையில் பார்த்தால், நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தின் கருத்துக்களுக்கு ஆக்கம் தரும் வகையிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட, 8 மந்திரிகள் என்ற எண்ணிக்கையைக் கூட தான் போடவில்லை. அதற்கான தெளிபொருள் விளக்கத்தையும் கனம் உறுப்பினர் தந்தார்கள். எட்டு மந்திரிகளுக்கும் பொருந்தக்கூடிய வகையில் 8 குற்றச் சாட்டுகள் என்று சொல்லி அந்த வகையில் ஒரு தெளிபொருள்



[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th August 1966]

விளக்கம் தந்தார்கள் டாக்டர் நடராசன் அவர்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தில் எடுத்துக் கூறப்பட்ட கருத்துக்களை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கு இல்லை. நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்தால், அதில் கூறப்பட்டிருக்கிற காரணங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு அந்த நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை எதிர்க்கின்ற அளவுக்கு எந்த மன்றத்திலும், எங்கும் ஏற்படுவதில்லை. குற்றச்சாட்டுகளை அப்படியே முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. இந்த மன்றத்திலே அமைச்சர் அவையின் மீது, இந்த ஆட்சியின் மீது குற்றச்சாட்டுகளை எதிர்க்கட்சியினர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். நான் சொல்லியிருக்கிற கருத்துக்களைத் தவிர வேறு பல குற்றச்சாட்டுகளையும் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அமைச்சர் அவையின் மீது குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்துரைத்தோம், அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு சமாதானம் கூறி, குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஏற்ற பதிலை பல உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்களா என்றால், இல்லை. குற்றச்சாட்டுகளுக்கு பதில் சொல்லாத வகையிலே, எதிர்க்கட்சியினர் குற்றம் சாட்டி குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியும், ஆளும் கட்சியினர் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியும் இப்படித்தான் விவாதம் நடந்திருக்கிறது. வாதி பிரதிவாதிகள் பேரில் குற்றம் சொல்லி, பிரதிவாதி வாதிகள் பேரில் குற்றம் சொல்லி அந்த முறையில் தான் தங்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு கருத்துக்களையும் கேட்டுக்கொண்டு தீர்ப்பு அளிக்கின்ற நிலைமையில் அல்ல. குற்றம் சாட்டிய இருசாரார்களும் சேர்ந்தே தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். தீர்ப்பு அளிக்கிற பொழுது, கருத்துக்களின் தாரதமயத்தை நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து, ஒரு நீதிபதி போன்று இருந்து, தீர்ப்பை வழங்குகிற நிலைமையும் இல்லை, தீர்ப்பு பெறுகிற நிலைமையும் இல்லை இரண்டு தரப்பிலும் குற்றம் சாட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டு சாரரும் சேர்ந்து தீர்ப்பு அளிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிற பொழுது, எண்ணிக்கையின் வலுவில் வெற்றி பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, நீதியின் தன்மையில் வெற்றி பெறக்கூடிய நிலைமை இல்லை. (டாக்டர் ப. நடராஜன்: ஜனநாயகத்தில் எண்ணிக்கையே நீதி.) இருக்கிற நிலைமை தவறானது, புறம்பானது என்று நான் சொல்லவரவில்லை. இங்கே குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன என்பதற்கான புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்பதற்கான காரண காரிய புள்ளிவிவரங்கள் இங்கே எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விலைவாசி ஏறவில்லை எந்த வகையிலும் என்று சொல்வதற்கில்லை. அதை யாரும் மறுக்க இயலாது. சென்ற நான்கு மாதங்களில் 59 புள்ளி அளவுக்கு விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்த பிறகு ஒரு மாதத்தில் 32 புள்ளி அளவுக்கு விலை வாசி ஏறியிருக்கிறது. ரூபாயின் மதிப்புக் குறைவினால் எந்த அளவுக்கு விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்பதற்

5th August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கான காரண காரியங்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். பொதுப் படையாகக் குற்றம் சாட்டினால், தனித் தனியாக சுட்டிக்காட்டப் படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. தனித் தனியாக ஆங்காங்குள்ள குறைபாடுகளையும், ஊழல்களையும், மற்றவைகளையும் சுட்டிக் காட்டினால், அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக எடுத்துச் சொல்கிறார்கள், எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொல்லவில்லை என்ற அளவுக்கு அந்தவகையில் பதிலும் எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. 2-00  
நாட்டிலே நடக்கின்ற அத்தனை குறைபாடுகளையும், ஊழல்களையும், முறைகேடுகளையும் எடுத்துச் சொல்ல, அத்தகைய வாய்ப்பு, நேரம் இல்லை. ஆனால் குறைபாடுகள், மற்றவைகள் கண்ணுக்குத் தெரியும் அளவுக்கு, நாம் உணர்கிற அளவுக்கு எடுத்து வைக்கிறோம். p. m.

அந்த வகையில் நமக்குப் பிடிபடாமல் இருக்கும் குற்றங்கள், ஊழல்கள் பல இருக்கின்றன என்பதை அத்தனை பேர்களும் உணர்வார்கள், ஒப்புக்கொள்வார்கள். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் எடுத்துச் சொன்னவை பல. ஆனால் இப்பொழுது நாங்கள் குறிப்பிடுவது, மித மிஞ்சிய அளவுக்கு விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன என்பது ஒன்று. டாக்டர் நடராசன் அவர்கள் 'வளருகின்ற பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில் திட்டங்கள் போடும் போது, புதிய வரிகள் விதிக்கும் போது, வாங்கும் திறன் அதிகரிக்கும் போது, விலைகள் ஏறும்' என்று சொல்கிற பொருளாதாரக் கொள்கையை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அது நியாயமான அடிப்படையில் ஏறவேண்டிய அளவுக்கு விலைகள் ஏறியிருக்கின்றனவா என்பதுதான் பிரச்சனை. 1939-க்கும் 1966-க்கும் இடையிலே, விலைகள் ஏறியிருக்கின்றன. ஏறவில்லை என்று யாரும் சொல்லமுடியாது. ஆனால், அதே விலையில் இருக்கவேண்டும் என்று, அந்த வாதத்தின் அடிப்படையில் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கவில்லை. ஆனால், நியாயமான அளவுக்கு இல்லாமல், மிதமிஞ்சிய அளவில், காரணம் இல்லாத வகையில் ஏறிக்கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே, காரணத்தைக் காட்டாமல், பல வியாபாரிகள், பதுக்கல் காரணமாகவும், கொள்ளை லாபம் அடிக்கும் வகையில், சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும், ரூபாயின் மதிப்பைக் குறைக்கவும் வேண்டிய அத்தகைய அளவுக்கு ஏறிக்கொண்டு இருக்கின்றன. அவைத் தடுத்த நிறுத்த தனிப்பட்ட மனிதனால் முடியாது. முழுவலிமை பொருந்திய அரசுதான் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அரசினால் முயற்சி எடுக்கப்பட்டால், விலை வசிகள் குறைக்கப்படும். அந்த நேரத்தில்தான் பஞ்சாப் ரூபாயை எடுத்துக் காட்டினோம். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட தன்னுடைய பதிலில் கூறினார்கள். விலைவாசிகள் உள்ளபடியே ஏறவில்லை; நியாயமான அளவில், ஒரே அளவில் இருக்கிறது என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். ரூபாயின் மதிப்புக் குறைப்புக்கும், விலைவாசி ஏற்றத்திற்கும் தொடர்பு இல்லை என்றும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஆனால், அன்றாட பொருளாதாரத்தை எடுத்துப் பார்க்கிறபோது, செய்தித்தாள்களைப் பார்க்கிறபோது, பத்திரிகைகளைப் பார்த்தாலும், ரூபாயின் மதிப்பைக் குறைத்ததன் காரணமாக அரசாங்கம் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த முன் வராததால் முன் எச்சரிக்கையாக நடவடிக்கை எடுக்காததால் எந்தெந்த வகையில் விலைகள் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன என்று பொருளாதார இடங்களில் கண்டு கொண்டிருக்கிறோம். எங்கள்



[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[5th August 1966]

குற்றச் சாட்டுகளை மன்ற உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் கொண்டு வரவில்லை. எண்ணிக்கை பலத்தில் தோற்கடிக்கப் படுகிற நிலையை மறுக்கவில்லை. ஆனால் எங்கள் கருத்துக்களையும், ஆளும் கட்சி கருத்துக்களையும் எண்ணிப் பார்க்கும் மக்கள் மன்றம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினால், விவாதிக்கப்படும் கருத்துக்கள் நிச்சயம் எண்ணப்படும். கனம் முதல் அமைச்சரவர்கள் இதை உணர வேண்டும். பொதுத் தேர்தலை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, இதை ஒரு தேர்தல் 'ஸ்டண்ட்' ஆக கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். 'ஸ்டண்ட்' என்பதற்கு அகராதியில் 'பகட்டு வித்தை' என்றிருக்கிறது அந்த அடிப்படையில் கொண்டு வா வில்லை. இந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை, கருத்துக்கள் விவாதிக்கப்பட்டு, வாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட்டு, மக்கள் தீர்ப்பு அளிக்கும் சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதுதான் கருத்து. ஆகவே, இதில் விந்தையும் இல்லை, பகட்டும் இல்லை. அந்த இரண்டும் சட்ட மன்றத்திற்குள்ளே வரவழியில்லை; இடம் கொடுக்க யாரும் தயாராக இல்லை. அந்த வகையில் வந்திருக்கின்ற தீர்மானம், பொதுத் தேர்தலுக்குப் பயன்படும் என்றால், பொதுத் தேர்தலை உள்ளடக்கி, பொதுத் தேர்தலை எண்ணித்தான் இந்த தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று ஆளும் கட்சி கூறுவதிலிருந்து இந்தக் குற்றச் சாட்டுக்கள் எவ்வளவு வலிவு உள்ளவைகளாக அமைந்திருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு ஆளும் கட்சிக்கு அச்சத்தைத் தந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. தேர்தலுக்குப் பயன் படுத்துவார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லு கிறார்கள். நிச்சயமாக தேர்தலுக்குப் பயன்படுத்தத்தான் போக றோம் (எதிர்க் கட்சி ஆரவாரம்). இந்த மன்றத்திலே மட்டுமல்ல, அத்தகைய குற்றச்சாட்டுகளை பொதுமக்கள் மன்றத்திலே எடுத்து வைக்கப் போகிறோம். ஆளும் கட்சியும் இங்கே எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களைச் சொல்லப் போகிறார்கள். தீர்ப்பு அளிக்கும் மக்கள் மன்றம்; அந்தத் தீர்ப்பு எந்த அளவுக்குப் போகிறது என்றால், மெள்ள மெள்ள எதிர்க் கட்சிக்கு ஆதரவு கிடைக்கும் அளவுக்குப் போகிறது. அரசாங்கத்தின் ஆதிக்கமும் செல்வாக்கும், வலிவும் மற்ற பலவும் முறையற்ற வழிகளில், அத்து மீறிப்போகாமல் நியாயமான அடிப்படையில், நேர்மையான அடிப்படையில், முதல் அமைச்சரும் மற்ற அமைச்சர்களும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டால், ஜனநாயக வழியில் தேர்தலை வகுத்துத்தந்தால், ஜனநாயகம் குறிப்பிடுகிற கருத்து அடிப்படையில், நடந்தால், மக்கள் மன்றம் தீர்ப்பு மிக நல்ல முறையில் அமையும் என்கிற உறுதி எங்களுக்கு உண்டு; அரசியல் விழிப் புணர்ச்சி ஏற்பட ஏற்பட, எதிர்க் கட்சி வளர்ந்துவரும் வரலாற் பறைப் பார்க்கிறோம். அதை அரசாங்கம் தடுத்து நிறுத்தி வரு கிறது என்பதையும் காலாலாம்.

கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டதிலிருந்து குற்றம் இல்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. அவற்றைப் பார்த்து மக்கள் மன்றம் எப்படி ஆட்சி நடக்கிறது, ஜனநாயகத்தில் வழங்கப்பட்ட உரிமைகள் எப்படிப் பயன்பட்டு வருகின்றன என்று மக்கள் மன்றம் அறிந்து கொள்ள இங்கே விவாதிக்கப்படும் கருத்துக்கள் மிகவும் பயன்

5th August 1966] [திரு. இரா நெடுஞ்செழியன்]

மற்றொன்று, ஆளும் கட்சி எடுத்துச் சொன்னார்கள், இவர்களிடம் அடிப்படைக் கொள்கையில்லை, ஒற்றுமையில்லாத கட்சிகள் ஒன்று சேர்ந்து நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று. அத்தனை கட்சிகளும் இங்கே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், சுதந்திரா, கம்யூனிஸ்ட், போர்வாட் பளாக்; சோஷலிஸ்ட் ஆக அத்தனை பேருக்கும் 'எதிர்க் கட்சிகள்' என்று தான் பெயர். அந்த அடிப்படையில் அத்தனைபேரும் சேர்ந்து இருக்கிற எதிர்க் கட்சிகள் என்ற பெயர் அடிப்படையில் இந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அடிப்படைக் கொள்கைகளில் ஒற்றுமை இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை; அது மட்டுமல்ல, கருத்து வேறுபாடுகள் இல்லவே இல்லை என்றும் சொல்லவில்லை. கருத்து வேறுபாடு, கொள்கை, குறிக் கோள் வேறுபாடுகள் இருந்தும், இந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வருகிறோம். இந்த அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லை என்று காரணங்களைச் சொல்லுகிறோம். அரசியல் கட்சிகளுக்குள் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. தனித்தனிப் பெயரில் இங்கே உட்கார்ந்து இருக்கிறோம். தனித்தனியாக இயங்குகிறோம்; இல்லையென்றால், தனிக்கொடி தனித் தலைவர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். இருந்தாலும் ஒன்றாகச் சேர்கிறார்கள். ஒரு உதாரணத்தின் மூலமாகச் சொன்னால் அது தெளிவுபடும். நம்கையை எடுத்துக் கொண்டால், ஐந்து விரல்கள் இருக்கின்றன; அவை தனித்தனியாக இருக்கின்றன, கட்சிகள் இருப்பது போல. சிலபல வேலைகளைச் செய்ய, பணிகளைப் பொறுத்து, சேர வேண்டிய அளவுக்குச் சேர்ந்தும், தனியாக இயங்கவேண்டிய அளவில் தனியாகவும் இருக்கின்றன. பேனாவைப் பிடித்து எழுதவேண்டுமானால், மூன்று விரல்கள் ஒன்று சேர்கின்றன; நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் திருநீறு பூச வேண்டும் என்றால், மூன்று விரல்கள் ஒன்றாகச் சேர்கின்றன; அவரே குங்குமப் பொட்டு இட்டுக்கொள்ள ஒரு விரல் பயன்படுகிறது (சிரிப்பு). (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: "குத்த ஐந்து விரலும்!") மக்களுக்கு காங்கிரசிலிருந்து பாதுகாப்புத் தருகிறோம் என்று சொல்லும்போது ஐந்து விரல்களும் ஒன்றாகச் சேர்கின்றன. அக்கிரமத்தை அடக்கவும், அறைவதற்கும் ஐந்தும் சேரும். ஆக ஐந்து விரல்களும் ஒன்றாகச் சேரவும் செய்யும், தனித் தனியாக நிற்கவும் செய்யும். நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவர ஒன்றாகச் சேர்ந்திருக்கிறோம். ஆகவே, கருத்துக்கள் ஒன்றுபட்டுத்தான் சேரவேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை. நியாயம் என்ற அடிப்படையில் சேரலாம்.

மற்றொரு குற்றச்சாட்டு கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ண மூர்த்தி இங்கே சொன்னார்கள். 'குற்றச்சாட்டு நிபந்திக்கப்படுமா' என்று கனம் உள்துறை அமைச்சர் கேட்க, 'நிபந்திக்கிறேன், வாய்ப்புத் தரப்படுமானால்' என்று கனம் உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ண மூர்த்தி சொன்னார்கள். அதை ஒட்டி, கனம் முதல் அமைச்சர் 'விசாரிக்கிறேன்' என்று சொல்லி, விசாரணை நடைபெற்று இருக்கிறது. நடைபெற்று இருக்கிறது என்றால், குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளைக் கேட்டார்கள், அவர்கள் 'அப்படி ஒன்றும் நடைபெறவில்லை' என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, குற்றச் சாட்டிற்கு



[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[5th August 1966]

ஆதாரம் இருக்க வில்லை என்று கனம் முதல் அமைச்சர் கூறுகிறார்கள். இது விசாரணை முடிந்த ஒன்றாக ஆகிவிடுமா? என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 'நிரூபிக்க முடியும், இல்லையென்றால் சட்டமன்றப் பதவியை ராஜினாமா செய்கிறேன்' என்று சவால் விட்டு குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். குற்றம் சாட்டியவரையும், சாட்சிகளையும் வைத்து, கனம் முதல் அமைச்சரே நீதிபதியாக இருந்து தீர்ப்பு அளித்தாலும் அளிக்கலாம். எப்படி அவர்களுக்கு ஆதாரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்? குற்றம் சாட்டியவர்களை வரவழைத்து, சாட்சிகளை வரவழைத்து விசாரித்து முடிவு செய்வதுதான் நியாயமாக இருக்கமுடியும். ஒரு நீதிபதியைப் போட்டோ, அல்லது அரசாங்க உயர்தர அதிகாரியைப் போட்டோ, அல்லது கனம் சபாநாயகர் அவர்களோ யாரோ ஒருவரை நியமித்து விசாரிப்பது தான் முறையாக இருக்கும். கனம் சபாநாயகர் அவர்களும் சிறந்த வழக்கறிஞர், நீதிபதியாகத் தகுதி படைத்து இருக்கிறார்கள், ஆகவே, அவர்களே விசாரிக்கலாம். இரு சாராரையும் விசாரித்துக் கேட்டறியாமல் ஒரு பிரச்சினையில் எப்படித் தீர்வு காண முடியும்? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன முடிவே முடிவாகாது. கனம் உறுப்பினர் திரு. கருணாமூர்த்தி அவர்கள் தெரிவித்ததற்கிணங்க அந்த வகையிலே விசாரித்து முடிவு காண வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நாட்டிலே பல லஞ்ச ஊழல்கள், மற்றவைகள் அறவே நடைபெறவில்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. ஆனால், அரசாங்கத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகள் அத்தனை பேருமே லஞ்ச ஊழல் செய்கிறார்கள் என்று நாங்கள் சொல்ல வரவில்லை. நியாயமானவர்கள் நீதியானவர்கள், நேர்மையானவர்கள் எல்லா நிலையிலும் எல்லாத் தரத்திலும் உண்டு. நாங்கள் சாட்டுகிற குற்றச் சாட்டுகள் எல்லாம் லஞ்ச ஊழல், மற்றவை நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன. இல்லையா என்பதை விவாதத்தின் மூலம் முடிவு கட்ட முடியாவிட்டாலும், அவைகள் உணர்ந்துகொள்ளும் நிலைமையில் நன்றாக அறிந்துகொள்ள முடியும். அதற்குக் காரணம் என்ன? லஞ்சம், மற்றும் வேறு பல ஊழல்கள் செய்தாலும் கூட, அவற்றிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளுவதற்கான முறைகளிலே பல பொந்துகளில் புழுந்துகொள்ளக்கூடிய வாய்ப்புகள் பல வகையில் ஏற்படுகின்றன. ஊழல்கள் நடைபெற்று, பல வற்றை நிரூபிக்கும் அத்தகைய நேரத்தில், சாதாரணமாக பொது மக்கள் போலீஸைப் பற்றியும் வேறு பல அதிகாரிகளைப்பற்றியும் மற்றவர்களைப்பற்றியும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப்பற்றியும் காட்டப் படுகிற குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டு வந்து வழக்கு என்று விசாரிக்கிறபோது, அதற்கான முறைகள் வரும்போது, ஏதாவது ஒரு சிறு கருத்தின் அடிப்படையிலே அவர்கள் மறைந்துகொள்ள வழிவகை இருக்கிறது. புழுந்துகொள்ளுவதற்கு, மறைந்துகொள்ளுவதற்கு, நிழலிலே தங்கிக்கொள்ளுவதற்கு, இவைகளெல்லாம் செய்துவிடப் பல இடங்கள் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களைப் பார்த்து, அப்படிப்பட்ட இடங்களில் அவர்கள் புகாத அளவிற்கு, சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்தால் குற்றம் செய்கிறவனை நேராகச் சென்று தாக்கும் அளவுக்கு இருக்கும் சந்து பொந்துகளை

5th August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அடைத்து நேர்மையாகச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத் தைச் சார்ந்தது. அதைச் செய்யாமல் இருப்பதால் ஒருவர் மற்றவரைப் பார்த்து, லஞ்ச ஊழல் போன்றவற்றைச் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. லஞ்சம் வாங்குகிறவர்களும், கொடுக்கிறவர்களும் அந்தச் சந்துபொந்துகளில் புகுந்துகொள்வதற்கான வழிவகை ஏற்படுகிறது; சட்டத்தின் பிடியில் அகப்படாமல் மிகத் திறமையாகத் தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதில் இருக்கும் குறைபாடுகளை அரசாங்கம் தான் கண்டுபிடித்து, அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் தான் எடுக்கவேண்டும். அப்படி எடுப்பதன் மூலமாக ஊழல்களைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோமே தவிர, நியாயமாக நடக்கும் அதிகாரிகள் யாரும் கிடையாது, நீதிக்குப் புறம்பாகவே அதிகாரிகள் நடக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூட நாங்கள் கூற வரவில்லை. ஆங்காங்கு நடைபெறுகிற ஊழலை ஒருவர் மற்றொருவரைப் பார்த்து, இத்தகைய ஊழல்கள் பரவும் அளவிற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமையும் காரணத்தால், அதை மிக வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறோம். அதை அரசாங்கம் தான் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். அரசாங்கம் அதைச் செய்யத் தவறிய காரணத்தால், மற்றவர்கள் மேற்கொண்டும் மேற்கொண்டும் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பித்துக்கொண்டு, ஊழல்கள் எளிதென்கொண்டு போகும் நிலைமை இருக்கிறது.

ஊழல் நிலைமையை எதிர்க் கட்சித் தலைவரே ஆராய்ந்து ஈட்டிச் செய்யலாமே என்று கனம் உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியிலே அவர்களும் உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள். நான் திறமையானவன், அறிவுடையவன், ஆற்றல் உடையவன் என்ற நிலைமையிலே கூட அந்தக் கமிட்டியின் தலைவராக நான் ஆக்கப்படவில்லை. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பொதுக்கணக்குக் குழுவினுடைய தலைவராக இருக்கவேண்டும் என்ற அந்த நியாயமான நல்ல ஜனநாயக நியதிப்படி நான் அதனுடைய தலைவனாக இருக்கிறேன். ஆகவே, அந்தப் பொதுக் கணக்குக் குழுவில் எல்லாக் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். நான் சொல்வேன், அதனுடைய தலைவராக இருக்கும் நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில், ஆளும் கட்சியினருக்கும் எதிர்க் கட்சியினருக்கும் கருத்து வேறுபாடு வராமலே நான் அத்தனை பேர்களும் பிரச்சினைகளைப் பொருத்து, பொதுக் கணக்குக் குழுவில் மிக நல்ல முறையில் நடவடிக்கைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்று தெரிவித்ததுக்கொள்கிறேன். இவ்வளவு ஊழல்களையும் பற்றி சொல்லும்போது ஊழல் என்றவுடனேயே, நானே பார்த்து, பொதுக் கணக்குக் குழுவை கூப்பிட்டு, விசாரித்துத் தீர்ப்பு அளிக்க உரிமை இதற்கு இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. தணிக்கை அதிகாரிகள் கண்டு பிடித்து, எது எது குற்றம் என்று அவர்கள் எங்களிடம் கொடுக்கிறார்களோ, அதை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் பார்க்க வேண்டும். தணிக்கை அதிகாரி கண்களுக்குக் காது களுக்கும் கருத்துக்களுக்குப் படாமல் அங்கேயே விடப்பட்டவை என்ன என்னவோ. அதற்குப் பிறகு, அவர்களுடைய கருத்துக்கு வந்து அவர்களாகப் பார்த்துத் தள்ளிவிடவை எவ்வளவோ.



[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[5th August 1966]

அதற்குப் பிறகு இங்கே வந்து சொன்னபிறகு, அந்தக் கருத்துக்கள் அடிப்படையில் மட்டும் விசாரித்து, அதிலே நாங்கள் தீர்ப்பு வழங்கும் அளவில்தான் நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் எதை எதைத் தவறு என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்களோ, அந்த அளவிற்கு அதிகாரிகள் வந்து பதில் சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் தீர்ப்பு வழங்குகிறோம். கனம் அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரியும். மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளாக, என்ன என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும், இதிலே குறைபாடு இருக்கிறது, இதிலே குற்றம் நடைபெற்றிருக்கிறது, இந்த அதிகாரி தவறு செய்திருப்பதாகக் காணப்படுகிறார் என்று குறிப்பிடுகிறோம். இந்தக் குற்றத்திற்கு யார் பொறுப்பு என்று அரசாங்கம்தான் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். ஆண்டுதோறும் எல்லோரும் சேர்ந்து, எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து, ஏகமனதாகத் தீர்மானங்கள் போட்டு சிபார்சுகள் செய்தாலும் கூட, அவைகளில் முக்கால் பகுதி சிபார்சுகள் இன்னும் பரிசீலனையிலேயே இருக்கின்றன. ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்; குறிப்பிட்ட அதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களேதவிர, அந்த அதிகாரிக்கு ஆண்டுக்கு ஆண்டு ப்ரமோஷன் ஆகிக்கொண்டே போகிறது. நடவடிக்கை மட்டும் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது இன்ஸினியர் ஒருவரைப் பொறுத்த வரையிலும் இருக்கும் பிரச்சினை. இப்படிப் பல பிரச்சினைகளுக்கு யார் காரணம் என்பதைக் கண்டுபிடியுங்கள். பொறுப்பு--ரெஸ் பான்ஸிபிளிட்--யார் என்று கண்டுபிடித்து தண்டனை கொடுங்கள் என்று தான் சொல்லுகிறோம். பொதுக் கணக்குக் குழு, இன்னர் இன்ன இன்ன தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்ற அளவுக்குத்தான் சொல்ல முடியுமே தவிர, அரசாங்கம்தான் நடவடிக்கை எடுக்கும் பொறுப்பைக் கொண்டிருக்கிறது. அமைச்சர்கள் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம். பரிசீலனையில் வைத்தாலும் வைக்கலாம். அந்தப் பரிசீலனை ஆகாமல் போனாலும் போகலாம். அப்படிப் பாரக்கும்போது, நான்கு ஆண்டு காலத்தில் பொதுக் கணக்குக் குழு சிபார்சு செய்திருக்கிறவகைகளில், கட்சி வேறுபாடு இல்லை. ஆளும் கட்சி எதிர்க்கட்சி என்ற வேறுபாடு இல்லை. நான் பொதுக் கணக்குக் குழுவின் தலைவர் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். எல்லோரும் ஒத்துழைத்து அத்தனை பேரும் ஏகமனதாக நிறைவேற்றுகின்றோம். அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு இன்னும் பதில் வரவில்லை. அப்படிப்பட்டவைகளை இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாக உன்னிப்பாகக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்து இருக்குமேயானால், இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் வர வழிவகை ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலையைப்பற்றித் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்துகிறோம். வாக்களித்துக் கிட்டத்தட்ட 16, 17 ஆண்டு ஆகின்றன. அதற்குப் பிறகு வாக்களித்த உருக்குத் தொழிற்சாலைகள் மற்ற இடங்களில் வந்துவிட்டன. போக்காரோவில் 660 கோடி ரூபாய் அளவிலே திட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது 500 கோடி, 400 கோடி, 200 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிலே பெரிய உருக்குத் தொழிற்சாலைகள் ஆங்காங்கே வருகின்றன. ஆனால்,

5th August 1966]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சேலத்தில், 16, 17 ஆண்டுகளாக இரும்புத் தொழிற்சாலை வரும் வரும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் ஒருவர், கத்தறிக்காயா? வெண்டைக்காயா? உடனே வாங்கிக் கொண்டு வந்துவிடுவதற்கு? என்று கேட்டார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களே கூட குறிப்பிட்டார்கள், “எங்கேயாவது இருந்தால் இரும்பை எடுத்துக்கொண்டு வரலாம்” என்று. 15 ஆண்டுகளாக சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலையை உருவாக்கலாம், அங்கே இரும்பு இருக்கிறது, அங்கே இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலைக்கான வசதி இருக்கிறது, திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம், 50 கோடி செலவில் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னவர்கள் நீங்கள் தான். அதன் பிறகு 101 கோடி ஆகும் என்று சொன்னவர்களும் நீங்கள் தான். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வரும் என்று சொன்னவர்களும் நீங்கள் தான். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எப்படியும் வந்துவிடும், என்று சொன்னவர்களும் இந்த ஆட்சி தான். அதற்காக 25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கிவிட்டோம் என்ற அறிக்கையைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதைத்தான் செய்யுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். மேற்கு ஜெர்மனியிலிருந்து அறிஞர்கள் வந்து ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று சொன்னவர்களும் நீங்கள் தான். இதைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு ஸ்விடன் நாட்டுக்கும் வேறு பல நாடுகளுக்கும் இன்ஜினியர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னவர்களும் நீங்கள் தான். ஜப்பானியக் குழு வைத்து ஆராய்ந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னவர்களும் நீங்கள் தான். வந்த அறிக்கையையும் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னவர்களும் நீங்கள்தான். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது. . (திரு. ஆர். பி. சுவாமிநாதன் : வரப் போகிறது வரப்போகிறது. வரப் போகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்களும் நீங்கள் தான். நான் கேட்கிறேன்—வரப்போகிறது, வரப்போகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டே ஒரு ஜனநாயக ஆட்சியில் எவ்வளவு காலத்திற்கு இருக்கப்போகிறீர்கள்? (எதிர்க் கட்சித் தரப்பில் ஆரவாரம்) வரப்போகிறது என்கிறார்களோ, வருமா என்று அறிக்கையைப் பார்த்தால், ஆபத்து வருமோ என்ற சூழ்நிலை வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையோடு விசாகப்பட்டினப் பிரச்சினையையும், ஹாஸ்பெட் பிரச்சினையையும் சேர்க்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவைகளையெல்லாம் நினைப்பதற்கு முன்னால் உருவாக்கப் பட்ட ஒன்று சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலை. இதிலே ஏன்கடுமையாக நடவடிக்கை இந்த ஆட்சி எடுக்கவில்லை என்பதைத் தான் குற்றச் சாட்டாக நாங்கள் சொல்லுகிறோம். நீங்கள் சொன்ன வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவில்லை, சேலம் இரும்பு தொழிற்சாலையைக் கொண்டுவருவோம் என்று வாக்களித்த இந்த ஆட்சி அதை நிறைவேற்றவில்லை, தவறிவிட்டது என்ற அளவிற்குத்தான் சுட்டிக்காட்டுகிறோமே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. கத்தறிக்காய், முருங்கைக்காய் கொண்டுவருவோம் என்று நீங்கள் தான் சொன்னீர்கள். கத்தறிக்காயை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வாங்குவோம், முருங்கைக்காயை மூன்றாவது திட்டத்தில் வாங்கி வந்துவிடுவோம் என்று சொன்னீர்கள். இரண்டாவது



[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[5th August 1966]

திட்டத்திலும், மூன்றாவது திட்டத்திலும் ஏன் வாங்கவில்லை என்று நாங்கள் கேட்கிறோமே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. நீங்கள் சொன்ன கருத்துக்களை வைத்துக்கொண்டுதான், நாங்கள் கேட்கிறோம். இல்லாவிட்டால், எங்கே இரும்பு இருக்கிறது என்று கண்டுபிடித்து சொல்வதற்கு நிபுணர்களா நாங்கள்? இரும்பில் எவ்வளவுசத்து இருக்கிறது, இரும்பை எப்படி உருக்குவது, நிலக்கரியை எப்படி பயன்படுத்துவது என்று நீங்கள் சொல்லுகிற விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு, அதில் இருக்கிற நியாய அநியாயத்தைப் பார்த்து, சாத்தியம், சாத்தியம் அற்றதைப் பார்த்து, நீங்கள் கொடுத்த விவரங்களை வைத்துத்தான் கேட்கின்றோம். வரும் வரும் என்று சொல்கிறீர்களே, வராமல் போகின்ற சூழ்நிலை வந்து விட்டால் என்ன செய்வது? என்று தான் கேட்கிறோம். எப்படியும் வந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறீர்கள். மற்றவர்கள் வலியுறுத்தி அங்கங்கே பெறுகிற அளவிற்கு இவர்கள் என் வலியுறுத்திப் பெற வில்லை? பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் அங்கெல்லாம் வரும்போது, இங்கே இன்னும் சிறிய தொழிற்சாலை கூட வர முடியாத சூழ்நிலை இருப்பானேன்? என்று தான் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துக் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறோம்.

கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் உறுப்பினர்கள் எல்லோரையும் இந்த அவைக்கு வர வைப்பதற்கும், நீண்ட நேரம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற அந்த அளவுக்குமாவது பயன் அளிக்கக்கூடியதாக அமைந்திருக்கிறதே என்று மகிழ்கிறேன். கடைசியாக ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடிக்கிறேன்.

ஒரு உறுப்பினர் கூறினார். மற்ற, மற்ற நகராட்சி மன்றங்களிலும் ஊழல் இருக்கின்றனவே, கலைக்கப்பட்ட நகராட்சி மன்றம் எந்த முறையில் நியாயமாக நடந்து வந்தது என்பதைப் பற்றி எதிர்க்கட்சியினர் எங்கே குறிப்பிட்டார்கள் என்று கேட்டார்கள். அந்த நகரசபையைப் பொறுத்த வழக்கு, வழக்கு மன்றத்தில் இருப்பதால், அதைப்பற்றி விவரங்களை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லாமல் விட்டோம். அது நியாயமா, இல்லையா என்கிற பிரச்சனை வழக்கு மன்றத்திற்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. எந்த எந்தக் குறைகளைச் சொல்லி—சிறு சிறு குறைகளை எடுத்துக் காட்டி இந்த நகரசபையைக் கலைத்தார்களோ, அதைவிட பயங்கரமான குற்றச்சாட்டுகள் வேறு பல நகரசபைகளிலும் இருக்கின்றனவே, அவற்றை ஏன் கலைக்கவில்லை என்பதாகப் பார்த்துத்தான், எதிர்க்கட்சிகள் அமர்ந்திருக்கிற நகரசபைகளைக் கலைப்பது ஒன்றுதான் இந்த அரசின் அடிப்படைக் கொள்கை என்பதை ஓரளவுக்கு ஊகித்துக்கொண்டு குற்றம் சாட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். காரணம் அந்த நகரசபையைக் கலைத்ததற்கான காரணங்கள் மிக மிகச் சாதாரணமானவை. அதைவிடப் பல மடங்கு பயங்கரமான குற்றங்களைச் செய்துவருகிற நகரசபைகளையும், அவற்றை இந்த அரசாங்கம் கலைக்காமல் இருப்பதையும் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். ஆளும் கட்சியினர் எங்களுடைய வாதத்தில் உள்ள உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் மக்கள் மன்றம் சிந்தித்துப் பார்த்து நியாயம்

5th August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வழங்கும். கலைக்கத்தான் கலைத்தார்களே, அதுவும் எத்தனை ஆண்டுக்குக் கலைத்திருக்கிறார்கள்? இரண்டாண்டு காலத்திற்குள் மட்டும் தேர்தலே இல்லாதவாறு கலைப்பதற்கு என்ன இடம் இருக்கிறது? மூன்று மாத காலத்திற்குள் பார்லிமெண்டிற்குத் தேர்தல் நடைபெறுகிறது, சட்ட மன்றத்திற்கு இடைத்தேர்தல் நடைபெற்றுவிடுகிறது. அந்த நகரசபையில் ஊழல் இருந்தது, அதற்காகக் கலைத்தோம் என்றால்—அடுத்த மூன்று மாதத்தில் அதற்கான தேர்தல் நடத்தி மீட்டும் அங்கே நகரசபைச் செயல்பட வழிவகை செய்தால், ஓரளவு புரிந்துகொள்ள முடியும். இரண்டாண்டு காலத்திற்கு அந்த நகரசபையைக் கலைத்து அதிகாரத்தை ஆணையாளரிடம் ஒப்படைத்து விட்டார்கள் என்றால், அதிலிருந்து அவர்களுடைய உள்நோக்கம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை ஊகித்துக் கொள்ள முடிகிறது. ஆளும் கட்சியினர் நினைத்தால் எந்தச் சிறிய காரணத்தை வேண்டுமானாலும் காட்டி, எதிர்க்கட்சிகள் அமைந்திருக்கக்கூடிய நகரசபைகளைக் கலைத்துவிட்டாலாம் என்பது சரியான ஜனநாயகப் பண்பாகாது. சென்னை மாநகராட்சியில் ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன, ஏன் கலைக்கக்கூடாது என்றால்—அங்கே ஊழல் மலிந்து இருப்பதானால், அதைக் கலைப்பதைப் பற்றியும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. சென்னை மாநகராட்சி மட்டும் அல்ல, எந்த எந்த நகராட்சி மன்றங்களில் ஊழல்கள் மலிந்து மடக்கின்றனவோ அவற்றைக் கலைப்பதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காது. ஆனால், இன்றையதினம் அப்படி இன்றி ஒரு சில நகராட்சி மன்றங்கள் மட்டும் கலைக்கப்படுகின்றன என்றால், அதற்கு முழுக்க முழுக்க அமைச்சர்கள் தான் காரணம். ஒரு நகரசபை என்றால் அதில் உள்ள ஊழல்கள் அனைத்துக்கும் அதன் உறுப்பினர்கள் பொறுப்பாளி அல்ல. இன்றைய தினம் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படுகிற கமிஷனர்கள் எவ்வெவற்றுக்குப் பொறுப்பாளிகள், ரெவின்யூ ஆபீசர்கள் எவ்வெவற்றுக்குப் பொறுப்பாளிகள், ஹெல்த் ஆபீசர்கள் எவ்வெவற்றுக்குப் பொறுப்பாளிகள் என்பதைக் கண்டு பிடித்து உறுப்பினர்கள் மீது தவறு இருந்தால், நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளட்டும், அதுபோல சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது தவறு இருந்தால் அரசாங்கம் தான் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதிகாரிகள் செய்கிற தவறுகளுக்கு எல்லாம் உறுப்பினர்களைக் குற்றம்சாட்டுவது முறை அல்ல. கார்ப்பரேஷன் ஆஸ்பத்திரியில் தவறான மருந்தைக் கொடுத்ததனால் சிலர் இறந்தார்கள் என்றால், நகரசபை உறுப்பினர்கள் எந்த வகையில் பொறுப்பாளியாக முடியும், அங்கே உள்ள அரசாங்க மருத்துவர் தான் பொறுப்பாளி, அந்த வட்டத்துக் கவுன்சிலருக்கு அவரை மேற்பார்வை செய்ய அதிகாரம் உண்டா? மேயருக்குத் தான் அந்த அதிகாரம் உண்டா? அதிகாரிகள் செய்கிற தவறுகளுக்கு அரசாங்கம் அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும். நகராட்சி மன்றங்கள் நிறைவேற்றுகிற காரியங்களில் தவறு இருந்தால், உறுப்பினர்களைச் சாட்டலாம், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எந்த எந்தத் தவறுகளுக்கு யார் பொறுப்பாளி என்பதைத் கண்டறியட்டும். உறுப்பினர்களால் தவறு இழைக்கப்படுகிறது என்றால், எந்த நகரசபையை வேண்டு



[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[5th August 1966]

மாணலும் கலைக்கட்டும். அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. சென்னை நகரில் கூடவும் நானுகிறது என்றால், நகரசபை உறுப்பினர்கள் எவ்வாறு பொறுப்பாளியாவார்கள். இரண்டு கரைகளைப் பொறுத்தவரையில் தான் நகரசபையின் பொறுப்பில் வரும். நடுவிலே போகிற ஆறு அரசாங்க பி.டி.பிளூ.டி-ஐச் சேர்ந்தது. நகரசபை என்ன செய்ய முடியும்? அதற்கும் ஒரு பத்து கோடி ரூபாயில் ஒரு திட்டம் தயாரித்து அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை நிறைவேற்றினால் நூற்றம் அகற்றப்படும். அதற்கும் அனுமதி அளிக்காது, மாநகராட்சி உறுப்பினர்களைக் குறை சொல்லி என்ன பிரயோசனம்? அதிகாரிகள் தவறு செய்தால் அதிகாரிகள் மீது எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுங்கள். அதைவிட்டு ஒரு உள்நோக்கத்தோடு அமைச்சர்கள் செயல் படுவது தான் சரியல்ல என்றுதான் சுட்டிக் காட்டினேன். வேறு எந்த வகையிலும் இல்லை.

எனது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தைப் போருத்தவரையில் இந்த மன்றத்தின் தீர்ப்பு எப்படி இருந்தாலும் பொதுமக்கள் மன்றம் நல்ல தீர்ப்பு வழங்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு, இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தச் சபை முன்பு வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். கூணக்கம்.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற மூன்று தினங்களாக இந்தச் சபையில் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தின் மீது விவாதம் நடைபெற்று வருகிறது. இந்த நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை எல்லா எதிர்க்கட்சியினரும் சேர்ந்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பார்வோட் ப்ளாக் கட்சியின் சார்பாக நாங்கள் இங்கே மூன்று பேர் அங்கம் வகிக்கிறோம். அந்தக் கட்சியின் சார்பாக நான் பேசவேண்டும் என்ற கருத்தைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்தேன். இன்றைக்கு மேலும் எழுத்து மூலமாகவும் கொடுத்தேன். துரதிருஷ்ட வசமாக நாங்கள் அந்தக் காரணத்தைக் கொண்டோ எனக்குப் பேச அனுமதி அளிக்கவில்லை. அதைக் கேட்பதற்காக சிறிது நேரம் முன்பாக நான் எழுந்து நின்றேனே தவிர, தங்களுடைய உத்தரவை மறுத்து அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பார்வோட் ப்ளாக் கட்சியின் சார்பாக நான் பேச தங்கள் அனுமதியைக் கேட்டும் தாங்கள் அனுமதி தராததற்காக என் மனம் வருந்துகிறது. நான் பேச ஏன் அனுமதி கொடுக்கவில்லை என்பதற்கான காரணத்தைத் தாங்கள் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, என் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் திரு. சசிவர்ணதேவர் அவர்கள் கேள்வியில் மூன்று பாயிண்டிகள் இருக்கின்றன.

முதலாவதாக, ஓர் அங்கத்தினர் பேச அழைக்கப்படாததற்கு சபாநாயகர் அந்த அங்கத்தினருக்கு எக்ஸ்ப்ளேனேஷன் எதுவும் கொடுக்கவேண்டுமென்பது சட்டசபை விதிகளில் இல்லை 'என் நான் பேச அழைக்கப்படவில்லை? என்பதாக அந்த அங்கத்தினர் சபாநாயகரை விளக்கம் கோர முடியாது.

5th August 1966] [கனம் சபாநாயகர்]

இரண்டாவதாக, இந்தத் தீர்மானத்தில் முதல் அமைச்சர் பேசிய பிறகு வேறு யாரும் பேச முடியாது. அதற்கு ரிப்பீ சொல்வதற்கு மூவருக்கு—அதாவது மூவர் ஆப் தி மோஷனுக்கு—மட்டும் தான் உரிமை உண்டு.

மூன்றாவதாக இன்றையதினம் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சசிவர்ணதேவர் மட்டும் அல்ல, பேசப் பெயர் கொடுத்திருந்த வேறு ஏழுமட்டு அங்கத்தினர்களும் பேச அழைக்கப்படவில்லை.

So many hon. Members including the Whip of the D.M.K. Party and the hon. Member Sri Cheemaichamy and some hon. Members of the Congress Party who gave their names yesterday have been left out. In fact, the hon. Member, Sri Dharmalingam got angry with me.

SRI A. P. DHARMALINGAM : No, Sir.

MR. SPEAKER : I know it. Now the hon. Member is smiling.

ஆகவே, திரு. சசிவர்ண தேவரை மட்டும் பேச அனுமதிக்கவில்லை என்று சொல்வதற்கில்லை.

மேலும், இந்தச் சபை சம்பந்தப்பட்டவரை பார்வோட் ப்ளாக் என்பதாக ஒரு கட்சியை ரெகக்னைஸ் பண்ணவில்லை. இம்மாதிரி விஷயங்களில் தனியாக என்னுடைய அறைக்கு வந்து கனம் அங்கத்தினர் கேட்டிருந்தால், விளக்கிச் சொல்லியிருக்கலாம். ஓட்டு எடுக்கிற நேரத்தில் 'அதற்கு என்ன காரணம் என்பதற்குப் பதில் சொல்லித்தான் தீர வேண்டும்' என்று கேட்பது நியாயம் இல்லை. 'அப்படிச் கேட்கக் கூடாது' என்று சபாநாயகர் சொல்வதே தப்பு என்று குறிப்பிடுவது இருக்கிறதே, அதுவும் நியாயம் இல்லை.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத்தேவர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நாங்கள் மூன்று பேர் பார்வோட் ப்ளாக் கட்சியின் சார்பாக இயங்கி வருகிறோம். அதைத் தங்களுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறோம்.

கனம் சபாநாயகர் : நான் அதைத்தான் முன்பு சொன்னேன். சட்டமன்றத்தில் பார்வோட் ப்ளாக் கட்சி என்பதாக ஒரு கட்சி அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. முதலில் எல்லோரும் சேர்ந்து சுதந்திராக் கட்சியின் பெயரில் பெயர் கொடுத்திருந்தார்கள். அப்புறம் கனம் அங்கத்தினர் தன்னை பார்வோட் ப்ளாக் என்று தனியாக அங்கீகரிக்கும்படி லெட்டர் எழுதிக் கொடுத்தார்கள். திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்களும் தனியாக எழுதிக்கொடுத்தார்கள். அதுபற்றி ஒன்றுமே செய்ய வில்லை. இந்தப் பிரச்சனையை நம்மால் தீர்க்க முடியாது என்று பேசாமல் வைத்துவிட்டேன். ஆக, யாரும் என் மீது குறை சொல்ல முடியாது. எனக்கு யாரும் வேண்டும், வேண்டாம் என்பது கிடையாது. யாரையும் தனிப்பட்ட முறையில் பேச அனுமதிக்கக் கூடாது என்ற எண்ணமே எனக்குக் கிடையாது. இவ்வளவு பேர்கள் பேசியிருக்கிறபோது திரு. தேவர்



[கனம் சபாநாயகர்]

[5th August 1966]

அவர்கள் பேசக் கூடாது என்பதற்கு எனக்கு ஒரு காரணமும் இல்லை. இவ்வளவு பேர்கள் பேசியிருக்கிறபோது, திரு. தேவர் அவர்களும் பேசினால் உலகம் மூழ்கிவிடவா போகிறது?

கடைசியாக எல்லோருக்கும் ஒரு வேண்டுகோள். வரப்போகிற தேர்தலுக்குள் இன்னும் ஒரு கூட்டம் நடைபெறுமோ என்னவோ? நாம் 4½ வருஷங்களாக இங்கே இருக்கிறோம். சட்டசபை விதிகளை யாவது நாம் பாக்கியுள்ள காலத்திற்குள்ளாகவாது நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டுவிடவேண்டும். வரப்போகிற தேர்தலில் யார் வந்தாலும் பரவாயில்லை. விதிகளை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு அதற்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டும் என்ற பயம் நமக்கு இருக்கவேண்டும். இல்லை என்றால் ஜனநாயக முறைக்கே நாம் லாயக்கற்றவர்கள் என்று வெளியில் உள்ள ஜனங்கள் நம்மைப் பற்றி குறைவாக நினைத்துக்கொள்வார்கள். அதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். நான் including the Speaker — சபாநாயகரையும் உள்ளிட்டிச் சொல்கிறேன். யாராக இருந்தாலும் சட்டசபை விதிகளுக்குட்பட்டு நடந்து கொள்ளவேண்டும். ஒருவேளை சபாநாயகர் தப்பாகவே ஒரு தீர்ப்புக் கொடுத்தாலும் கூட உடனேயே எழுந்து அதை 'டிபை' defy பண்ணுவதும் நியாயம் இல்லை. இது போல நாம் பரஸ்பரம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய விஷயங்கள் நிறைய இருக்கின்றன.

Now I will put the No-Confidence Motion moved by the hon. the Leader of the Opposition to the vote of the House.

2-30  
p.m.

The question is—

“கீழ்க்கண்ட காரணங்களையும் வேறு சில காரணங்களையும் ஒட்டி கனம் எம். பக்தவத்சலம் அவர்களின் தலைமையின்கீழ் இயங்குகிற அமைச்சரவையின் மீது இப்போவை நம்பிக்கை இழந்துவிட்டது என்பதை இந்தப் பேரவை தெரிவித்துக் கொள்கிறது :—

(1) இந்த அரசாங்கம், பொதுவாக எல்லாப் பண்டங்களின்— குறிப்பாக அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவைப்படுகின்ற இன்றியமையாத பண்டங்களின் மிதமிஞ்சிய விலை ஏற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்தத் தவறி விட்டது ;

(2) இந்த அரசாங்கம் இந்த மாநிலத்தில் உணவு நிலைமையைச் சீராக்கவும், விவசாயத்திற்குத் தேவைப்படும் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவும், விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும் வசதிகளைச் செய்து தரவும் தவறிவிட்டது ;

(3) இந்த அரசாங்கம் தொழில் நுட்பக் கல்வித் துறைகளுக்கு, குறிப்பாக மருத்துவக் கல்வித் துறைக்கு மாணவ-மாணவியரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செம்மையான முறையில் செய்யத் தவறிவிட்டது .

(4) இந்த அரசாங்கம் 'கோயம்புத்தூரில் மூடிக்கிடக்கும் ஆலைகளைத் திறக்கச் செய்யவும், சென்ற சில திங்களாக வேலையின்றித் தவித்திடும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் துயரத்தைத் துடைக்கவும் தவறிவிட்டது ;

5th August 1966]

[கனம் சபாநாயகர்]

(5) இந்த அரசாங்கம் சேலம் எஃகு (உருக்கு) தொழிற்சாலை நிறுவுவது பற்றி பலமுறை மீண்டும் மீண்டும் தந்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றி வைக்கத் தவறிவிட்டது;

(6) இந்த அரசாங்கம் நகராட்சிகளில் காங்கிரசல்லாத பிற கட்சிகளின் செல்வாக்கை ஒடுக்கும் வகையில், சில நகராட்சி மன்றங்களைக் கலைத்து, தனது அதிகாரத்தை முறை தவறிப் பயன்படுத்தியுள்ளது;

(7) இந்தத் திணிப்பை எதிர்த்துத் தமிழக மக்கள் கொண் டிருக்கும் ஆழ்ந்த உணர்ச்சிகளை, 1965 சனவரி-பிப்ரவரி திங்கள் களில் பலரின் உயிரிழப்பு ஏற்படும் அளவுக்கு இந்தத் திணிப்பு எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சிகள் நடந்தும், இந்த அரசாங்கம் உணரத் தவறி விட்டது; அதுமட்டுமல்லாமல் இந்தியத் தலைமை அமைச்சர்களும், தமிழக முதலமைச்சரும் பல தடவைகளில் தந்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றாமலும், அவற்றின் அடிப்படையில் சட்டத் திருத் தத்தை இந்திய அரசு கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யாமலும் தவறி பதன் மூலம் தமிழக மக்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் துரோகம் இழைத்துவிட்டது;

(8) இந்த அரசாங்கம் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழைப் பாடமொழியாக ஆக்கவும், தமிழ் வகுப்புகளில் சேர மாணவர் களுக்குத் தனிச் சலுகைகளும், வசதிகளும் அளிக்கவும் 1956-ம் ஆண்டின் ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தை செம்மையாகவும், விரை வாகவும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவும், தமிழை மாநிலத்தின் ஆட்சிமொழியாகப் பரவலான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தவும் தவறிவிட்டது.”

• The motion was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided thus :—

*Ayes.*

Sri V. R. Nedunchezhiyan.  
Sri M. Karunanithi.  
Sri K. A. Mathialagan.  
Sri Saw. Ganesan.  
Sri T. L. Sasivarna Thevar.  
Sri M. Kalyanasundaram.  
Sri A. P. Dharmalingam.  
Sri S. S. Rajendran.  
Sri Rama. Arangannal.  
Sri V. S. S. Mani.  
Sri M. Rajangam.  
Sri Kanchi Manimozhiar.  
Sri KR. R.M. Kariamanicka Ambalam.  
Sri A. Perumal.  
Sri K. Cheemaichamy.  
Sri N. Rajangam.  
Sri V. Arunachalam.  
Sri K. S. Mani.  
Sri N. Chinnamunisamy Chetty.



[5th August 1966]

*Ayes*—cont.

Sri S. Madhavan.  
 Sri T. P. Alagamutha.  
 Sri S. Mani.  
 Sri A. Thiagarajan.  
 Sri P. Murugaiyan.  
 Sri A. Duraiyarasan.  
 Sri V. R. Perianan.  
 Sri P. V. Sriramulu.  
 Sri M. Kamalanathan.  
 Sri C. G. Viswanathan.  
 Sri S. Muthulingam.  
 Pulavar K. Govindan.  
 Sri C. V. Velappan.  
 Sri C. Manickam.  
 Sri T. Chinnasamy.  
 Sri M. R. Krishnamurthy.  
 Sri A. Thangavelu.  
 Sri K. R. Sambandam.  
 Sri Munu Adhi.  
 Sri S. Murugaiyan.  
 Sri P. U. Shanmugam.  
 Srimathi Jagadambal Velayudham.  
 Sri M. S. Mani.  
 Sri K. Thirupathy.  
 Sri M. P. Vadivelu.  
 Sri R. Nallamuthu.  
 Sri N. P. Sengottuvelu.  
 Sri S. Arumugam.  
 Sri M. V. Karivengadam.  
 Sri A. G. Balakrishnan.  
 Sri R. Narayanan.  
 Sri S. Ramaswamy.  
 Sri V. Krishnamoorthy.  
 Sri K. R. Munirathnam.  
 Sri R. Abdul Khaleel.  
 Sri S. J. Ramasamy.  
 Sri R. Sampangi.

*Noes.*

Sri K. Parthasarathy.  
 Sri S. Chinnayyan.  
 Sri M. Alagiriswamy.  
 Sri C. M. Ambikapathi.  
 Sri L. Anandan.  
 Sri S. Angamuthu Naicker.  
 Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder.  
 Sri P. Appavoo.  
 Sri A. Appavoo Thevar.  
 Sri A. Arumugam.  
 Sri R. S. Arumugam.

5th August 1966]

Noes—cont.

Sri V. S. Arunachalam.  
 Sri A. B. Balagan.  
 Sri A. M. P. S. Balagangadharan.  
 Sri V. Bashyam Reddi.  
 Sri M. Chelliah.  
 Sri G. E. Chinnadurai.  
 Sri S. Chinna Karuppa Thevar.  
 The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.  
 The Hon. Sri P. Kakkan.  
 The Hon. Sri V. Ramaiah.  
 Sri P. Ramachandran.  
 Sri R. Krishnaswamy Naidu.  
 Sri A. S. Dakshinamoorthy Gounder.  
 Sri M. Dhandayuthapani.  
 Sri A. Doraiswamy.  
 Sri N. Ekambara Mudaliar.  
 Sri V. Ellama Naidu.  
 Sri T. P. Elumalai.  
 Sri G. Gomathisankara Dikshidar.  
 Sri K. Gopala Gounder.  
 Sri R. Govindarajulu Naidu.  
 Sri K. S. G. Haja Shriff.  
 Sri P. Jayaraj.  
 Sri R. Jeevarathnam.  
 Sri T. Kadambavana Sundaram.  
 Sri T. M. Kaliannan.  
 Sri T. Karcha Gowder.  
 Sri S. V. Natesa Mudaliar.  
 Sri C. Kothandarama Bagavathar.  
 Sri K. M. Krishnaswami.  
 Sri R. Krishnaswamy Gopalar.  
 Sri M. Kulandaiswamy Gounder.  
 Sri N. Mahalingam.  
 Sri T. Manavalan.  
 Sri K. Marappa Gounder.  
 Sri M. Maruthanayagam Pillai.  
 Sri J. Matha Gowder.  
 Sri V. A. Muthiah.  
 Sri M. P. Muthukaruppannaswami Gounder.  
 Sri P. K. Muthuvelappa Gounder.  
 Sri T. M. Nallaswamy.  
 Sri S. Nanjunda Row.  
 The Hon. Sri N. Nallasenapathi Sarkarai Manradia  
 The Hon. Sri G. Bhuvarahan.  
 The Hon. Sri S. M. A. Majid.  
 Srimathi T. N. Anandanayaki.  
 Srimathi A. Suares.  
 Srimathi C. Kolandai Ammal.  
 Srimathi P. K. R. Lakshmikantham.  
 Srimathi A. S. Ponnammal.



[5th August 1966]

*Noes—cont.*

Srimathi A. Krishnaveni.  
 Srimathi Lakshminarasamma.  
 Srimathi Rajathi Kunchithapatham.  
 Srimathi Parvathi Arjunan.  
 Srimathi N. K. Ranganayaki.  
 Kumari D. Sulochana.  
 Sri K. Narayanaswamy Pillai.  
 Sri G. Narayanaswamy Naidu.  
 Sri K. S. Nataraja Gounder.  
 Sri N. Duraipandian.  
 Sri K. P. Palanisamy.  
 Sri K. N. Palaniswami Gounder.  
 Sri G. D. Perumal Raju.  
 Sri R. Ponnappa Nadar.  
 Sri K. Ponniah.  
 Sri A. M. Ponrangam.  
 Sri S. Ponnusamy.  
 Sri R. Rajagopalaswamy Naicker.  
 Sri B. Rajagopal Naidu.  
 Sri P. Rajagopal.  
 Sri G. Rajaram.  
 Sri A. Ramachandra Rayar.  
 Sri N. Ramachandra Reddy.  
 Sri A. L. Ramakrishna Naidu.  
 Sri N. S. Ramalingam.  
 Sri S. Ramalingam.  
 Sri V. Ramanathan.  
 Sri A. R. Ramasami.  
 Sri S. Ramasamy Naidu.  
 Sri N. Ramaswamy Udayar.  
 Sri A. Rathnavel Gounder.  
 Sri R. Rangaswamy.  
 Sri S. Sadasivam.  
 Sri B. Parameswaran.  
 Sri R. V. Swaminathan.  
 Sri K. T. Kosalram.  
 Sri Dr. B. Natarajan.  
 Sri A. P. C. Veerabahu.  
 Sri S. Sangili.  
 Sri D. N. Vadivel.  
 Sri V. Sankaran.  
 Sri P. R. Srineevasa Padayachi.  
 Sri M. S. Selvarajan.  
 Sri A. Senapathi Gounder.  
 Sri R. Sengaliappan.  
 Sri N. Shanmuga Sunderam.  
 Sri SV. SM. Sivaraman Ambalam.  
 Sri S. Sivasubramaniam.  
 Sri N. Soundarapandian.  
 Sri O. Sreenivasa Reddiar.

5th August 1966]

Noes—cont.

Sri C. Srinivasan.  
Sri At. A. P. Soundravel Servai.  
Sri A. R. Subbiah Mudaliar.  
Sri R. Subramaniam.  
Sri K. S. Subramania Gounder.  
Sri N. Subramaniam Chettiar.  
Sri N. S. Sundararajan.  
Sri K. B. Palani.  
Sri T. S. Swaminatha Odayar.  
Sri R. Thangavelu.  
Sri M. D. Thiagaraja Pillai.  
Sri K. Thiruvengadam.  
Sri P. Urkavalan.  
Sri T. B. Kesava Reddi.  
Sri G. Venkataraman.  
Sri O. Venkatasubba Reddy.  
Sri N. V. Venugopalakrishnasami.  
Sri M. William.  
Sri A. Chidambaranatha Nadar.

Ayes : 56 ; Noes : 130 ; Neutral : Nil.

The motion was lost.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

2-42  
p.m.

#### V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

##### A. Statutory Rules and Orders.

\* 90. Notification issued with G.O. Ms. No. 997, Rural Development and Local Administration, dated the 19th April 1966 declaring the Ayyankoilpatti, hamlet of Ganguwarpatti village in the Periyakulam taluk of Madurai district as Gramdhan village under the Madras Bhoodhan Yagna Act, 1958. [Laid on the Table of the House under Section 28 (3) of the Madras Bhoodhan Yagna Act, 1958 (Madras Act XV of 1958.)]

91. Notification issued with Roc. No. 78425/64-F5, dated the 19th January 1966, declaring that the provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920, relating to building regulations specified in the schedule of the notification and the rules framed thereunders shall be extended to be in force in the entire area of the Velacheri Town Panchayat in Chingleput district with effect from 1st February 1966. [Laid on the Table of the House under Section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958.)]